

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 125

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 29 d'abril del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4605/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufriu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a per quin motiu el Govern ha decidit paralitzar la tramitació del Decret de desenvolupament i implementació de la Llei de símbols. 5843
 - 2) RGE núm. 4461/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a símbols d'interès local per part dels ajuntaments. 5844
 - 3) RGE núm. 4462/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a decret de la Llei de símbols. 5845
 - 4) RGE núm. 4448/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat de rehabilitació cardíaca a Son Llätzer. 5846
 - 5) RGE núm. 4453/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòries públiques de subvencions en espècie en matèria turística. 5847
 - 6) RGE núm. 4459/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a arribada de turistes. 5848
-
-

- 7) **RGE núm. 4460/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ciutadans a la televisió autonòmica. 5849
- 8) **RGE núm. 4455/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a procés d'escolarització per al curs 2014-2015. 5850
- 9) **RGE núm. 4449/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coordinació en matèria d'emergències a l'illa d'Eivissa. 5851
- 10) **RGE núm. 4451/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a visita de la secretària d'Estat de Serveis Socials i Igualtat a les Illes Balears. 5852
- 11) **RGE núm. 4452/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a marc de col·laboració contra l'economia submergida i el treball irregular. 5853
- 12) **RGE núm. 4450/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió consultiva de convenis col·lectius. 5854
- 13) **RGE núm. 4454/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de mòduls per al sector agrari a la declaració de la renda per a l'exercici 2013. 5855
- 14) **RGE núm. 4458/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma sanitària. 5856
- 15) **RGE núm. 4447/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels plans biennals dels Comitès de desenvolupament de rutes dels diferents aeroports de la comunitat autònoma. 5857
- 16) **RGE núm. 4456/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció del dèficit autoritzat. 5858
- 17) **RGE núm. 4445/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a Pacte balear per a la infància. 5859
- 18) **RGE núm. 4463/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millors condicions laborals. 5860
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 9825/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'ensenyament de llengües. 5862
- III. MOCIÓ RGE núm. 4401/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a elaboració del nou REB, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 88/14. 5868
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 4810/14**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adopció de mesures tendents a garantir l'especial protecció que ha d'oferir-se a fills menors de víctimes mortals de violència de gènere. 5874
- 2) **RGE núm. 4228/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a dret universal a rebre atenció sanitària. 5880
- V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades** sobre règim d'incompatibilitats del diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom. 5887
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors, diputats i diputades, el primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4605/14, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a per quin motiu el Govern ha decidit paraitzar la tramitació del Decret de desenvolupament i implementació de la Llei de símbols.

Primera pregunta RGE núm. 4605/14, presentada en substitució...

Preg una mica de silenci, per favor.

Primera pregunta RGE núm. 4605/14, presentada en substitució de la RGE núm. 4446/14, relativa a paraització de la tramitació del Decret de desenvolupament i implantació de la Llei de símbols, que formula el Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, Sr. Vicepresident, dimarts passat ens contestava vostè una pregunta escrita sobre la Llei de símbols en la qual expressava de forma clara i de forma literal que "el Govern ha decidit paraitzar la tramitació del decret".

Quins són els motius d'aquesta paraització? Paraitzar vol dir que el Govern descarta, abandona el propòsit d'aprovar un decret o simplement que l'ha aturat temporalment per continuar-lo després de les eleccions? Té a veure amb el previsible dictamen del Consell Consultiu o té a veure amb l'objectiu del Govern de retirar els llaços quadribarrats, objectiu que el Govern ja dona per assolit?

Ens ho pot explicar, Sr. Conseller?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Diputado, la ley se está aplicando con absoluta normalidad y, si bien consideramos en su momento iniciar su desarrollo reglamentario, habida cuenta del tiempo que ha transcurrido desde su entrada en vigor y la normalidad con la que se está aplicando, este gobierno ha decidido de momento paraitzar o aparcar la tramitación para la aprobación del decreto a fin de que transcurra más tiempo, con lo cual tendremos más información y poder así después redactar un decreto de desarrollo más completo y que atienda mejor a la interpretación y a la aplicación de la ley.

Muchísimas gracias.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sr. Vicepresident, ho hem dit reiterades vegades i no deixarem de fer-ho avui, li demanam que retiri, que derogui aquesta llei mordassa la qual vulnera drets tan fonamentals com el de la llibertat d'expressió i que es va fer a mida per intimidar els docents i fer callar aquells que discrepen de la seva forma autoritària de governar l'educació.

Dues coses, Sr. Gómez, semblen evidents: una, que la llei vulnera drets fonamentals i que el Consultiu no pot fer res més que reiterar allò que ja va dir en el dictamen de la llei i que vostès no varen assumir, i açò no faria més que evidenciar l'evident, la forma autoritària de governar d'aquest govern. I ara, en plena autopista electoral, no convé, el decret no interessa ara perquè electoralment els podria perjudicar; un decret més repressor que la mateixa llei, que contradiu la llei i que vulnera l'autonomia municipal.

I en segon lloc, l'objectiu de la llei mordassa del president Bauzá era acabar amb els llaços i el verd que reclama diàleg a les escoles. I açò s'ha aconseguit, però l'esperit de la reivindicació és més viu que mai, la resta era pura comèdia, tant és així que el primer infractor de la llei és el mateix govern i el Partit Popular. El Govern actua fora de la llei quan a dia d'avui ni la Delegació d'Educació a Menorca, ni els centres de salut, ni els centres SOIB, ni les oficines de consum, etc., la compleixen ni quant a banderes ni quant a plaques ni a res de la Llei de símbols, i el Partit Popular fa el mateix quan utilitza la imatge de campanya superposant les sigles del Partit Popular amb la bandera de les Illes Balears, cosa que prohibeix l'article 3.5 de la llei, i que vostè, arran d'una pregunta per escrit, relacionada amb la bandera mallorquina i l'anagrama de taxis, deia clarament que sí que la vulnerava i que la llei era prou clara, tot un absurd...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. No puedo decirle que me sorprenda su discurso porque es tan radical como el que ha venido manteniendo siempre. Si usted se leyera la ley con mayor detenimiento vería que nada de lo que me ha dicho se ajusta a la realidad. Y quiero insistirle en que esta ley no va en contra de nadie ni de nada, ni de cuatribarradas, ni de cultura catalana, ni del catalán, ni contra nada, simplemente esta ley lo único que persigue es que en aquellos inmuebles donde la comunidad autónoma ofrece un servicio público que no se haga política, simplemente eso; que no quepan manifestaciones ideológicas mediante símbolos, nada más que eso, porque a estos inmuebles acudimos todos los ciudadanos a recibir un servicio público. Y además, la Administración tiene la obligación de cumplir con el mandato constitucional de ser neutral.

Y confundir la realidad y la historia de unos símbolos con el uso que se puede hacer de ellos, desde luego que es bastante retorcido. Y no se trata, Sr. Diputado, de impedir la libertad de expresión, sino de que ésta se desarrolle en unos espacios que *per se* no han de tener ningún tipo de connotación política.

La ley, Sr. Nel Martí, lo único que pretende es conseguir mayor seguridad jurídica, evitar confusiones a los ciudadanos y garantizar sus derechos, todo lo demás lo añade usted. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 4461/14, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a símbols d'interès local per part dels ajuntaments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 4461/14, relativa a símbol d'interès local per part dels ajuntaments, que formula la Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Sr. Vicepresident. Després de l'aprovació de la Llei de símbols per perseguir els docents, molts dels ajuntaments, la majoria del PP, varen aprovar símbols d'interès local, bàsicament senyeres. Ara diuen que no aprovaran aquest nou decret de desenvolupament, amb l'argument, ha dit vostè, perquè la llei s'aplica amb normalitat. Un nou criteri jurídic a estudiar a les universitats.

Ens pot aclarir, Sr. Vicepresident, si això significa que les senyeres aprovades pels ajuntaments estan plenament vigents? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Costa, a usted pueden adornarla muchas virtudes, pero desde luego la que es respetar la verdad creo que no está entre ellas. Usted, desde luego, para manipular y para confundir, desde luego, se pinta sola.

Mire, ni la Ley de símbolos ni el decreto que se estaba tramitando para desarrollar la ley de símbolos impedía que los ayuntamientos hicieran declaraciones de interés local, que es en lo que usted está fundamentando su pregunta. Lo único que puedo decirle es que la ley es absolutamente respetuosa con las decisiones de los ayuntamientos. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Miri, Sr. Gómez, aquest govern legisla corrents i com sempre creen problemes on no n'hi ha. La Llei de símbols ha provocat un efecte cridada de molts ajuntaments els quals han decretat la senyera símbol local, que és el contrari del que vostès volien.

I el segon, vostès o no arriben o es passen de frenada, legislen a cop de decret llei o dicten normes *interruptus*, no tenen mesura, Sr. Vicepresident, anuncien una norma i la frenen, i nosaltres en alegrem en aquest cas. Però ja que rectifiquen facin-ho del tot i retirin també la Llei de símbols.

Ah!, i ja que diuen que la llei és tan necessària, em pot dir en quants de casos s'ha aplicat? Quants expedients han obert pel seu incompliment?

Si no em dona una resposta, Sr. Gómez, quedarà palès que el seu únic objectiu és perseguir els docents. Està clar que ara intenten canviar d'estratègia i no empipar més els alcaldes, ells són "lo nostro", com el pa i la sobrassada, quina llàstima que no considerin nostres els docents, perquè són un dels col·lectius que més beneficis aporten a la comunitat com a responsables de l'educació dels nostres fills.

Però, Sr. Gómez, les fanfarronades d'aquest govern, armar embulls on no n'hi ha, com ara els símbols o canviar la forma lingüística d'IB3, per a després dir que tot quedarà igual, són ja la senya d'identitat del Partit Popular en aquest govern, primer creen un problema, després culpen la resta de la societat, després legislen per als grups ultra dretans i per últim dicten normes *interruptus*, com *interruptus* serà la seva proposta de reduir aquest parlament. Si volen estalviar que el Sr. Bauzá deixi de pujar el sou dels seus assessors.

Quina paradoxa, Sr. Gómez i Sr. Bauzá, que el president que intenta eliminar parlament, ell, de forma incompatible, cobra tres sous, un d'ells privat i multimilionari: farmàcia, Govern i dietes d'aquest parlament. Comencin per aquí, Sr. Gómez.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, le he dicho que entre sus virtudes el ser respetuosa con la verdad no se encontraba y usted misma, pues, lo viene... en fin, manifestando. Mire, para aplicar la ley hay un año para regularizarse y en cuanto a los temas que usted viene un martes detrás de otro a sacar aquí del presidente, pues un poco más de respeto a las investigaciones judiciales.

Mire, precisament le diré que la ley es absolutament respetuosa con las declaraciones de interés local de los ayuntamientos, porque así lo viene manifestando la propia ley, lo que ha sucedido es que muchos ayuntamientos..., casi todos de su cuerda política, han decidido hacer oficiales símbolos que nunca lo han sido, y precisament lo han hecho por un puro interés político. Ahora bien, estas declaraciones, por cierto, van en contra del espíritu de la aplicación de la propia ley. Ahora bien, que la responsabilidad de utilizar las instituciones públicas para hacer declaraciones ideológicas partidistas será responsabilidad de cada uno que haga estas declaraciones.

Esta ley, Sra. Costa, es absolutament necesaria porque garantiza la neutralidad de la Administración y además garantiza que los ciudadanos reciban un servicio público desde una total imparcialidad y total objetividad y, sobre todo, para aquellos que confunden libertad con libertinaje no pueden realizar actos que afecten a otros derechos esenciales de los ciudadanos.

Y mire, no me hable de libertad de expresión, porque precisament son ustedes, los que se oponen precisament a esta ley, a los que les da miedo la libertad porque quieren seguir adoctrinando en el pensamiento único, precisament. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.3) Pregunta RGE núm. 4462/14, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a decret de la Llei de símbols.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 4462/14, relativa a decret de la Llei de símbols, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, empecemos hablando de la verdad, su víctima, y le explicaré por qué. Usted ha faltado a la verdad cuando ha dicho que esta ley se está aplicando con normalidad.

Mire, yo he preguntado a todas las consellerias todas las cosas que han hecho para aplicar esta ley de símbolos y ¿sabe qué me han contestado? ¡Nada, cero, cero, cero, cero! Sólo hay un acto administrativo, solamente hay un acto administrativo que se ha hecho por la Ley de símbolos, que es una circular del Ministerio de Educación, perdón, de la Conselleria de Educación, eh, me lío con ministerios y consellerias, una circular de la Conselleria de Educación para asustar a los profesores diciéndoles que esta ley de símbolos que iba en serio y que les iban a dar. Solamente ha sido éste el único acto administrativo, nada más, no está aplicando con normalidad. Ni siquiera las consellerias están poniendo sus propias placas, Sr. Conseller.

Mire, usted preparó un decreto para desarrollar la Ley de símbolos cuyo artículo 5 normativizaba la censura previa y establecía el procedimiento a seguir para la censura previa, creaban un comité de tres censores y establecían un procedimiento de autorización previa al que se tenían que sujetar previamente los que pretendían exhibir un símbolo. El decreto precisaba informe del Consell Consultiu y para evitar un nuevo revolcón jurídico, Sr. Conseller, usted lo que hizo fue no presentarlo oficialmente al Consell Consultiu, no lo han presentado nunca. Lo que han hecho ha sido hacer gestiones, digámoslo así, extraoficiales con miembros del Consell Consultiu de los nombrados por ustedes mismos.

¿Nos podría decir qué inconvenientes le han dicho, porque se los dijeron y usted lo sabe, qué inconvenientes le dijeron que existían para que se le informara favorablemente de este decreto?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Vicepresident, quan vulgui.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diéguez, mire, en primer lugar le niego la mayor, no tengo más remedio, decirle que este gobierno no ha hecho ningún contacto con el Consell Consultiu sobre la elaboración del decreto que desarrolla la Ley de símbolos. Por lo tanto, no hemos tenido ningún tipo de objeción por parte de éste. Y sí que quiero manifestarle que este gobierno es absolutament respetuoso con este órgano estatutario.

Las únicas razones por las que se ha paralizado la tramitación de este decreto son, son... por las que ya he manifestado en esta cámara. Muchísimas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Gómez, para faltar a la verdad, para faltar a la verdad hay que tener memoria, porque recordará que usted mismo, a siete metros u ocho de donde estamos, aquí delante, delante de un grupo de periodistas, me reconoció que había tenido gestiones extraoficialmente con miembros del Consell Consultiu, aquí delante, en el primer ladrillo detrás de la cortina, ahí delante, sí, sí, sí, nos lo dijo después de un debate que tuvimos en esta cámara. Sí... sí, sí y las ha tenido y le han dicho cosas que no le han gustado.

Yo le diré, porque a mi me lo han dicho, le diré solamente lo que se puede reproducir en este parlamento, porque hay cosas que han dicho que no las puedo reproducir, para no faltar a la cortesía parlamentaria; mire, los suyos han dicho que le echaron en cara que ustedes introdujeran enmiendas que les habían dicho

que eran completamente ilegales, que utilitzaran la via de enmienda del Grup Parlamentari Popular per meter la censura previa que li havien dit que no podien posar-la a la llei.

Li van dir també que si no li feien cas en les coses que li havien dit en el dictamen anterior que per a què li consultaven. Li van dir especialment, i això és la raó per la qual ells no li ho han presentat, que no comprometien el prestigi del Consell Consultiu enviant-los això perquè li farien un informe favorable. I per això ells no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputad.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...ho ha presentat mai...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Tiene la paraula, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diéguez, des de llavors la seva demagogia no té límits, ells estan arribant a les més altes quotes que han conegut aquestes generacions cariatídes.

I no vull tornar a desmentir la seva novel·la de ficció, perquè la posició d'aquest govern amb tot el relacionat amb la Llei de símbols és clara, pública i transparent, i ells que pretenguin mantenir un debat en aquest món de somnis, de fàbula i de ficció en el qual ells viuen, però allà no ens va a trobar. Aquest és un govern seriós...

(Rialles i remor de veus)

... i ells el que haurien de fer és baixar precisament d'aquest món i baixar-hi fent-ho...

(Alguna rialla i remor de veus)

...però, de dues maneres: una, fent plantejaments seriosos al Govern. I l'altra, com vicepresident, complint amb el que estableix el Reglament d'aquesta cambra, perquè ells porten ja gairebé tres anys ocultant dades en la seva declaració de béns i activitats, en concret valors catastrals i saldos de comptes bancaris, la Presidència així se li veu reclamant. Això, Sr. Diéguez, no és un bon exemple, però clar, Sr. Diéguez,...

(Remor de veus)

... estem parlant d'un diputat que viu en un món de somnis, de fàbula i de ficció.

Si ells..., crec que Calderón de la Barca va tenir molta sort perquè ells no fossin contemporanis seus perquè si no, per això, en fi... agraït. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 4448/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat de rehabilitació cardíaca a Son Llàtzer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta RGE núm. 4448/14, relativa a unitat de rehabilitació cardíaca a Son Llàtzer, que formula la Sra. Margalida Serra i Cabanellas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, senyores i senyors diputats. Els problemes cardíacs de cada dia afecten un nombre més gran de persones i ja no només els solen patir la gent més gran o de més edat; el ritme de vida que duim, la mala alimentació, la falta d'exercici, l'estress, l'ansietat, el tabac, són moltes les causes que poden dur a aquests problemes. La malaltia cardíaca és la principal causa de mortalitat en homes i dones en tot el món. La nostra comunitat registra uns 1.500 casos coronaris cada any.

Quan una persona ha patit una insuficiència cardíaca ha de canviar els seus hàbits per uns altres hàbits més saludables, s'ha de cuidar molt més. Moltes vegades, que els pacients siguin conscients del que han passat i fer aquests canvis en la seva vida no és tan fàcil, ja que no volen assumir aquesta malaltia i es necessita una ajuda psicològica que els expliqui què i per què els ha passat, i quines són les passes a seguir per tal d'evitar una recaiguda, així com saber quins hàbits en l'alimentació o en l'activitat física poden seguir.

Aquesta ajuda per a aquests malalts ja la poden trobar des del passat mes de març a l'Hospital Son Llàtzer, el primer hospital públic de les nostres illes que ha posat en marxa una unitat de rehabilitació cardíaca la qual ja té onze pacients.

Tal com han manifestat diversos professionals, aquest programa pioner tracta de millorar l'autoestima i els hàbits dels pacients que han patit algun problema cardíac.

És per això, Sr. Conseller, que li voldríem demanar quins objectius té la Unitat de rehabilitació cardíaca, posada en marxa a l'Hospital de Son Llàtzer? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. Com vostè bé ha enumerat, els pacients que han sofert qualque tipus de problema cardíac i han hagut de necessitar un *bypass*, un *stent* o han sofert una angina de pit, ens hem centrat molt especialment en la qualitat de vida una vegada que tenen l'alta.

Per tant, aquesta unitat de rehabilitació cardíaca ve a completar els hàbits que se'ls expliquen en el procés d'hospitalització, però no ens oblidem del pacient cardíac, en aquest cas a l'Hospital de Son Llätzer, però amb voluntat de ser referència en aquest tema per a altres hospitals, i ja s'han derivat alguns pacients que han estat també valorats pel Servei de Rehabilitació Cardíaca o de Cardiologia, millor dit, de l'Hospital de Son Llätzer per donar assistència a aquesta gent, i el que fa és que perdi la por a l'exercici físic quan ja ha rebut l'alta hospitalària. Per tant, monitoritzen diferents professionals, ja siguin metges facultatius ja sigui personal d'infermeria o personal tècnic, monitoritzen com responen davant l'activitat física i els expliquen quina és la resposta del seu organisme davant aquests nous estímuls. Perden la por, a més de tenir aquests hàbits que se'ls controlen ja en fase ambulatoria des d'aquest servei de rehabilitació cardíaca, de l'explicació que se'ls ha donat en la fase d'hospitalització.

El grau de satisfacció dels pacients és molt alt, és ver que encara només és la primera passa d'aquest servei que dona assistència a onze pacients, però no hem de perdre de vista que té voluntat de creixement, d'ampliar el nombre de pacients que es podran atendre, d'ampliar el nombre de torns per tal de millorar la qualitat de vida d'aquesta gent després de l'alta hospitalària i és, també, una unitat que feia molts anys que es demandava tant pel Servei de Rehabilitació de l'Hospital de Son Llätzer com del Servei de Cardiologia.

Per tant, la redistribució de professionals i oferir aquesta nova prestació, jo crec, és un motiu d'orgull per a l'Hospital Son Llätzer i per a aquests pacients cardìopates que cada vegada han tengut major prevalença i, per tant, és una bona notícia que millorarà la qualitat de vida residual d'aquests pacients.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 4453/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòries públiques de subvencions en espècie en matèria turística.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 4453/14, relativa a convocatòries públiques de subvencions en espècie en matèria turística, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme.

Sr. Conseller, des de la seva consellera s'ha fet i es fa molta feina per al sector turístic, s'han presentat moltes propostes i mesures noves durant aquesta legislatura i moltes són una realitat a dia d'avui, mesures el cost econòmic de les quals s'ha reduït en moltes accions dutes a terme a més de la meitat que tenien l'anterior legislatura, mesures com la Llei de turisme, negociar i aconseguir que els pressuposts generals de l'Estat augmentassin un 11,8% la partida destinada a la bonificació del descompte de resident per al transport aeri i marítim; l'OSP Menorca-Madrid; bonificacions de noves rutes aèries amb un 50% el primer i un 20% el segon any; un 25% de descompte marítim i per a residents de Formentera fins al 89% de descompte; reducció del cost mitjà per a accions de promoció en promoció turística que ha passat de 120.000 euros a 25.000 euros, és a dir, quasi un 80% d'estalvi amb uns resultats molt positius de retorn; el Pla Integral de Turisme, realitzat juntament amb el sector turístic, etcètera. En definitiva, mesures de cost de molt baix cost i, com he dit, amb resultats molt satisfactoris.

I parlant de mesures proactives per a la millora de la competitivitat dels municipis i de la designació Illes Balears en general, ens pot informar, Sr. Conseller, sobre les darreres convocatòries públiques de subvencions en espècie per a esdeveniments i per a producte turístic?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostè sap, a principis d'abril vàrem treure aquestes convocatòries en espècies per a producte turístic i per a esdeveniments les quals són la resta de les partides pressupostàries de l'any passat que no es varen adjudicar i, per tant, hem volgut treure per a esdeveniments de l'1 de setembre a 31 de desembre d'enguany. I, a part, d'aquí un parell de mesos sortiran, idò, totes les convocatòries previstes per a l'any 2015. A nivell de planificació jo crec que és un tema important en tema turístic.

D'aquesta manera, també en aquestes línies, acabam amb aquelles subvencions directes que contínuament es donaven a esdeveniments i a producte turístic perquè siguin convocatòries amb publicitat i concurrència i que tothom tengui les mateixes condicions. La convocatòria relativa a esdeveniments té com a objecte concessió d'ajudes a esdeveniments considerats d'interès per a la promoció turística que es celebren en aquestes dades que li he dit, però que, a més, han de complir els següents

requisits: ha de ser una acció programada de caràcter lúdic, ha d'estar directament relacionat amb almenys un dels productes turístics del Pla Integral del Turisme de les Illes Balears i, a més, ha de ser un esdeveniment que s'ha de repetir en el temps, és a dir, s'ha de consolidar per realment crear producte turístic.

Per una altra banda, les accions susceptibles per obtenir subvencions són celebracions, esdeveniments que girin al voltant de manifestacions d'interès lúdic, cultural, social, folklòric, artístic, religiós, gastronòmic, esportiu o qualsevol que contribueixi a la creació de producte turístic i a la diversificació de producte i, definitivament, a la desestacionalització. També l'organització d'esdeveniments singulars de gran projecció turística podrien entrar en aquesta línia.

Per una altra banda, també hi ha la convocatòria de producte, que són aquells d'interès turístic que siguin inclosos tots en el Pla Integral de Turisme, és a dir, tornam a parlar de planificació, turisme sense planificació no anam enlloc. Per tant, podríem considerar susceptibles d'obtenir subvencions els següents: la creació i millora de rutes d'interès turístic vinculades a productes també en el pla integral; creació o millores de visites guiades; desenvolupaments informàtics de pàgines web o d'eines i aplicacions informàtiques lligades a producte turístic del pla integral, i creació o millores de projectes relacionats amb qualsevol producte del Pla Integral de Turisme.

Per tant, tots aquests projectes s'han de repetir en el temps, això és molt important, han d'incrementar l'activitat turística i han de millorar el posicionament de les destinacions.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4459/14, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sgreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a arribada de turistes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 4459/14, relativa a arribada de turistes, que formula la diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sgreras del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller de Turisme, l'arribada de visitants estrangers a les Balears en els tres primers mesos d'enguany ha baixat un 24,4% respecte de l'any passat, però al mateix temps a la resta d'Espanya han tengut un augment d'un 7,2%, segons dades de FRONTUR.

Li deman, Sr. Conseller, quina valoració fa d'aquest fet.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el primer hauríem de definir comparat amb què, amb l'any 2013? Amb la passada legislatura? En termes absoluts? En termes relatius? Per una altra banda, la meua valoració és similar als passats primers trimestres dels darrers anys.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, aquestes dades són la conseqüència del desinterès, de la ineficàcia o de les dues coses a la vegada d'aquest govern a l'hora de lluitar contra l'estacionalitat, són conseqüència de la seva gestió o, millor dit, de la seva nul·la gestió. Any rere any es concentra l'arribada de turistes en els mesos de temporada alta mentre que baixen en els mesos d'hivern. Tot a l'inrevés del que volem.

I jo li deman, Sr. Conseller, què ha fet per lluitar contra l'estacionalitat? Perquè sí veim preocupats, molt preocupats, és que mentre aquí aquest govern està aturat *el Ministerio de Fomento, AENA, la comunidad y el Ayuntamiento de Madrid han alcanzado un acuerdo con Iberia para reducir las tasas aeroportuarias y estimular la puesta en marcha de diecisiete nuevas rutas que impulsen el tráfico en el primer aeródromo del país.*

I aquí, Sr. Conseller, què fa? Què més ha de passar, Sr. Conseller, perquè s'adoni del greu problema que tenim i que perdem connectivitat cada any? El president de Foment de Turisme d'Eivissa també critica i denuncia *el aislamiento que sufre la isla por falta de conexiones aéreas, sobre todo en los meses de temporada baja.* Aquest hivern treballadors han estat mesos sense fer feina amb conseqüències nefastes a mig i a curt termini perquè molts d'establiments han romàs tancats.

Miri, puc entendre que no sàpiga què ha de fer, però ho té fàcil, Sr. Conseller, telefoni immediatament al president de la Comunitat de Madrid i li demani com ho ha fet. També li puc dir que sense fer rebaixes de taxes aèries, la línia Palma-París es va posar gràcies a un conveni entre una aerolínia i el Govern, i encara es manté, sense haver causat cap cost a la hisenda pública. Té precedents, Sr. Conseller, si no sap innovar basta que copii. Què espera? Per favor, faci alguna cosa.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, veig que vostè ho redueix a un tema de connectivitat, i això és el seu error, no és un tema de connectivitat és un tema de generar demanda.

Miri, jo li donaré dades, i primer li diré que aquest govern és el Govern que més ha fet pel tema de l'estacionalitat i ara li ho explicaré. Sap quants de turistes varen arribar el primer trimestre de 2008, quan vostès havien arribat la passada legislatura? 1.371.000. Sap quants varen arribar el primer trimestre de 2011, quan vostès estaven a punt de partir? 819.000. Vostès varen perdre 550.000 turistes el primer trimestre de la passada legislatura.

L'estacionalitat, vostè sap que és una malaltia crònica on vostès no han fet res, on vostès no poden receptar, quan han governat, quan han governat no han fet res.

(Remor de veus)

Miri, sap què és això? Acord global de la *Mesa del Turismo...*

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, silenci.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... any 2009, any 2009, signat per vostès: primer punt, primer punt,...

(Remor de veus)

... desestacionalització i diversificació. Sap què varen fer vostès, després de firmar això i abans d'això? No varen fer res, varen perdre 550.000 turistes.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

És més, és més, li recordaré també, li recordaré també, bé, perdonin, varen fer una cosa, varen contractar un Pla de màrqueting que va costar 500.000 euros i que el varen amagar a un calaix, i no parlaré de com es va contractar, però es va amagar a un calaix.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, no ens donin lliçons del que hem de fer.

Si feim! Vol que li digui? Si vostè lleva la Setmana Santa del mes de març, hem pujat un 4% els tres mesos, respecte de l'any passat. Els creueristes han pujat un 86% el primer trimestre d'enguany respecte de l'any passat. A Eivissa, vostè sap que gener, febrer i març, que em parla d'Eivissa, han pujat un 11, un 8 i un 6% les arribades de passatgers? Això no ho sap.

Bé, jo li diré que vostès, vostès, li dic, varen firmar això, varen contractar plans de màrqueting que no varen executar, que varen costar 500.000 euros i varen perdre 550.000 turistes. Nosaltres hem fet una llei i un pla integral que complim i que cada vegada feim més accions i que, a més, es consolida, com va passar l'any passat, l'allargament de temporada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 4460/14, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ciutadans a la televisió autonòmica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 4460/14, relativa a ciutadans a la televisió autonòmica, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Centrant la pregunta, Sr. Gómez, li recordaré que ve motivada per l'exclusió de dues persones d'un programa de la televisió autonòmica pel fet de vestir camisetes verdes en defensa de l'educació pública. Aquest fet s'ha denunciat, tant per part de la premsa com per part de l'Ajuntament de Santa Eugènia, lloc on varen ocórrer els fets, i que en va exigir una rectificació, que fins al moment no s'ha donat.

Sr. Gómez, com a membre d'un govern seriós, creu que és adequat el criteri emprat per IB3?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, usted reiteradamente me viene acusando de injerencias en IB3, pero a la misma vez me hace partícipe de algo que para nada me corresponde. Yo creo que se equivoca usted en el destinatario de la pregunta porque hay una comisión de control de IB3 creada al efecto.

Y en cuanto a si el color de la ropa influye o no para aparecer en televisión, usted debería preguntarlo a los responsables, incluidas las productoras, porque son los que toman las decisiones en la confección de los programas. Yo lo que le recomendaría es que viera más nuestra televisión, creo que la ve poco, porque le aseguro que aparecen personas vestidas de todos los colores.

Muchas gracias.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

De la comissió de control ja ens n'ocuparem nosaltres que som l'oposició, que feim preguntes de ver i no preguntes de bromes, com fan altres.

Jo el que li he demanat és una valoració que vostè ha estat incapaç de fer. I fets com aquest no tendrien cap credibilitat sense el context que vostès mateixos han creat, començant pel seu propi autonomenament com a director general, seguint amb la continua ingerència del Govern a l'ens, com ha passat recentment amb els registres lingüístics. En aquest cas han aconseguit el rebuig unànime de l'Ajuntament de Santa Eugènia, amb un batle del PP, li recordaré que totes les forces polítiques d'allà han exigint, sense èxit, explicacions de l'ens, disculpes i que es gravi l'escena sense excloure a ningú.

Aquests fets ja no semblen una anècdota, Sr. Gómez, sinó més aviat un fet versemblant, com altres similars que han succeït, com la d'aquella presentadora que es va resistir a comentar la presència també d'una camiseta verda en la transmissió de les festes de Sant Antoni de Pollença; o un altre exemple recent, notícies generades per denúncies de grups minoritaris que es prenen com a bones sense contrastar, sols perquè expressen una opinió favorable als interessos del Govern, com li va succeir a IB3 Ràdio divendres sant.

Vostès voldrien que l'opinió pública fos dòcil i per això sistemàticament li neguen valor si no els és favorable i fins i tot quan s'expressen fets tan contundents com 100.000 persones en el carrer. Tancats en el búnquer del Consolat, aferrats als resultats electorals de fa tres anys, allunyats de la realitat, volen creure que tothom pensa com vostès, ahir mateix el president ho va tornar a demostrar, però resulta que la societat no els diu allò que a vostès els agradaria sentir.

I quina és la seva reacció? S'inventen una opinió pública paral·lela a base d'opinions de grups i plataformes creats amb aquest objectiu i convenientment publicitats per la Radiotelevisió pública. S'enganyen vostès, vostès tot solets, inventar-se una opinió pública falsejada que els doni la raó podria ser útil a principis o a mitjans del segle passat, però a l'era de les xarxes socials és patèticament ridícul.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Usted, Sr. Bonet, también vive en ese mundo de ficción.

Mire, es lamentable, Sr. Bonet, que en su afán de hacer política sea incapaz de separar la labor de unos profesionales, como es la productora de uno de los programas líderes en audiencia de nuestra televisión, del debate puramente político. Usted está poniendo en el punto de mira de sus seguidores uno de los mejores programas y de más audiencia que a día de hoy tiene nuestra televisión.

Pero es que su ambición destructora no tiene límites, la productora y uno de los presentadores ya han hecho pública la explicación de lo que sucedió, y aunque parece que eso poco le importa, precisamente uno de sus presentadores, que no es dudoso de pertenencia al PP, circunscribió lo ocurrido en una decisión estratégica de la productora, negando cualquier directriz política o del ente público.

La decisión y el contenido del comunicado del Ayuntamiento de Santa Eugenia, de los grupos políticos, de todos, del Ayuntamiento de Santa Eugenia, deberá usted preguntárselo a ellos porque yo desconozco totalmente los motivos que le llevaron a hacerlo.

Y no debería usted desacreditar nuestra televisión pública porque es autónoma, es independiente, es libre y es de calidad, y todo ello a pesar de ustedes, que ahí están los datos de audiencia que son los mejores de la historia de la televisión pública.

Muchas gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 4455/14, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a procés d'escolarització per al curs 2014-2015.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 4455/14, relativa a procés d'escolarització per al curs 2014-2015, que formula la diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS.

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, tot dret, especialment si és un dret fonamental com ho és el de l'educació, es mesura per la possibilitat real d'exercir-lo. Per això, l'administració ha de posar tots els mecanismes possibles, materials, personals i reguladors que facin efecte en el procés d'admissió d'alumnes i fomentar així l'exercici d'un dret en llibertat.

En aquestes dates assistim, com cada any, en el procés d'escolarització, no obstant això, cada any és singular i comporta la seva problemàtica particular. El Govern del PP va incorporar el procés telemàtic el qual, juntament amb les oficines d'escolarització, hauria de suposar una facilitat substancial per a les famílies a l'hora del procés d'escolarització. La part reguladora, principalment el barem, no és menyspreable ja que imprimeix el caràcter potestatiu a les famílies a l'hora d'escollir el centre.

L'administració educativa afronta un any més el procés d'escolarització i a aquest grup parlamentari li interessa conèixer la seva valoració sobre aquest tema. És per tot això que li feim la següent pregunta: quina opinió li mereix a la consellera d'Educació, Cultura i Universitats el procés d'escolarització que ha començat aquests dies per al curs 2014-2015?

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada. En principi es preveu que 11.700 fillets i filletes de tres anys començaran per primera vegada i s'escolaritzaran per primera vegada; Mallorca en rebrà 9.257, Menorca 929, Eivissa 1.420 i Formentera 99.

L'oferta educativa que tenim en aquests moments de cara a l'any que ve és de 373 centres sostinguts amb fons públics totalment o parcialment, 214 d'infantil i primària, 69 instituts de secundària i 90 centres concertats.

Ahir es va obrir el procés d'inscripció per als fillets que canviaran de centre. Dia 5 de maig s'inicia el procés d'admissió de la resta d'alumnes a educació infantil, primària i ESO. Dia 23 de juny començarà l'admissió per als alumnes de batxillerat i dia 9 de juny el procés també per als mòduls voluntaris dels PQPI els quals vostès saben que ja desapareixeran.

Es podrà fer de forma presencial i de forma telemàtica. Per a la forma presencial, hem habilitat 38 oficines i sostsoficines d'escolarització. I la forma telemàtica serà oberta a qualsevol hora del dia i durant els 7 dies de la setmana durant el termini d'admissió.

També saben que hi ha un barem especial que s'ha fet per a Sa Pobla, totalment consensuat, amb un consens amb tots els membres de la comunitat educativa, precisament per fer una distribució equitativa de l'alumnat amb necessitats educatives especials i amb necessitats específiques de suport educatiu. El que s'ha fet per a Sa Pobla és un exemple de conciliació i de bon fer quan totes les parts volen dialogar, com ha estat el cas que ens ha ocupat. Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 4449/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coordinació en matèria d'emergències a l'illa d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta RGE núm. 4449/14, relativa a coordinació en matèria d'emergències a l'illa d'Eivissa, que formula el diputat Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, la coordinació per donar una resposta ràpida i adequada a les necessitats de la població afectada per una situació d'emergència conforma l'estratègia per evitar i l'estratègia per reduir el mal greu que pot causar-se a persones i a béns. L'experiència indica que aquestes situacions exigeixen tots els detalls per mínims que siguin, els quals han d'estar ben coordinats en funció d'uns protocols predissenyats que tenen una importància determinant.

No hi ha dubte que la coordinació en matèria d'emergències, en la prestació del servei ha de ser d'extrema qualitat, amb independència del lloc i amb independència de l'illa allà on es presti. Per això som conscients que a l'illa d'Eivissa s'ha de prestar també en condicions, com dic, d'extrema qualitat.

És una reivindicació des de l'any 2010 que Eivissa ha tenir un centre d'emergències, una reivindicació que precisament l'any 2010 va fer que el Govern de les Illes Balears i el consell insular signassin un conveni sobre aquesta qüestió, en matèria d'emergències, per habilitar els mitjans. Un conveni que mai no es va executar, un conveni que finalment mai no va tenir eficàcia i que el Govern de les Illes Balears es va veure obligat a resoldre. Un centre d'emergències que mai, mai i en cap moment no va estar a disposició de l'illa d'Eivissa i mai no va estar a disposició dels eivissencs.

No hi ha cap dubte que en matèria d'emergències i en matèria especialment de coordinació, no podem, i tampoc no hem d'abaixar mai la guàrdia, sinó que sempre hem de ser perseverants i en tot moment estar alerta, alerta davant qualsevol amenaça que sigui susceptible de convertir-se en una situació de risc.

Per aquesta raó Sra. Consellera, i perquè a Eivissa també existeixen situacions heretades en matèria d'emergències que han de ser resoltes definitivament, perquè la coordinació en matèria d'emergències ens ha de preocupar a tots i ens ha de preocupar sempre, li formulam la següent pregunta: quines mesures té previst posar en pràctica el Govern de les Illes Balears per tal de garantir la coordinació en matèria d'emergències a l'illa d'Eivissa?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. Com vostè diu, la coordinació en matèria d'emergències és una qüestió molt important la qual en aquest Govern es du a terme mitjançant la Conselleria d'Administracions Públiques, que gestiona el servei de l'112, a través de l'empresa pública GEIBSA, servei que s'encarrega de coordinar i gestionar les emergències que es poden produir a totes les Illes Balears.

La seu de l'112 està ubicada a Mallorca, que és on es reben més del 90% de les cridades d'emergència, però això no vol dir que a les diferents illes no hi hagi personal amb diferents funcions, tant a Menorca, Eivissa o Formentera, està distribuït un poc el servei.

En aquest sentit, en relació amb Eivissa, en concret, sí dir-li que hi havia una reclamació històrica i és que, a part que hi hagués personal en concret allà, hi hagués una unificació del servei d'emergències, mitjançant la creació d'un centre d'emergències. I aquest Govern, per primera vegada, ha duit a terme la signatura d'un conveni de col·laboració que es farà efectiu, i és un conveni de col·laboració fet entre la Conselleria d'Administracions Públiques i el Consell d'Eivissa, es va signar fa unes setmanes, per a la instal·lació efectiva d'un centre d'emergències a l'antic quarter militar de Sa Coma, a l'edifici 103.

Dic que per primera vegada es farà efectiu perquè ara ja s'està duent a terme la tramitació de les obres. És un centre les instal·lacions del qual seran de 174,94 metres quadrats d'espais, 97 metres quadrats de magatzem en planta baixa i 77,94 metres quadrats d'oficines en planta pis, on s'ubicarà el personal que fa feina a Eivissa i tot el material de què disposen, i s'unificarà d'aquesta manera aquest servei d'emergències a aquest centre en concret.

El Consell d'Eivissa en aquest conveni cedeix al Govern l'ús i la gestió d'aquestes instal·lacions per un període de 10 anys, prorrogable per 5 anys més, i el Govern s'encarrega de les obres de condicionament, les quals, com deia, es du a terme ja la tramitació de les mateixes.

La nostra previsió és que aquest centre d'emergències pugui ser operatiu i centralitzat a Sa Coma aquest estiu, a ser possible el mes de juny que sigui ja efectivament traslladat allà. I vull destacar aquesta labor important que es fa des del Govern amb el Consell d'Eivissa per posar en marxa aquest servei d'emergències centralitzat, de qualitat i amb una visió física en el quarter de Sa Coma, i d'aquesta manera prestar aquest servei més directe i més proper a tots els ciutadans de l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 4451/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a visita de la secretària d'Estat de Serveis Socials i Igualtat a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 4451/14, relativa a visita de la secretària d'Estat de serveis socials i igualtat a les Illes Balears i que formula la diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. La secretaria de Estado de Servicios Sociales e Igualdad visitó recientemente Baleares para, entre otras cuestiones, dar a conocer los últimos avances en la lucha contra la violencia de género, destacando el contenido del contenido del acuerdo interministerial alcanzado a este fin.

Hay que recordar que los ministros de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad, Justicia e Interior, se reunieron el pasado 7 de abril con un objetivo muy claro, reforzar los mecanismos legales y jurídicos para proteger a las víctimas de violencia de género y a sus hijos. Los tres ministros coincidieron en la necesidad de intensificar la lucha contra esta lacra, desde el diálogo y el consenso con todos los agentes implicados y con el apoyo de toda la sociedad.

Entre las medidas que se acordaron, destaca la revisión del protocolo de valoración del riesgo por parte de las víctimas de violencia de género. Así, se establecerá un grupo de trabajo para mejorar la situación actual que, en todo caso, incluirá planes personalizados para la protección de las víctimas. El objetivo no es otro que tener constancia permanente de la situación en la que se encuentran las víctimas de mayor vulnerabilidad y analizar las medidas y recursos que se encuentran a su disposición.

En cuanto a las medidas para buscar apoyo de la sociedad y para ofrecer una salida a las víctimas que han conseguido dejar atrás su situación de maltrato, destacan las relativas al empleo y las campañas dirigidas a jóvenes. Medidas decididas sin duda, que pretenden mejorar la respuesta institucional y evitar nuevos casos de violencia de género, especialmente después de los últimos datos. Son medidas además, con interés para todas las comunidades autónomas y que la secretaria de Estado quiso dar a conocer personalmente, en una reunión extraordinaria que se celebró del Consejo Rector del Instituto Balear de la Dona.

Pero también, fruto de esta visita, pudimos saber otras novedades de las que nos beneficiaremos directamente y que muy pronto nuestra comunidad pondrá en marcha en materia de violencia de género, que considero que son de especial interés para esta cámara. Por lo tanto, Sra. Consellera, ¿cómo valora la reciente visita de la secretaria de Estado de Servicios Sociales, Susana Camarero? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, Presidenta, muchas gracias diputada. Pues evidentemente el hecho de que la Sra. Susana Camarero, recientemente nombrada secretaria de Estado de Servicios Sociales e Igualdad, eligiese nuestra comunidad autónoma como su primera visita oficial a una comunidad autónoma, no podemos calificarla sino como muy positiva. Pero que, además, también eligiese nuestra comunidad autónoma, que eligiese Baleares para presentar estas nuevas iniciativas y estas nuevas medidas que está aplicando el Gobierno central en violencia de género, también lo que resalta es que nuestra comunidad autónoma es una de las pioneras también violencia de género, en las medidas contra la violencia de género de toda España.

Esta visita además, nos permitió cerrar un acuerdo con el ministerio, por el cual nuestra comunidad autónoma, a través de l'Institut Balear de la Dona, podrá formar parte del sistema VIOGEN. El sistema VIOGEN es el sistema de seguimiento integral de la víctimas de género que a día de hoy está integrado por la Policía Nacional y Guardia Civil. Están en fase de que también a través de la FELIB puedan integrarse policías locales de los diferentes municipios. Y seremos de las primeras comunidades autónomas en formar parte de este sistema. Este sistema mejora la coordinación de todos los agentes que participan de una forma u otra en las medidas contra la violencia de género. Es un sistema que tiene toda la información sobre las medidas de protección, sobre los diferentes recursos operativos y evidentemente esto al final es un beneficio para la víctima. Además decirles que, tras Castilla y León y Andalucía ya se acordó con el ministerio, que Baleares sería de las siguientes comunidades autónomas en formar parte.

También en esta reunión extraordinaria del consejo de rector, como antes comentaba, no solamente pudimos conocer de primera mano todas las personas miembros del consejo rector, todos estos anuncios que se habían hecho, sino que también pudimos trasladar todas las inquietudes y también pudimos dar a conocer evidentemente, cómo se trabaja en Baleares en materia de igualdad.

Por último también decirles que la secretaria de Estado pudo visitar una de las asociaciones pioneras en el ámbito de la discapacidad de nuestra comunidad autónoma, como es ASPACE, dando a conocer también la extraordinaria labor que está haciendo el tercer sector en este ámbito. Y también consideramos muy positivo el hecho de haber invitado a las conselleras de los consells insulares de Servicios Sociales, también hizo que pudiesen conocer a la secretaria de Estado, recientemente nombrada.

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 4452/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a marc de col·laboració contra l'economia submergida i el treball irregular.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta RGE núm. 4452/14, relativa a marc de col·laboració contra l'economia submergida i el treball irregular, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. El conveni que va signar el mes passat el Govern de les Balears i el Ministeri de Treball, contra l'economia submergida i el treball irregular, té com a objectius evitar conductes que generen desprotecció social als treballadors, competència deslleial i evasió de cotitzacions socials derivades de les relacions laborals.

Per això es dota el sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social a les Balears dels recursos necessaris per potenciar i millorar l'eficàcia dels mecanismes de control i intensificar les actuacions, tant de caràcter presencial com documental, amb un doble objectiu, la dissuasió i la reacció.

Sr. Conseller, cada cop que vostè o el Govern presenta dades sobre l'ocupació o l'economia de les Balears, la reducció de l'atur, l'augment de contractacions, contractacions en el sector turístic, índex de confiança empresarial, afiliació a la Seguretat Social, bonificacions de fixos discontinus, etcètera, des de l'oposició no només no donen per bones aquestes dades, sinó que les insinuacions o manifestacions directes de què una millora en els nombres ve relacionada amb un augment del frau i de la mala praxis dels empresaris. Amb l'intent de desacreditar l'acció d'aquest Govern i davant la impossibilitat de reconèixer un canvi de tendència, els és igual sembrar dubtes i dinamitar tota la classe empresarial. Per a alguns val tot.

El que demostra aquest Govern amb fets, com aquest Pla d'acció, és dissuadir les males pràctiques i perseguir i castigar aquells que cometin irregularitats, sense que això sigui la majoria de les empreses i empresaris, la majoria petites i mitjanes, que amb el seu esforç, confiança i valentia són els grans protagonistes d'aquest canvi de tendència. I qui ho fa malament, que tengui conseqüències.

Per això veim molt positives les actuacions que es fan en aquest sentit, com ara la col·laboració amb els ajuntaments, les institucions més properes als ciutadans i a les realitats empresarials dels municipis, per facilitar la tasca d'inspecció allà on realment calgui, i acabar amb condicions insolidàries i injustes. Per això li demanam, Sr. Conseller, de quina manera es desenvolupa aquest marc de col·laboració contra l'economia submergida?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivamente este convenio firmado con el Ministerio de Empleo y Seguridad Social y el Govern de las Islas Baleares, la ministra Fátima Bañez y nuestro presidente, José Ramón Bauzá, el pasado 3 de marzo, tenía la clara finalidad de luchar contra la economía sumergida y el empleo irregular, que tiene unas consecuencias en deterioro de los derechos de los trabajadores, competencia desleal entre empresas y sobre todo dificultan también la recuperación económica.

Bueno, este convenio tenía actuaciones previas claras, porque al final lo que hay que definir es un plan específico para nuestras islas, porque cada comunidad tiene un tejido productivo distinto. La primera encomienda que tenía el convenio era crear un equipo de trabajo mixto, un grupo mixto de trabajo, entre el ministerio, en este caso representado por la directora territorial de Inspección de Trabajo, el director general de Trabajo y personal técnico del ministerio y del Govern, para poner en marcha este plan. Se creo el grupo el día 24 de marzo y ya se ha diseñado un plan de actuación.

La primera actuación que se ha hecho es contactar con la FELIB, con la Federación de Entidades Locales, para preparar también un plan de actuación con ellos, porque al final tenemos que ir trabajando con todas las instituciones que tengan información y que tengan de alguna forma claridad de las actuaciones de las empresas que dentro de su ámbito de territorio estén desarrollando actividad.

Este trabajo se hizo el 14 de abril y a partir de ahí ya existe un programa de actuación. Recordar que la Inspección de Trabajo tiene un plan de 7.000 inspecciones para el año 2014 en el ámbito de hostelería, comercio, servicios, construcción y todo tipo de actividades en las cuales de alguna forma hay indicios o realidades de que pueda existir economía sumergida o empleo irregular. Recordar que en estos días ya han salido actuaciones claras como han sido la identificación de empresas donde existía contratación de personal ficticio y de alguna forma estaban defraudando tanto a la Seguridad Social, como en el ámbito de los impuestos de renta.

Por tanto, este convenio se está diseñando el plan, ya se está actuando y esperamos que de alguna forma consiga los dos objetivos que usted ha marcado, que es disuadir y, si no, y si se hace, pues luchar contra ello y eliminarlo.

Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 4450/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió consultiva de convenis col·lectius.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta RGE núm. 4450/14, relativa a comissió consultiva de convenis col·lectius que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Fa tan sols uns dies, es va crear la Comissió consultiva de convenis col·lectius, depenent de la Conselleria d'Economia i Competitivitat, una comissió amb una funció institucional molt rellevant, de primer ordre diria jo. El Govern posa aquesta comissió per poder oferir una solució pactada per a les empreses que han de menester inaplicar qualque extrem en concret d'un conveni col·lectiu que és en vigor i que puntualment es poden manifestar o mostrar disfuncionals, depenent de les concretes circumstàncies econòmiques i productives de les empreses.

Quan fallen el remeis que l'ordenament posa a disposició de les parts interessades, sigui Comissió paritària dels convenis col·lectius, bé sigui Tribunal d'Arbitratge de les Illes Balears, el qual, per cert fa una gran tasca aquests darrers anys, s'ofereix una darrera solució pactada. Baix el nostre punt de vista, la creació de la Comissió consultiva dels convenis col·lectius suposa un inici per modificar una òptica d'enfrontament, que darrerament havia dominat les relacions laborals, per una òptica més dialogada, més transaccional, que permeti que les relacions laborals flueixin amb una dinàmica molt més en consonància amb les necessitats actuals.

Per això des del nostre grup parlamentari celebrem la creació d'aquesta Comissió consultiva dels convenis consultius i li demanam avui, Sr. Conseller, amb quina finalitat s'ha constituït la Comissió consultiva dels convenis col·lectius?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, sí mire, la Ley 3/2012, en la cual se establece la reforma laboral, habla de la posibilidad de inaplicar en las empresas el convenio colectivo en vigor, en temas como salarios, jornadas, horarios y distribución de tiempo. A partir de aquí, se inicia todo un procedimiento si las empresas quieren de alguna forma inaplicar su convenio, que es negociación con los trabajadores, información, reuniones, y después hay otros órganos, como usted bien ha dicho, intermedios, como es la Comisión paritaria y al final el TAMIB.

Si en todos estos pasos de negociación no se ha llegado a un acuerdo, esta ley definía la creación de una Comisión consultiva nacional de convenios colectivos. Por lo tanto, de alguna forma existía un órgano que ya es la última instancia para dirimir esta inaplicabilidad de los convenios y de alguna forma tomar decisiones.

Esta ley da la posibilidad de que las autonomías generen su propia Comisión consultiva de convenios colectivos a través de una mesa tripartita, es decir representación de los trabajadores, representación del Gobierno y representación de las empresas. Nosotros creíamos que evidentemente para dirimir lo que pasa en nuestras empresas, era mejor tener nuestra propia comisión que elevarla a la comisión nacional, y por eso el pasado 16 de abril se constituyó, con un equipo de trabajo, en el están expertos, todas las partes han puesto expertos, técnicos en materia laboral, para dirimir, porque saben de la importancia de esta comisión.

Bueno, esperemos que lleguen los menos casos posibles, pero cuando se llegue de alguna forma entre todas las partes se pueda llegar a un acuerdo. Por lo tanto, yo creo que hay que valorarlo positivamente, porque vamos a dirimir aquí lo que pasa en nuestras islas.

Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 4454/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de mòduls per al sector agrari a la declaració de la renda per a l'exercici 2013.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta RGE núm. 4454/14, relativa a reducció de mòduls per al sector agrari a la declaració de la renda per a l'exercici 2013, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En nom del meu grup parlamentari he de manifestar, en primer lloc, la nostra felicitació a la nova ministra d'Agricultura, Sra. Isabel García Tejerina, perquè tal com ha dit el president Sr. Bauzá acredita un coneixement de primera mà de la realitat del camp de les Balears. Ben segur que mantindrà el mateix interès i la mateixa feina en favor del sector primari de les nostres illes que ha fet el fins ara ministre Sr. Arias Cañete.

Precisament, i gràcies a la coordinació i la bona gestió duita a terme entre els ministeris d'Hisenda i Agricultura i el Govern de la comunitat autònoma, els professionals de Balears es veuran molt beneficiats de la rebaixa en la fiscalitat agrària que ha aprovat el Govern d'Espanya, una mesura que ha estat rebuda amb satisfacció per les organitzacions professionals, perquè permet importants disminucions tributàries a les produccions agràries i a diferents àmbits territorials, entre ells les Balears, unes reduccions que ja són d'aplicació per a la declaració de la renda del 2013, i que donen resposta a les peticions formulades pel nostre govern, basades en els efectes de la sequera.

A diferència de l'anterior govern del pacte, que no va governar, va acabar romput i desfet i va provocar el retrocés de les nostres illes, el govern del Partit Popular fa feina en col·laboració amb el Govern d'Espanya en favor de tots els sectors productius. Així ho demostra amb aquesta rebaixa tributària, que disminueix les quantitats que hauran de pagar els nostres agricultors i ramaders. Ahir precisament ho destacava el diari *El País*, que titulava: "*Rebaja de la fiscalidad para los ganaderos y agricultores que tributan por módulos*".

Per tant, Sr. Conseller, com valora el Govern aquesta reducció fiscal i quins beneficis concrets tindrà per a l'agricultura i per a la ramaderia de les nostres illes?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, com ha comentat vostè, Sra. Diputada, aquesta és una de les actuacions que tenen importància sobre els comptes de resultats, sobre les butxaques dels pagesos. És una cosa que es ve fent generalment en aquestes altures de l'any, un poquet abans que comencin les declaracions de renda o quan has de fer les declaracions de renda. En aquest cas allò destacable és que el que vàrem demanar des del nostre govern, des de les Illes Balears a Madrid, s'ha agafat tot, és a dir, se'ns ha acceptat tot i per tant anam totalment en coordinació i alineats amb els resultats finals.

Això suposa que per al nostre sector, el que és el sector del boví del llet, dels farratges, de les ovelles, de les flors i plantes ornamentals..., té una reducció de mòduls significativa. El que ve a dir és que els pagesos que estan dins aquests sectors deixaran de pagar unes quantitats depenent dels seus ingressos finals, lògicament; no és el mateix que una persona declari 6.000 euros d'ingressos que en declari 60.000; depenent d'aquest escalat tendran uns resultats més o manco positius, però sí que són resultats que jo don fe -perquè durant molts d'anys m'he dedicat a fer declaracions de renda- que són doblers, en alguns casos bastants de doblers que podrien deixar de pagar els pagesos. Per tant és una ajuda directa, molt directa, dins les butxaques dels pagesos.

Els pagesos poden tributar de diferents maneres: o bé per mòduls o bé per estimació directa. Per tant també hem de destacar que als pagesos que van per estimació directa objectiva, allà on van per ingressos menys despeses, també se'ls dóna un 5% de reducció sobre la base final imposable. Això també és una mesura important, tant o més fins i tot que les mateixes reduccions de mòduls.

Crec que, en definitiva, com dic, allò destacable és que se'ns ha acceptat tot el que es va demanar des de Balears, perquè vàrem tenir un parell de mesos, segons els informes dels nostres tècnics, en què la pluviometria va afectar de forma important aquells cultius; segons se'ns doni la sequera uns mesos o uns altres es veuen afectades unes produccions o unes altres, i en aquest cas, com dic, s'ha acceptat plenament el que crèiem nosaltres que era de justícia.

I vull acabar la meua intervenció, perquè encara tenc un poc de temps, per sumar-me a aqueixa felicitació a la nova ministra d'Agricultura Isabel García Tejerina. Esperem que per a Balears, cosa que no s'ha aconseguit en altres moments, que en lloc de mirar cap a Balears se li pegaven puntades de peu, a Balears, idè esperem que aquest no sigui el cas, estic convençut que no ho serà.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 4458/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma sanitària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 4458/14, relativa a reforma sanitària, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Fa dos anys que el Partit Popular va rompre un dels consensos bàsics que han guiat la política sanitària del nostre país d'una manera unilateral, sense suport de cap grup, de ningú, ni partits, ni sindicats, ni organitzacions professionals, ni societats científiques. El PP ha modificat el model de sanitat universal, públic, finançat per impostos i equitatiu, i ara l'atenció sanitària ja és la quarta preocupació dels ciutadans.

Sr. Conseller de Salut, quina valoració fa d'aquest canvi de model sanitari del PP, i especialment de com afecta els ciutadans? En fa una valoració positiva?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, aquest reial decret que es va treure dia 20 d'abril de l'any 2012 era per assegurar la sostenibilitat del sistema nacional de salut, i és important saber quines varen ser les causes que varen dur a haver de treure aquest reial decret de mesures urgents, com diu en el seu títol.

Era una impossibilitat de pagar totes aquelles factures que s'havien generat amb la gestió sanitària de vuit anys de govern central del Partit Socialista, i un part que vostè va contribuir també amb les factures que va deixar aquí, en el Servei de Salut. Requeria una modificació, i la sostenibilitat perquè els ciutadans del futur puguin conèixer el sistema de salut que tenim en aquests moments obligava a una decisió compromesa amb la societat, valenta i de fer possible que els nostres fills i els nostres nets coneguin el sistema sanitari tal com el coneixem en el dia d'avui.

El no haver fet res, l'haver mirat a una altra part, que és el que supòs que vostè proposa, perquè el seu discurs és ben conegut, no hagués assegurat poder conèixer en el futur el sistema sanitari així com el coneixem a dia d'avui. Per tant aquest era el principal objectiu i crec que a dia d'avui la situació és més positiva per al manteniment del Sistema Nacional de Salut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Conseller, aquest país és el país d'Europa que gasta menys en PIB en salut, i vostè ho sap. Ha dit que està satisfet de l'atenció sanitària que reben els nostres ciutadans. Miri, jo li recordaré tres fets.

Rebre atenció sanitària ja no és un dret de ciutadania; vostè es va encarregar de treure 20.000 targetes sanitàries; ciutadans que no tenen atenció sanitària normalitzada, no tenen prestació farmacèutica, no gaudeixen de prevenció, no tenen metge ni infermera assignats. Per tant ha provocat un risc en salut pública que a la nostra comunitat desgraciadament sempre tindrà noms i llinatges: Alpha Pam.

Dins el frau electoral del PP també varen introduir canvis en cartera de serveis i copagaments. Ara els nostres pensionistes paguen, no retiren part dels seus medicaments, no fan el tractament i modifiquen el seu estat de salut. Vostès també han fet que paguin els ciutadans 17,5 milions en un any. Han introduït pèrdues de garanties de qualitat; ja ningú no sap quan l'operen ni quan el consulten o li fan una prova complementària. Això sí, pagant ho saben.

Vostès han deixat una part de la població sense assistència, sense drets ni garanties. Fan pagar als pensionistes i no prioritzen l'atenció sanitària. Pensa que d'aquesta manera l'atenció sanitària que donen als ciutadans és la que ells es mereixen? Posar en risc la salut pública de la població és una mala solució. Rectifiqui, Sr. Sansaloni, doni atenció sanitària normalitzada a tothom. Pensa dictar instruccions en aquest sentit com...?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(*Alguns aplaudiments*)

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Thomàs, el seu discurs és molt previsible. De fet li diré, primer de tot, que la mitjana dels països de l'OCDE destina el 9,3 del seu PIB a despesa sanitària; Espanya també hi destina el 9,3%. Aquestes són les dades del darrer informe que es va publicar.

No tergiversi. Les malalties de salut pública, igual que els nins i les embarassades, tenen, segons els criteris d'assistència, tenen l'assistència garantida.

També li diré..., vostè ha dit que som un país d'Europa. Li diré, molt recentment, un grup que governa a França, que és el Partit Socialista, un diari, *El País*, Sr. Thomàs, el seu discurs és inaplicable i és buit; sap què diu *El País*?: "*Francia sacrifica el gasto social*". Sap què diu?: "*El sistema de protecció y la sanidad concentran el recorte*". Sr. Thomàs, vostè no fa res quan governa, i aquests polítics implicats i compromesos el que diuen és *un mensaje muy incómodo para los socialistas con las elecciones europeas detrás de la esquina*. El que diu el primer ministre és molt clar, i a França el que diuen és que no precisen com retallaran, però retallaran 50.000 milions en tres anys. Això són els socialistes d'Europa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.15) Pregunta RGE núm. 4447/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels plans biennals dels Comitès de desenvolupament de rutes dels diferents aeroports de la comunitat autònoma.

Quinzena pregunta, RGE 4447/14, relativa a compliment dels plans biennals dels comitès de desenvolupament de rutes dels diferents aeroports de la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Para los diferentes gobiernos del Partido Popular la conectividad aérea en nuestra islas es sumamente prioritaria, siendo un aspecto muy importante la cogestión aeroportuaria para desarrollar estrategias propias a nuestra realidad insular.

Ya un gobierno del Partido Popular creó la Mesa del transporte aéreo y el Comité asesor de cogestión aeroportuaria, nunca reunido por el anterior gobierno. Además el gobierno socialista no tuvo ningún interés en la cogestión aeroportuaria, más bien iba por otro camino diferente. Este gobierno, en el Plan de medidas de transporte aéreo y marítimo presentado por el conseller de Turismo y Deportes a la ministra de Fomento el 24 de enero de 2012, incluía la pretensión de máxima participación de instituciones propias y la descentralización en la gestión de nuestros aeropuertos.

En similar línea este mismo gobierno ha constituido los comités de desarrollo de rutas de cada aeropuerto de nuestra comunidad, formados por Govern, consells, Delegación de Gobierno, ayuntamiento de ubicación del aeropuerto, cámara de comercio respectiva y AENA para fortalecer la conectividad aérea, coordinando iniciativas de desarrollo de rutas, creando además la comisión técnica de cada comité. Al respecto se ha de destacar que otros aeropuertos nacionales, como Valencia y Alicante, se han interesado por su sistema de funcionamiento, al ser precursor a nivel nacional y un importante trabajo de colaboración entre administraciones implicadas y el sector privado. Éstos aprobaron en febrero de 2013, a lo largo de ese mes, sus respectivos planes bianuales período 2013-2014, siendo un trabajo conjunto y de aportación de información, tanto aeroportuaria como aeronáutica y turística, suponiendo tener por primera vez un plan concreto y preestablecido marcando destinos de interés para su promoción y para abrir nuevas rutas aéreas a través de cada respectivo aeropuerto.

Así, pasado más de un año desde su aprobación, es importante conocer los resultados de su cumplimiento. Por ello, Sr. Conseller de Turismo y Deportes, le formulo la siguiente pregunta: ¿Qué resultados está dando el cumplimiento de los planes bienales de los diferentes comités de desarrollo de rutas de cada uno de los aeropuertos de las Illes Balears?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostè ha dit aquests comitès són fruit de la feina conjunta de les entitats que vostè ha comentat, i per primera vegada s'enfoquen les rutes tant des del punt de vista turístic com de connectivitat, i no ho deixaré de repetir, planificació i no improvisació, això és l'objectiu principal també d'aquests comitès per desenvolupar els plans biennals.

Li comentaré per illes els objectius marcats. Al Pla biennal d'Eivissa són, en temporada alta, ampliar rutes als països nòrdics i de l'est d'Europa i, en temporada baixa, a l'hivern, reduir estacionalitat i consolidar el mercat existent. Després de contactar amb 22 companyies aèries per part d'AENA, amb 8 operadors per part d'ATB, i mantenir 22 reunions a l'aeroport, els resultats són que a l'estiu s'han batut rècords de passatgers i a l'hivern s'han mantingut les destinacions de l'hivern passat i s'ha incrementat el nombre de passatgers els mesos de maig, juny, setembre i octubre.

Pel que fa al Pla biennal de Menorca, és com objectiu créixer els mesos de temporada mitja, recuperar el trànsit perdut amb Gran Bretanya, obrir noves rutes a potencials mercats interessants i consolidar i créixer en els mercats madurs. Després de contactar a Menorca amb 22 companyies aèries per part d'AENA, 9 reunions a l'aeroport amb 8 companyies aèries més, i contactar amb 10 operadors per part de l'ATB, els resultats són que en el mes de maig s'ha crescut un 12% i en el de juny un 5%; s'han incrementat els passatgers de Gran Bretanya un 9% i s'han obert noves rutes amb Sant Petersburg i amb Dinamarca.

El Pla biennal de Mallorca té com a objectiu reduir estacionalitat, diversificar oferta i consolidar mercats existents. Després de celebrar les 9 reunions amb 8 agents turístics, 22 companyies aèries, 10 operadors per part de l'ATB i mantenir 6 reunions a l'aeroport amb altres operadors, els resultats són que ha crescut el nombre de passatgers russos, nòrdics, del centre d'Europa, d'Irlanda, i a més ha augmentat el trànsit comunitari a l'hivern de 2013 en comparació amb 2012.

A més una de les bones notícies també per a enguany és que tots els aeroports, els tres aeroports, per a enguany tenen signes clars de recuperació de trànsit nacional.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 4456/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció del dèficit autoritzat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE 4456/14, relativa a reducció del dèficit autoritzat, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el compliment de l'objectiu de dèficit de 2013 per primera vegada en la nostra història ha suposat un salt qualitatiu i quantitatiu en el sanejament dels comptes públics de la nostra comunitat autònoma. Passar d'un 4,19 a un 1,83 durant l'any 2012 ja ho va ser, va ser una passa de gegant amb rigor i amb solvència. I aconseguir un 1,3 en el 2013 encara ho ha estat més, perquè ha suposat no tan sols complir amb l'objectiu marcat sinó fins i tot millorar-lo respecte de l'objectiu inicial de l'1,47, millorant-lo amb 44 milions d'euros, i això suposa beneficis importants per

a la nostra comunitat autònoma que volem que el conseller ens concreti, perquè com vostè sempre diu, dèficit és igual a deute, amb la qual cosa tenir dèficit no és una bona notícia perquè el deute s'ha de pagar.

Insòlit va ser en aquest sentit l'article d'opinió de fa un mes, aproximadament, a l'*Última Hora* de l'exconseller Manera on ens recordava precisament això, que tenir un dèficit d'1,3 suposava haver gastat 334 milions d'euros més de l'ingressat, gastar més del que es té, unes lliçons magistrals amb què habitualment ens delecta en els diaris però que no varen il·lustrar la seva etapa com a conseller, perquè és insòlit, cínic i insultant que ens digui el campió d'incomplir l'objectiu del dèficit que nosaltres precisament el dèficit, malgrat que el vàrem complir, suposava gastar més del que teníem.

Això va implicar que haguéssim de prendre mesures molt difícils que continuam precisament assolint, com la mesura que va presentar ahir el Govern d'un projecte de llei per reduir la despesa d'aquest parlament en 11 milions d'euros, per reduir el nombre de diputats, per reduir la càrrega institucional que han de suportar els nostres ciutadans i que, per suposat i novament, ha estat mal rebuda per l'oposició.

Per això, Sr. Conseller, perquè el que importa són els fets i no les paraules buides, ens agradaria conèixer quins beneficis suposa haver estalviat 44 milions d'euros més dels inicialment marcats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Portaveu, la reducció en 44 milions d'euros respecte del dèficit autoritzat suposa que hi ha 44 milions d'euros que estan finançats als pressupostos de la comunitat autònoma per damunt, de més, del que es va gastar l'exercici 2013, i això redunda en una major liquiditat de la nostra comunitat per poder pagar els nostres deutes.

Per altra banda el fet d'haver situat el dèficit públic a l'1,28 del nostre producte interior brut suposa que la comunitat compleix amb el que es compromet, suposa que els pressupostos que aprova el Govern són més reals que els pressupostos que s'aprovaven o que no s'aprovaven, i suposa deixar d'endeutar la nostra comunitat autònoma en 782 milions d'euros en un únic exercici, que seria el que hauria passat si haguéssim fet un dèficit públic de 1.100 milions, com estàvem acostumats.

Fer una comunitat autònoma més solvent és en benefici de tots, perquè assegura les polítiques públiques, polítiques públiques que no han de substituir l'activitat econòmica, però que han de corregir-la. Les polítiques del Govern han de corregir les ineficiències de l'activitat econòmica, i el contrari, fer una comunitat autònoma insolvent, suposa la ruïna, la desaparició dels serveis públics i una major pobresa.

En aquest sentit ja sap vostè que a aquesta pregunta que formula hi ha altres contestacions i la que jo li don no és l'única contestació, la setmana passada ens varen dir que aquests 44 milions d'euros podrien haver estat destinats a reduir la pobresa infantil, està bé, és una proposta, sorprèn que es perdi l'oportunitat d'afegir a aquests 44, 11 milions més, respecte d'això, però el problema és que amb mil milions d'euros de dèficit anuals es va incrementar la pobresa infantil en un 53% al nostre país, entre el 2007 i el 2010. El problema és que amb dèficits anuals de mil milions d'euros es va incrementar en un 120% el nombre de famílies amb boixos, amb tots els seus membres a l'atur, entre el 2007 i el 2010.

Aquestes són dades del darrer informe d'UNICEF, però escolti, no es preocupi, per a aquestes dades també tenim resposta, són a causa de la crisi mundial i de les polítiques neoliberals de l'FMI.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 4445/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a Pacte balear per a la infància.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 4445/14, relativa a Pacte balear per a la infància, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá, aquesta legislatura hem signat poques coses plegats, el seu autoritarisme, la seva manera de governar, sense diàleg amb ningú ha fet que hi hagi poques fotos en què el Sr. Bauzá, la Sra. Armengol i jo estiguem plegats, aquest és un dels pocs casos, Sr. Bauzá, un dels pocs casos, el Pacte balear per a la infància que vàrem signar el 19 de novembre del 2013, ho recorda, Sr. Bauzá?

Un dels seus punts diu que ens comprometem a garantir que tots els nins i nines rebin serveis bàsics com la salut. Sr. Bauzá, com pensa desenvolupar aquest acord fent cas de la proposta que ens fa arribar UNICEF, de mesures que s'estableixin per garantir la universalitat de l'accés a serveis bàsics per als infants?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. President, moltes gràcies i bon dia, Sr. Barceló. Jo li he de dir que per fer-nos una foto vostè ha de venir. Jo l'he citat en dues ocasions, no per fer una foto, simplement per parlar, i no ha volgut comparèixer...

(Alguns aplaudiments)

..., perquè tots ens puguem estalviar 11 milions d'euros. I a vostè li preocupa la pobresa infantil? Ajudi amb 11 milions d'euros menys que entre tots podrem aprofitar.

No li preocupi, no li preocupi això.

(Alguns aplaudiments)

A vostè el que li preocupa és la demagògia. Però miri, això, que sí que vàrem firmar, a la fi vàrem firmar alguna cosa, jo els esper per poder, no firmar, sinó aprovar aquesta reducció d'11 milions d'euros, perquè la gent en el carrer diu que ens hem quedat curts, o sigui que vostè imagini!

Per tant, aquest Pacte per a la infància s'ha d'entendre com el que és, un pacte en el qual hi ha una sèrie de parts involucrades precisament per fer una col·laboració, involucrades com l'administració, els grups parlamentaris, els agents socials, la societat civil, i liderats per un govern.

En aquest cas, ha de ser un pacte participatiu, obert, crític, en definitiva, un pacte que supera o que significa o que implica elaboració i implementació d'estratègies autonòmiques de la infància i adolescència basades en les estratègies nacionals de salut.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, no es preocupi que des del nostre grup li hem fet moltes propostes per reduir despesa i n'hi continuarem fent, en continuarà tenint i veurem què votarà el seu grup. De moment, en el nostre grup els nostres diputats cobren un sou, no com vostès que en cobren dos i tres, com vostè, Sr. Bauzá.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Bauzá, segons les seves pròpies dades de la Conselleria de Salut, menors d'edat que no tenen la targeta sanitària i resideixen a les Illes Balears són un total de 1.868, hi ha 1.312 nins a Mallorca, 101 a Menorca i 454 a Eivissa i Formentera que no tenen targeta sanitària, nins i nines que resideixen aquí, Sr. Bauzá; que no tinguin targeta sanitària vol dir que no tenen metge assignat, que no és possible accedir al seu historial clínic, Sr. Bauzá, al seu historial mèdic; no tenen la mateixa atenció que la resta de nins i nines que viuen en aquesta terra, Sr. Bauzá.

Sr. Bauzá, vostè no aconsegueix aquest Pacte balear per a la infància que va signar, això és la paraula seva, el que implica signar coses?

Perquè, una altra cosa, quan ens crida a signar, a fer acords, li record, ho dic perquè m'ho ha retret, és en el pitjor moment d'autoritarisme del seu Govern, en què fa un decret llei per passar per damunt d'una resolució judicial i al mateix temps insultaven els docents i no es volien reunir amb ells. I amb aquestes circumstàncies volia que venguéssim a seure?

Sr. Bauzá, no han canviat aquestes circumstàncies, vostè el que vol fer és canviar les regles del joc en aquests moments perquè veuen que perden, aquesta és la realitat, Sr. Bauzá, veuen que perden i volen canviar...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i no es preocupen de la realitat de les persones que pateixen, Sr. Bauzá. Avui ha sortit una dada esfereïdora, 152.000 persones que no tenen feina en aquesta terra. Es preocupi d'això, del 26,7% de taxa d'ocupació, i no de la seva por a perdre.

Què farà perquè aquests infants siguin atesos com toca, Sr. Bauzá? No podem consentir aquesta situació.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies. Miri, Sr. Barceló, em deixa sorprès, o sigui que perquè un govern empli les eines legals que té a la seva disposició, com és aprovar un decret llei que implica una discrepància amb vostès per un tema de llengua, vostè no vol parlar de reducció del nombre de diputats? És que és incompatible aprovar un decret i parlar d'educació i de diputats? És molt complicat que vostè expliqui això.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La veritat és que no ho entén ningú, jo crec que els seus companys d'escó no ho acaben d'entendre. Vostè no es pot reunir per parlar de baixar el nombre de diputats, perquè hem aprovat un decret llei que afecta l'educació i que afecta la llengua, és francament incompreensible. Però vostès s'ho faran!

Miri, Sr. Barceló, li puc assegurar que no hi ha cap nin menor de 18 anys en aquestes illes que no tinguin una assistència sanitària completa, ...

(Remor de veus)

... en qualsevol situació fins i tot que no sigui des del concepte i del punt de vista legal.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No és així, Sr. Barceló, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No és així. I si hi hagués qualche cas, ens agradaria saber-ho, perquè significa que hi ha qualche cosa puntual que no s'ha fet, però està definida i assegurada l'assistència sanitària completa per a tots els nins menors de 18 anys, sigui quina sigui la seva situació legal, seva o de la seva família.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 4463/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millors condicions laborals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 4463/14, relativa a millors condicions laborals que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, a menys de 400 dies perquè vostè deixi el Consolat, el primer problema que pateixen els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma és la precarietat laboral, és la destrucció d'ocupació, són les retallades en drets i, en conseqüència, l'augment de les desigualtats. La conclusió de les seves polítiques és clara: les persones que eren riques són més riques i la factura de la crisi la paga la classe mitjana, els treballadors i els sectors més vulnerables.

Les dades de l'EPA que hem conegut avui són molt preocupants, en un any s'han destruït 10.900 llocs de feina; disminueix la població activa; augmenta el nombre de joves inactius i el nombre d'aturats de llarga durada. I el que tal volta és més greu, Sr. President, a les nostres Illes ja són 51.500 famílies que tenen tots els seus membres a l'atur.

Sr. President, tot això passa quan a les Illes Balears vivim temporades turístiques excel·lents, com la que desitjам que comenci ben aviat, però això volem que signifiqui major ocupació i millors condicions laborals. Per això li deman, Sr. President, què pensa fer perquè la bona temporada turística redundi en millors condicions laborals per als treballadors?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, del que m'alegr és que, per primera vegada puguem estar d'acord amb qualque cosa, que és que la temporada turística serà excel·lent, ja és qualque cosa, va bé.

També li he de dir que quan fa referència a les persones de què vostè sempre parla, no fa referència a una cosa que sí passa en aquesta legislatura, que les persones cobren en aquesta legislatura, que les persones que no tenien possibilitats i amb dificultats cobren i que les persones que duen empreses també cobren, això és el que a vostè sempre se li oblidava dir quan parla de persones.

Imagin que quan fa referència a aquesta pregunta, fa referència a les negociacions que es duen a terme entre la patronal sectorial i el sindicat en relació amb aquest conveni col·lectiu; jo esper i desig que hi hagi una feina interna que ens permeti a tots els ciutadans beneficiar-nos d'un pacte col·lectiu i que finalment aquesta temporada es pugui traduir, com no és més que desitjar per tots, en una major ocupació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, la realitat és que les bones temporades turístiques no suposen major ocupació d'una forma substancial i sí suposen més precarietat laboral, pitjors condicions laborals, més temporalitat i, en molts casos, m'atreveria a dir que explotació laboral de molts treballadors. I tot això passa per les seves polítiques, com la reforma laboral, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i per la seva passivitat, Sr. President, en les competències que són seves. I basta veure que les polítiques actives d'ocupació han deixat d'existir des que vostè és president; nul·la política en responsabilitat social de les empreses i encara esperam el Pla d'ocupació, després de tres anys.

Sr. President, en aquests moments tan delicats de negociació de dos convenis cabdals per a aquesta comunitat autònoma, com el d'hostaleria i el de transport col·lectiu, què fa vostè? Com sempre, acotar el cap davant els poderosos, Sr. President. I necessitam contundència i necessitam valentia i necessitam claredat i necessitam que digui fort i clar a la patronal hotelera que els beneficis turístics s'han de redistribuir entre empreses i treballadors.

Què ja està bé d'engreixar la butxaca només d'algun i en canvi contractar menys treballadors...

(Alguns aplaudiments)

... i els que mantenen un contracte tenir una situació molts cops d'explotació laboral.

Per això, Sr. President, li queda molt poc temps, actui d'una vegada per totes perquè si no serà massa tard.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el president del Govern, quan vostè vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, és molt curiós que vostè vulgui implicar un govern en una negociació entre dues parts entre les quals no en forma part aquest, que són els sindicats i la patronal.

Jo entenc que vostè forma part, o entén un govern intervencionista, però Sra. Armengol, negocien dues parts, per si no ho sap,...

(Remor de veus)

... ho sap, perfectament, doncs ho tornam repetir: sindicats i patronal sectorial. Vol que el Govern es fiqui per enmig?

(Remor de veus)

No, expliqui, vol que el Govern es fiqui enmig en una negociació entre el sindicat i la patronal? Sí o no? Sra. Armengol, sí o no? Sí o no?

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

Sí o no? Vostè critica un govern, critica un govern, Sra. Armengol, que no forma part d'una negociació; vostè critica un govern...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Un segon, un segon...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... que no forma part d'una negociació, és que és realment curiós.

Per una senzilla raó, perquè les dues parts negocien, sindicat i patronal, i hem de deixar que ells facin la seva feina i són ells els que han de decidir el seu futur. El que passa és que vostè fa preguntes on vol implicar i vol, fins i tot, qüestionar una decisió d'un govern que no ha de formar d'una negociació.

(Remor de veus)

Vostès estan acostumats a ficar-se on no s'han de ficar i aquest govern deixarà que es negociï on s'ha de negociar, a una Mesa de negociació entre el sindicat i la patronal, on no n'ha de formar part el Govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 9825/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'ensenyament de llengües.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 9825/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'ensenyament de llengües.

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Crec que tots hauríem d'estar d'acord que l'ensenyament de les llengües constitueix un objectiu fonamental a l'Europa que voldríem cada vegada més unida i que construïm. Com va dir en un congrés celebrat recentment a Mallorca el lingüista Hugo Baetens Beardsmore, en alguns llocs d'Europa, com ara Luxemburg, el multilingüisme és la nostra llengua materna.

L'ensenyament de llengües encara més té una importància especial a un lloc turístic com les Illes Balears, on assolir els objectius del procés Europa 2020 i el programa Lifelong Learning, resulti imprescindible, tant des del punt de vista econòmic com cultural i social. El marc, consellera, és Europa.

A l'hora d'ensenyar i d'aprendre llengües s'han de tenir en compte, però, diversos aspectes, la metodologia per a l'aprenentatge de llengües que no són la pròpia d'un mateix, els elements de competència lingüística i òbviament, molt important, la reducció de les actituds negatives a l'aprenentatge de llengües, entre d'altres.

Tot seguit mirarem d'anar desgranant algun d'aquests aspectes, tot i interessar-nos en les disposicions del Govern de cara a millorar la situació que tenim avui en dia a les Illes Balears. Perquè justament la situació actual és, i li dic des del meu punt de vista, des del nostre grup, és una situació podríem dir ben galdosa. Tots sabem que l'aplicació del TIL, es miri com es miri, des del punt de vista que es miri, i encara que de vegades vostès ho vulguin dissimular, es pot comprovar ben clarament que ha estat un fracàs, ha estat senzillament el resultat del curs més conflictiu des de la història de l'educació a les Balears, des que aquesta comunitat autònoma té competències en matèria d'ordenació educativa.

Però no només per la seva conflictivitat, consellera, perquè de vegades instaurar nous sistemes implica una conflictivitat, és perquè també ha implicat pèrdua de qualitat, i sobretot, consellera, de credibilitat del sistema educatiu. Per tant, tenint en compte el nyap que ha resultat el TIL, pensen redreçar aquesta situació consellera, pensen fer-ho?

Voldríem suposar que a hores d'ara, i tenint en compte que de cara a l'any vinent ja volen aplicar el TIL a tota la Primària -vostè ho ha dit aquí mateix- i també, òbviament, a primer i a segon d'ESO, de la mateixa manera que també coincidirà amb l'aplicació de la LOMQE a primer, tercer i cinquè de Primària, amb totes aquestes noves introduccions, han rebut els centres unes normatives, han rebut els centres les informacions, aquestes instruccions de com acarar aquest nou cicle que comença? Tenen tota la informació a hores d'ara necessària per enfocar tots aquests problemes?

Com està l'ordre de desplegament del TIL, en quina situació està, ens ho aclarirà?

Just fa uns moments li han parlat que l'educació és un dret fonamental i que aquest dret fonamental s'ha de poder exercir amb llibertat, i jo li dic: no hi ha llibertat si no hi ha informació. I en aquests moments els centres educatius de les Illes no tenen informació.

Un altre punt que també li voldria comentar és quants diners dedicaran del pressupost públic d'aquesta comunitat a la formació del professorat, perquè puguin impartir docència en llengua anglesa. O bé deixaran, com han fet fins ara, reduir el professorat de necessitats, que era tan necessaris, d'AD, per poder augmentar els de suport d'anglès? Quants d'aquests diners, concretament, es dedicaran a estades, a llocs de parla anglesa, però a formació del professorat?

No fa falta dir que sense mesures com aquesta tot tornarà caure en un sac foradat, vostè ho sap, aquesta és una de les reivindicacions dels sectors des del moment que vostès comencen a voler implantar el TIL de forma massiva. Quant professorat farà falta amb coneixement de B2 per ajudar els centres que no comptin amb prou professorat amb domini d'anglès?

Com distribuïran el professorat d'una manera mínimament racional i equitativa entre les diferents illes de les Balears? Per què classes de Menorca tenen dos professors per anar traduint de l'anglès, mentre d'altres d'Eivissa no? Hi ha diferències entre els fillets de Menorca i els d'Eivissa?

M'imagin que també hauran tengut en compte la qüestió del suport a l'ensenyament en anglès a través de figures que ja existeixen, com ara els auxiliars de conversa. Ampliaran els auxiliars de conversa, en revisaran les seves contractacions? La fomentaran aquesta figura? Com està? O tot continuarà com fins ara en aquest tema?

Un punt important, és evident que l'ensenyament en anglès hauria de contribuir a millorar la qualitat educativa i no a deteriorar-la i per tant que l'ensenyament en anglès no hauria de suposar cap tipus, li dic molt clar, eh, no hauria de suposar ni haver suposat cap tipus de negligència en els currículums dels infants. Quines mesures pensa prendre la conselleria en aquest sentit? Aquí hi ha possiblement un dels punts més greus de tota aquesta història: l'alumnat de les Illes Balears no estava preparat, no estava preparat per rebre ensenyament en anglès d'una forma generalitzada i sense una formació prèvia. El mal que hauran fet aquí, amb aquesta negligència que han practicat dels currículums dels infants, no es valorarà d'una manera immediata perquè les avaluacions amb el sistema educatiu, vostè ho sap, són a llarg termini. Tampoc no serviran per a res les proves que organitzen ara de l'IAQSE, vostè sap que són proves que no tenen cap fonament científic.

En relació a les altres llengües en faran alguna planificació? Pensaran que hi ha milers ja de ciutadans de les Illes Balears que tenen l'àrab com a segona llengua o com a primera llengua i que no tenen cap tipus de reconeixement dins el món educatiu? O per exemple, del tagal, serien les dues llengües més parlades en aquestes illes, tenen cap intenció de fer-hi res?

I també, sé que és una pregunta ingènua, consellera, perquè difícilment es pot tenir interès per les llengües de la nova immigració, si no es té tampoc interès perquè aquestes persones s'incorporin plenament a la comunitat lingüística catalana. Pensen fer canvis en aquest sentit? Què passarà amb els programes d'acollida lingüística tan necessaris i importants per facilitar la incorporació d'aquests nous alumnes en el nostre sistema educatiu i en el nostre sistema social?

Quant a metodologia, Sra. Consellera, tothom està d'acord que per a l'ensenyament d'una llengua que no és la pròpia, resulta bàsicament i fonamental l'ús de la llengua oral. Els estudiants han de poder parlar, han de poder practicar la llengua per fer-la seva, però aprendre-la com toca. Això per descomptat, resulta molt difícil amb les ràtios actuals dins el nostre sistema educatiu. Pensen fer res per fomentar l'ús de la llengua oral? Troba que la competència oral es pot adquirir de manera adequada amb les ràtios actuals? Hi haurà desdoblaments necessaris per atendre aquesta necessitat?

Tornam a aquell ensenyament de llengües que, per desgràcia, vam patir alguns dels que som en aquesta cambra, aquells sistemes antiquats i basats només en gramàtica, perquè no hi pot haver i no hi ha pràctica, possibilitats de pràctiques en llengua oral.

I encara, en relació amb l'aprenentatge de llengües foranes, voldria remarcar una vegada més, el paper fonamental que juguen i que han de jugar les escoles oficials d'idiomes, també amb unes ràtios sobresaturades i els impedeix poder practicar qualsevol ensenyament amb normalitat d'una llengua. Comptaran per al curs que ve amb el material necessari?

(Remor de veus)

En això també crec que l'illa d'Eivissa té un tractament clarament discriminatori per part de la conselleria i en aquest sentit li voldria demanar, una altra vegada, l'ampliació de l'Escola oficial d'idiomes en el municipi de Santa Eulària; però també en quin estat es troba la planificació d'un nou centre per l'EOI d'Eivissa.

I en relació a les llengües que s'hi ensenyen, quan s'hi podrà aprendre rus, amb l'eclosió de turisme rus que rebem a les illes Pitiüses? A Mallorca ho tenen, perquè no es fa extensiu a Eivissa, quan la demanda turística hi és present i des del sector se'ls ho demana?

No voldria deixar de banda alguns altres elements metodològics a tenir en compte en relació amb l'aprenentatge de llengües i en aquest afecten la llengua pròpia de les Illes Balears. L'aprenentatge de la llengua catalana està afectat per dues actituds negatives bàsiques: la diglòssia i el xovinisme. En Ferguson ja ens va encunyar el terme diglòssia per referir-se a les actituds negatives envers variants de la pròpia llengua i en Fischman ho va fer extensiu a les relacions no igualitàries entre dues llengües sobre un mateix territori. Hi ha infants a les Illes Balears que no volen emprar la llengua pròpia, perquè no tenen prou interès en aprendre-la per mor de la diglòssia. Però vostès què fan? També la practiquen, quan accepten que la llengua castellana pugui tenir diversos registres, un de formal i altres informals, però no ho veuen igual per a la llengua catalana, tot practicant i promovent socialment la diglòssia. Tota aquesta atzagaiada de l'article salat als informatius d'IB3 és un greuge molt, molt greu per a tot l'alumnat d'aquestes illes. Però bé, al cap i a la fi a molts de vostès els és igual si els infants de les Balears no aprenen bé la llengua pròpia del nostre país. Faran res per reduir la diglòssia?

L'altra cara de la moneda de la diglòssia és el xovinisme, el practiquen els que consideren que de les dues llengües oficials, n'hi ha una de més important que l'altra. Els que pensen per, exemple, que el castellà és universal i el català és només per anar per casa. El president mateix, el president Bauzá, en aquest mateix Parlament, ha tengut molts tics xovinistes, i això també és un greu obstacle per a l'aprenentatge del català. Faran també res per reduir el xovinisme a l'àmbit educatiu?

Però tornam, finalment, al TIL. Han fet plans d'educació plurilingüe el 2012, el 2013 s'empequen el TIL, tot això dins aquest mateix desgavell, sense tenir consens i amb l'hostilitat de tots els sectors. Continuaran d'aquesta manera, traient-se tot allò que convengui de la mànega, sense solta ni volta, com han fet fins ara consellera? Pensa, Sra. Consellera, Sra. Camps, que en educació ens hi jugam el futur i tenen la competència lingüística...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Marí, per favor.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Acab President.

... dels nostres ciutadans, ens hi jugam una part important també de la nostra competitivitat com a país. Fins ara han preferit fer entrar amb calçador la seva ideologia política, no expressada clarament a la campanya electoral, amb la voluntat no d'implantar un ensenyament trilingüe, sinó de laminar la migrada presència de la llengua pròpia de les Balears dins el nostre sistema educatiu. Crec que el TIL els ha sortit per la culata i ha generat molts problemes. Un Govern que va en contra direcció pot crear-ne molts de problemes i vostès n'han estat un bon exemple.

Tenim moltes preguntes a l'aire. La resposta hauria de ser clara per a tothom a aquestes alçades de curs. Gràcies consellera.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Per part del Govern té la paraula la seva representant, la consellera d'Educació.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana María Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sra. Diputada. M'ha agradat sentir el principi de la seva intervenció perquè coincidim en moltíssimes coses, creim que és important el multilingüisme, coincidim, creim que els objectius d'Europa 2020 s'han de complir, i per açò coincidim. Ara, evidentment no podem coincidir en tot, no coincidim en considerar que el TIL és un fracàs.

Quines dades em dona vostè? Sra. Marí, és que m'entra en contradicció, en el segon trimestre d'aplicació del TIL, em diu que s'ha perdut qualitat. M'ho demostri. Ee diu vostè que és un fracàs i després, molt més endavant de la seva intervenció, em diu que no es podrà realitzar una valoració del sistema educatiu perquè s'ha de realitzar a llarg termini, i açò està gravat, ho ha dit vostè. Com quedam? Pot analitzar els resultats del TIL en dos trimestres, però diu que el sistema educatiu no es pot analitzar a la vegada, és una contradicció claríssima. Anem a aclarir-nos i li ho dic en positiu, no li ho dic en negatiu.

Miri, jo sí que li puc donar dades de qualificacions i són les que ja vaig donar en el seu moment. Els aprovats en aquesta comunitat autònoma dels cursos, per començar a primària, de dos cursos que no hi havia TIL 2011-2012 respecte 2012-2013, vam passar d'un 93,79 a un 93,15, hi va haver una disminució d'un 0,64. Els aprovats de primària respecte d'un curs 2012-2013, en què no hi havia TIL, respecte del curs 2013-2014, amb TIL, ha representat més aprovats, d'un 93,15 a un 93,34, un

+0,19. Açò són dades del GESTIB, posades pels mateixos centres. Jo n'hi don de dades.

Secundària. Aprovats de 2011-2012 respecte del 2012-2013, que eren cursos sense TIL, hi va una disminució, hi va haver més suspesos en un -1,45, de 76,84 vam passar a 75,39.

Aprovats de secundària de 2012-2013 respecte del 13-14 que hi havia TIL, curs de no TIL amb curs de TIL, un -1,37. O sigui, que encara d'un any a un altre hi ha hagut menys suspesos que no hi va haver entre dos cursos en què no hi havia TIL. Facem valoracions serioses i jo li agrairia, de ver, no em digui, per una banda, que es pot valorar el TIL en dos trimestres, i l'altra que no es pot valorar el sistema educatiu perquè necessita molt de temps.

Quant a l'Ordre de desplegament de TIL, li comunic que demà mateix, dia 30, passa pel Consell Consultiu. En conseqüència, la setmana que ve, si tot va bé, ja pot ser aprovat i pot sortir publicat.

També li diré, quant a la formació del professorat, i tal vegada em deixaré qualche tema, però intentaré contestar-li tots els que m'ha dit, la formació del professorat, dir-li que aquest Govern ha fet un munt d'activitats formatives: ha fet estades a l'estranger, fa tots els itineraris de l'idioma, ha fet moltíssims..., fins i tot li diré més, aquest Govern, com no havia passat mai, va obrir a tots els matriculats a l'Escola Oficial d'Idiomes en anglès. Abans no és que hi hagués ràtios més grosses o més petites, és que s'hi volien apuntar i no s'hi podien apuntar, perquè ni tan sols no hi cabien, no hi havia places. Aquest Govern ha fet possible açò.

I no me digui que ho ha fet en detriment dels AT. Jo aquí tenc les xifres d'AT, açò no és ver, miri, l'11 de gener del 2008, que hi eren vostès, hi havia 189 AT contractats en aquestes Illes. Dia 2 de maig del 2010, hi havia 186 AT. Dia 31 d'agost del 2012, 239. Dia 15 de novembre del 2013, 250. I dia 1 de febrer del 2014, 267. S'han augmentat els AT i açò són dades de contractació de Funció Pública.

També, miri trob flac, francament, que em compari Menorca amb Eivissa, ho trob molt insolidari i trob que no hauria..., troba vostè que Menorca ha de protestar perquè a Eivissa s'han gastat 11 milions en infraestructures? Jo no he sentit ningú aquí de Menorca que ho digui açò. Per què? Perquè es fan actuacions allà on es necessiten.

Em diu que hi ha una reclamació, que hi ha interès de què hi hagi rus a Eivissa. Ens ho mirarem, per què no? Si vostè m'ho diu..., ens ho mirarem i, si és possible, es posarà, i clar que sí. Tenc consciència, no d'Eivissa, però de les altres illes, en què fins i tot les associacions hoteleres ens demanen, precisament, que augmentem els idiomes dels països de l'est. I clar que sí! Rallem en positiu, ens ho mirarem sense cap dubte i per a l'any que ve ho podrem tenir en compte açò.

També li volia dir..., no em ralli de ràtios, miri, hem anat centre per centre i quan ens rallaven de ràtios i miràvem les línies que té un centre, ens hem trobat centres, per exemple amb 15 línies i 30 professors. O sigui, els centres tenen suficients professors per fer desdoblaments que disminueixen les ràtios per aula i, a més, les ràtios, malgrat què hi ha una llei que en economia ens fa ser més sostenibles, s'han mantingut, no hi ha ni un sol centre per exemple de primària amb 30 alumnes, ni un, i si hi és em digui quin és i ho mirarem immediatament. Perquè sap que no és així. Per tant, s'han de donar les xifres reals, s'ha de veure centre per centre, no em ralli globalment. Si vostè em diu una ràtio, em digui aquest centre en aquest curs i aquests alumnes, jo ho comprovaré immediatament i, si és així, mirarem si se soluciona. Però si no és així, sortiré públicament i li diré: vostè diu cosa que no és certa. Comprovem-ho i no hi ha cap problema, també en podem rallar les vegades que faci falta.

Mirin, no m'entri de nou amb la nostra llengua, ja li ho he dit, la llengua no és patrimoni de ningú, vostès sempre se l'han volguda fer seva, però no és així, la llengua tant la pot estimar vostè, com jo, com una altra persona. Tenim diferències quant a la forma d'aplicar-la, vull dir que açò és tot. Vostès, jo els respect la idea que tinguin, no tenc cap dubte, nosaltres en tenim una altra.

L'educació, coincidim, en com vostè ha acabat, és el futur de tothom. Coincidim..., gràcies pel silenci. Coincidim amb vostè totalment, que és la competitivitat dels nostres alumnes, que és el futur i que s'hi ha de fer feina. Què tal vegada no coincidim en la forma de desenvolupament? Segurament, segurament tenim visions distintes, però, a veure, quan governa un partit, té la majoria necessària per dur a terme una determinada forma de veure les coses; quan en governa un altre, com vostès, tal vegada no coincidirem, segurament, però respectarem que vostè tenguí una altra visió de les coses, segurament. Ara, respectem-nos tots, mirem de fer tot el possible.

I vostè sap perfectament que quant als infants que necessiten atenció especial, també aquest Govern té una especial sensibilitat i que fa feina per a açò, perquè ens preocupa i ens interessa i no volem que els falti cap recurs, almenys cap dels que tenien abans. Per açò dic que és important de vegades no rallar de forma general, sinó rallar de temes concrets, amb dades concrets, perquè si no..., clar, de forma general tots podem dir aquí grans coses, però després no tenen un rerafons ni una transcripció a la realitat pràctica.

Per tant, li agraeisc l'actitud positiva. I com a tal, també li dic que el Govern està obert a mirar el que faci falta, i en el que sigui possible i tinguem coincidència, no hi perquè no, com en el rus mateix, no ens ho mirem, i així ho farem.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula la diputada autora d'aquesta interpel·lació, la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, president. Sra. Consellera, quan li parlava de ràtios..., bé, el títol d'aquesta interpel·lació és sobre ensenyament i aprenentatge de llengües, no és de l'ensenyament en general, convendria aclarir això. Per tant, quan jo li parlava de ràtios, són les ràtios que hi ha tant a les escoles oficials d'idiomes, com dins el propi ensenyament públic, tant a primària com a ESO, que no poden fer desdoblament. No es pot aprendre una llengua a nivell oral amb 30 alumnes dins una classe, i era això el que intentava fer-li entendre, que una classe tenguí 31 alumnes en altres matèries, no és, en aquest cas la matèria per discutir-ho avui, però sí que és important i bàsic que els alumnes a les classes de llengües, per fer pràctiques orals, sinó tornam caure en aquells mecanismes antics en què només es feia gramàtica, el que passa, si no hi ha desdoblaments o no hi professorat de suport en aquest àmbit d'aquí. Per tant, vostè no interpreti ni faci interpretacions que no són les que jo li he dit.

Per tant, ràtios clares. Li he parlat d'AD, professors d'atenció a la diversitat, no d'AT. Li he parlat d'AD. El nombre d'AD va caure aquest curs passat i els AD són el professorat més important a primària per entendre tot l'alumnat amb necessitats educatives especials, i vostè ho sap.

Per què li he tret l'exemple del rus? Perquè no fa molt vàrem fer una proposició no de llei a la Comissió d'Educació i vostès hi van votar en contra, el Partit Popular hi va votar en contra. Per això avui l'he tornat dur aquí. No és gratuït, consellera, no és gratuït, no hi ha res que sigui gratuït.

Vostè també ho ha dit abans, els centres escolars han començat i estan amb el període d'inscripció i no han rebut ni una instrucció, no saben quina oferta educativa tenen, no saben què dir als pares quan ara mateix tenen jornades de portes obertes. No saben si faran una oferta de segones llengües, si podran fer religió o si podran fer ciutadania, no tenen aquesta informació, no la tenen. Per tant, crec que en aquests moments de curs, amb aquesta situació, que no se'ls digui que encara estam pendents dels informes del Consell Consultiu, em pareix una falta total de seriositat per part d'aquest Govern aquí.

I quant als auxiliars de conversa, també li voldria dir que a veure si pensen revisar les contractacions o facin manera de què es revisi la contractació d'aquest, diríem, suport a l'ensenyament d'anglès. Li comentaré, si no es poden fer aquestes revisions, els auxiliars de conversa, als centres de secundària d'Eivissa han arribat i al cap de 15 dies se n'han anat i no han tornat. A altres centres de primària per Nadal ja havien desaparegut, a altres centres d'Eivissa, i li parlaré d'Eivissa, perquè a Eivissa és allà on s'han detectat aquestes mancances, centres del municipi de Vila que no ni n'han tengut en tot l'any, encara que el varen sol·licitar. Centres de primària de Vila que també han demanat aquest reforç de professorat d'anglès, per ensenyar en anglès i tampoc no els ha arribat. Per tant, no em diguin que atenen totes les peticions. Tot això està fet.

I no li diré cap nom de centres des d'aquesta tribuna, perquè els centres ho han demanat, perquè aquesta falta de credibilitat, aquesta malfiança que han creat vostès en els centres, fa que hagin arribat fins i tot a aquest punt de què no es pugui parlar clarament i públicament de quins són els centres que tenen aquestes mancances. Però vostè sap que les té totes per escrit i que les té a la conselleria. I si no, després, jo les hi diré un per un.

I quant a la pèrdua de la qualitat educativa que suposa el TIL. No seria greu o no seria tan greu, li torn dir, si es pogués comptar amb el professorat especialista suficient per formar-lo en anglès. Les beques, perquè en demana el professorat per poder anar a l'estranger, per poder consolidar els seus coneixements, no hi són i les demanen. Vostè ens ha posat i ha posat tota aquesta comunitat en aquest desgavell, per tant, és vostè qui ha de cercar les solucions a aquest desgavell. Hi contribuïrem, amb tota la moció que li presentarem, però vostè sap perfectament que un professorat sense competències i sense que es senti preparat, no pot impartir aquesta llengua. Per tant, saben que professors que fan assignatures de plàstica, d'educació física, fins i tot de matemàtiques, que no són d'aquesta especialitat, però ho fan, perquè sí saben anglès, vol dir que això no implica una baixada de la qualitat quan ells mateixos diuen que no estan preparats ni per fer plàstica, ni per fer educació física, ni per fer matemàtiques? No em torni a dir que no es dona, s'està donant i són interins. En tots, sí... no els tendrà tots els noms, els tendrà tots. I això sí que és una baixada de la qualitat de l'ensenyament, i això es dona.

Pel que fa a les escoles oficials d'idiomes, no ha aportat cap solució a aquest ensenyament, que ara sí, li repeteix, mínimament funcional i pragmàtic. Baixi les ràtios i cerqui'ls el material que li demanen, no pot tenir escoles d'idiomes sense tenir ràdios cassettes, i no em torni a dir que tenen tot el material que necessiten. No tenen el material necessari. Parli també amb l'Escola d'Idiomes d'Eivissa.

Tampoc no ha donat cap resposta satisfactòria a la qüestió de l'avaluació de les actuacions que porten a terme i dels resultats de l'educació. Les proves que realitzen ara, i vostè ho sap...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marí, ha d'anar acabant, per favor.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

... no tendran cap validesa perquè no hi ha cap punt de comparació.

Vaig acabant. Però acabaré dient-li una de les conclusions a què va arribar el Conseller del Plurilingüisme que es va fer a la UIB, les conclusions finals varen ser: inversió important, quina inversió faran, quina inversió faran? I li he preguntat abans. Complicitat i col·laboració amb tota la comunitat educativa: quina col·laboració té i quina complicitat té amb la comunitat educativa, que encara segueix bandejant d'aquesta manera? Implantació tranquil·la i progressiva: quan són a punt de treure aquestes normes que fan extensiu a tota la primària i a dos grups d'ESO, això és una implantació tranquil·la i progressiva?

I diu un ambiciós Pla de formació: quin pla de formació per al professorat? Quin pla de formació amb unes escoles d'idiomes amb 30 alumnes o amb 35 alumnes? Això és un pla de formació ambiciós?

Miri, consellera, jo crec que han abocat l'ensenyament, tot ensenyament i aprenentatge, a un fracàs ben sonat i lamentable.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marí, ha d'acabar.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

I, acab, dient-li que això, que aquesta lent ideològica que es posen davant, tenyida d'aquest nacionalisme profund, els ho impedeix veure, i que el malbaratament que fan de la llengua catalana també els passarà factura.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. En torn de contrarèplica té la paraula la consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sra. Diputada. Bé, aquesta segona intervenció ja ha estat més política. Efectivament, la lent ideològica, perdoni que li digui, i li torn a repetir, Sra. Marí, la seva...

(Remor de veus)

Vol intervenir algú més?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, deixin intervenir la Sra. Consellera.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, per l'educació. La lent ideològica, Sra. Marí, serà la seva, jo li dic, nosaltres la tenim diferent, el que vostès no poden entendre és que pensem diferent de vostès. Què és que no poden acceptar un sistema diferent?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Perdoni, Sra. Marí, jo no l'he interrompuda per a res, gràcies.

El TIL s'aplicarà, efectivament, i l'any que ve serà aplicat a tota la primària. I no em digui, val, té raó, que es tractava d'aprenentatge de llengües, però és que vostè m'ha rallat un poc de tot. Les escoles oficials d'idiomes mai no s'havia fet un esforç igual, mai no s'havien obert. Vostè em ralla en general i jo li dic, concreti'm, per què li dic concreti'm? Perquè ja estam farts de grans filosofades, de grans rallades, i digui'm centres que jo pugui contrastar, digui'm dades, però me les doni, seriosament. Seria igual que jo digués, ui, en el pacte, tot anava malament, tenien moltes ràtios, hi havia un fracàs escolar tremend, però no donés ni una dada. Troba que és correcte açò? No. M'ha de dir, en aquest centre hi ha aquesta ràtio, en aquest centre no tenen professors per desdoblar, açò és el que m'ha de dir; o si hi ha tantes línies i no hi ha tants d'alumnes.

Miri, les escoles, l'actual sistema, la metodologia actual és avançada, molt més del que ha estat, és un canvi brutal precisament en el parlar, en el llenguatge rallat.

Mirin vostès, van aplicar..., el sistema metodològic és el mateix que les seccions europees, i, amb què consistien les seccions europees que van aplicar vostès, mitjançant Resolució, que està molt bé, de 3 de març de 2008? Què van dir? Aplicar l'ús d'una llengua estrangera com a vehicular a assignatures o matèries no lingüístiques, i admetien modalitats a primària i a secundària. I, a més, l'article 7.3 d'aquesta resolució admetia que ho donessin professors que ni tan sols tenien l'acreditació de B2. Açò és el que vostès van crear, i em sembla bé, com a començament. Però ara havíem de donar passes endavant.

Quina diferència hi ha entre el sistema metodològic, aquest que jo li dic, i el que aplica ara el TIL? Cap ni una. Per què ha de ser un fracàs? Ho van ser les seccions europees un fracàs o hi havia corregudes perquè la gent volia fer seccions europees?

Per tant, miri, no em digui, li torn a dir, no em doni xifres generals sinó que doni'm coses concretes. No em digui que no saben què han de fer, perquè la LOMCE diu perfectament les assignatures com s'han de cursar, no, ho saben perfectament, i el Govern ha manifestat públicament que triava educació artística i educació física, i ho he dit públicament. I l'Ordre... el Decret de currículums, també, precisament, és en fase ja d'exposició pública, i és a punt d'anar al Consell Escolar Balear. Miri, qui ho vol fer ho fa, no rallem d'ignorància perquè, a més, ens reunim amb tots els col·legis i molts estan disposats a fer-ho d'una forma pacífica, normal i en bé dels infants.

No em ralli dels auxiliars de conversa, tal vegada se m'ha oblidat dir-li, n'hem demanat moltíssims més per a enguany. Vostè sap, o hauria de saber, que els auxiliars de conversa no depenen de la conselleria, sinó que es demanen al ministeri. I després, també és cert, que si se'n volen anar no se'ls pot impedir, de vegades s'han anat segons quins, altres persones s'han posat malaltes, han tengut problemes familiars, però aquí on han funcionat han funcionat molt bé, perquè a totes les visites de col·legis que hem tengut excepcionalment la majoria de gent ens ha dit que funcionaven molt bé. I què hem fet

enguany? Per a l'any que ve n'hem demanat moltíssims més, n'hem demanat tants que precisament no vam poder cobrir els de l'any passat perquè demanàvem al ministeri que ens els cobrissin i no n'hi havia més.

També li diré que em doni dades, el que m'ha dit vostè, em diu que professors no especialistes donen classes perquè saben anglès. Especifiqui'm assignatures, perquè vostè sap que a secundària han de ser especialistes, centres, perquè jo li dic que açò no és ver, i si açò és ver immediatament s'hi ha de posar una solució. No basta venir aquí a dir al Parlament passa açò, si vostè és tan positiva vengui i digui'm: consellera, a aquest col·legi tenen aquest problema, un no especialista dona, per exemple, a secundària una assignatura que no pot... perquè vostè sap que a primària poden donar totes les assignatures i les matèries. Per tant, doni'm dades.

I vostè no ho veu on s'inverteix en educació? Precisament a educació l'augment i la necessitat i el foment de promocionar la competitivitat dels nostres infants és a tots els capítols, l'augment de capítol 1, de capítol 2; els CEP han augmentat la formació. No em digui que no han augmentat la formació els CEP, basta comparar, comparem amb altres anys: quina formació donaven en idiomes els CEP i quina donen ara en aquests moments? Quants professors, mils de professors es preparen en aquest moment, afortunadament, i la conselleria els vols donar suport, mils de professors; vostè creu que açò haguera passat si no haguéssim aprovat el TIL? No, no haguera passat.

L'única diferència, per tant, no em ralli de fracassos, no em ralli... és que la metodologia de les seccions europees es feia per a grups d'alumnes molt concrets, nosaltres ja hem anat més endavant, perquè és el moment d'anar més endavant, hem anat a universalitzar tots els alumnes,...

(Remor de veus)

... l'aplicació i els mateixos drets per aprendre una llengua estrangera, i açò és bo. Perquè vostè ha de saber que no feim res més que preparar-los. Per exemple, el Pla Bolonya, el Pla Bolonya no es podran... no, no podran treure el grau si no tenen el graduat a l'acreditació del B2; quants d'alumnes nostres, dels nostres instituts, surten a la Universitat amb aquest grau? Quasi cap de les públiques. Vostè sap que els ERASMUS, ara les beques també exigiran un B2. Què fa aquest govern? S'avança a tot açò, és que açò fa anys que s'havia d'haver fet.

Els nostres alumnes han de ser competitius, però ja no rallam dels universitaris. El SOIB, el 70% de les feines exigeixen l'anglès, açò és una realitat, no podem tancar els ulls a aquesta realitat. Digui'm vostè quin sistema anterior empraria? Perquè si no empraria el sistema Aicle el qual precisament permet que interactuïn els alumnes, -gràcies-, interactuïn dins les aules, quin sistema d'aprenentatge aplicaria vostè? És un sistema europeu, homologat precisament per Europa, que vostès mateixos el varen aplicar a seccions europees, i nosaltres l'únic que feim és fer-lo extensiu a tot l'alumnat. Quin sistema empraria vostè per interactuar lingüísticament els alumnes? Precisament açò és el sistema adequat.

És que jo no sé..., estam disposats a escoltar el que ens hagin de dir, però ha de tenir sentit, ha de sortir de la crítica buida i política, ha de ser una aportació positiva amb dades concretes, amb coses que hi pugui haver que, efectivament, fallin. Doni-me-les, perquè ens les mirarem tot d'una, no hi ha cap dubte que ens les mirarem.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 4401/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a elaboració del nou REB, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 88/14.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 4401/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a elaboració del nou REB, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 88/14.

Per defensar-la i per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Marc Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Ben cert és que aquest govern no serà recordat per la seva capacitat negociadora, tampoc no serà recordat pel seu esperit reivindicatiu i molt menys no ho serà per la disciplina marcada a l'hora de complir les fites, els calendaris que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears li marcava. I és que el març del 2014 s'acomplia una d'aquestes fites importants que qualsevol govern hauria de tenir marcat en vermell, el passat mes de març s'acomplia el termini fixat per a l'aprovació del nou règim especial de les Illes Balears. El Govern celebrava l'arribada d'aquesta data amb l'anunci públic de la feina no feta, amb l'anunci de l'incompliment dels terminis, amb el reconeixement que no havien ni tan sols començat.

Evidentment la humilitat no és la característica que millor pugui definir el president Bauzá, així que no es va produir per part del Govern cap reconeixement en el retard dels objectius ni cap disculpa pels perjudicis que als diferents sectors econòmics els genera aquest retard, tan sols es va limitar a anunciar el president que ara, després de tres anys de legislatura i quan ja s'han sobrepassat tots els terminis fixats, que ara començarien a fer feina i que ho farien encarregat a la UIB un estudi dels costos d'insularitat.

Enfora queden els compromisos del 2013 del conseller Marí, el qual no tan sols anunciava la imminència de les reunions amb els grups parlamentaris sinó que, a més, afirmava que el març del 2014 la llei de règim especial per a Balears seria debatuda en el Congrés dels Diputats. Idò bé, quan l'estiu de 2014 es comença a atracar podem dir, amb tristesa, que no només el nou REB no es troba en tramitació parlamentària a les Corts Generals, sinó que ni tan sols no s'han convocat ni una sola vegada els grups parlamentaris, tal com ho va anunciar la tardor del 2013. I així ho reconeixia de fet el propi conseller d'Hisenda a la interpel·lació de fa ara dues setmanes, ni s'han reunit encara amb la resta de forces polítiques ni han fet, fins ara, la feina en matèria del nou REB. Ens trobam fora de terminis i encara no han posat fil a l'agulla.

I ja que aquests incompliments han estat reconeguts pel president i pel propi conseller, ja que és compartida la situació de punt d'inici, proposam a aquest plenari que es constati aquesta situació, la situació que a dia d'avui el Govern Bauzá encara no disposa dels estudis més bàsics per encarar una acció negociadora amb el Govern de l'Estat. Som a l'abril del 2014 i el REB ja hauria d'estar aprovat i, en canvi, el Govern, a dia d'avui, no compta ni tan sols amb l'estudi dels costos d'insularitat. L'estratègia els ha fallat, no han complert el termini ni han assolit cap objectiu, els resultats no poden ser més desastrosos i, precisament, per açò demanam al Govern de les Illes Balears que reconsideri les decisions preses fins ara i que canviï d'estratègia. I dins aquest canvi necessari li demanam que comenci per establir les bases per a un gran pacte polític en el si d'aquesta cambra, que comenci per crear els espais adequats per tendir ponts, per construir aliances i aconseguir que tots anem a la una.

I aquí ve la segona proposta, Sr. Conseller d'Hisenda, li demanam que abandoni aquest camí de solitud que tan mals resultats ha donat fins al dia d'avui, perquè no l'ha permès fer una sola passa, aconseguint un sol objectiu; li demanam que canviï d'estratègia i permeti el diàleg i l'acord entre forces polítiques; li demanam que sigui un poc més tou, un poc més tolerant, un poc més comprensible amb l'oposició i que, en canvi, sigui un poc més dur, més exigent, més reivindicatiu amb els seus companys del Govern de Mariano Rajoy. No és possible que a dia d'avui, després de tres anys de legislatura de Govern Bauzá, encara no hagin aconseguit que el ministre Montoro convoqui la Comissió Mixta Bilateral entre Govern de l'Estat i Govern de les Illes Balears.

Amb aquesta reflexió no critic els objectius assolits, ho podria tornar a fer, la crítica és encara tal vegada un poc més dura perquè qüestion la servitud d'un govern amb tan poca autoritat com per no ser ni tan sols capaç d'exigir una reunió formal amb el Govern de l'Estat i que aquest, el Govern de l'Estat, l'accepti. En tres anys no s'han reunit ni una sola vegada i quan damunt la taula hi ha inversions estatutàries, règim especial, un nou model de finançament ens sembla directament imrepresentable.

I aquí ve la tercera proposta, els proposam que exigim tots junts a Madrid una reunió formal entre el Govern autonòmic i l'estatal, que ajudi a desencallar qüestions bàsiques per a la nostra economia i bàsiques per a les finances de la nostra comunitat. Balears es troba a la cua de les inversions de l'Estat, on menys inverteix Rajoy a tota Espanya és a Balears. Tenim un règim especial que ja hauria d'estar aprovat i encara no s'ha fet res. No troben que s'haurien d'acordar amb l'Estat uns objectius comuns en matèria de règim especial?

Tenim un nou sistema de finançament que qualsevol dia el Govern de l'Estat ens ho imposarà sense negociació; unes inversions estatutàries que han desaparegut per decisió del ministre Montoro. No troben que Balears s'hauria d'avançar una miqueta i prendre la iniciativa? Tan sols els demanam que s'estimin un poquet, que es facin valer, que arraconin per una temporada la seva ànima jacobina i centralista i siguin una miqueta més regionalistes. Tan sols els demanam que defensin també, encara que sigui per una temporada, per sobre de qualsevol altra qüestió la gent de les Balears, i que ho facin amb convicció i també amb rigor, perquè necessitam molts arguments sòlids, molt ben construïts per convèncer el ministre Montoro de la necessitat que Balears disposi d'un nou règim especial que sigui efectiu.

Per això, ens ha sorprès que el Govern tan sols hagi encarregat a la UIB els costos d'insularitat i que en canvi no hagi encarregat també analitzar les millores fiscals de les quals podrien beneficiar-se les empreses de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, com ja tenen les empreses de Canàries. O que el Govern, que tampoc no ha calculat les aportacions anuals que el Govern d'Espanya fa a les Illes Balears en concepte d'insularitat, no hagi aprofitat aquest estudi encarregat a la UIB per fer també aquests càlculs.

Aquí ve la quarta proposta, ja que el Govern ha reconegut que encara no disposa dels estudis previs sobre els quals s'ha de sustentar la nova proposta del nou REB, i que ha hagut d'encarregar-ho a la Universitat, els demanam que, almanco, facin un encàrrec complet a la UIB de tots els aspectes que poden tenir incidència sobre la insularitat. No sigui cosa que ens quedem coixos amb arguments i acabin per presentar una proposta incompleta.

Així que molt bé, que s'encarreguin a la UIB els costos de la insularitat, res més faltaria, però encarreguin també un estudi sobre les possibles millores fiscals i un altre per determinar les aportacions actuals que el Govern de l'Estat hauria o està ja a dia d'avui ingressant dins el concepte del REB. Insistesc, aquests estudis, sense aquests estudis no hi haurà una proposta rigorosa, sòlida i convincent en matèria de règim especial.

Per tant, difícilment es podrà avançar en seguretat en la part propositiva d'aquest nou REB. Una part propositiva que, vull recordar, tant el president com el conseller d'Hisenda han reconegut que encara no tenen, que ni tan sols han iniciat. Quan ho facin, quan abordin les iniciatives que haurien de plantejar davant de Madrid, els demanam que tinguin en compte, i aquesta és la cinquena proposta, els demanam que tinguin en compte a l'hora de plantejar el futur REB quatre qüestions que al Grup Socialista ens semblen fonamentals: la primera d'aquestes, l'establiment d'exempcions fiscals per a les empreses de Balears; la segona, el reconeixement de la doble

insularitat i la importància de corregir els perjudicis que aquesta genera sobre Menorca, Eivissa i Formentera; la tercera, el replantejament del descompte de resident amb la finalitat d'afavorir també l'accés a les Illes dels no residents, i la quarta, la definició d'una estratègia conjunta amb les empreses que aposten per la internacionalització.

Ja ho veuen, senyores i senyors diputats, ara que ja sabem que el Govern no sap res perquè encara ho ha d'estudiar tot, ara que el Govern ha decidit iniciar els estudis previs i que serà la Universitat que els farà, ara que el Govern ha reconegut que res no hi ha i que tot està per fer, els proposam un camí per aconseguir-ho, un camí amb fites clares i objectius resolts. La primera fita, constitució urgent d'un grup de feina format per tots els grups polítics amb representació en aquesta cambra, aquest grup tindrà per finalitat fer el seguiment de tot el procés i elaborar alhora un text articulat on s'expressi el nou règim especial per a Balears.

La segona fita, encarregar a la Universitat de les Illes Balears, a més dels costos d'insularitat, l'estudi de millores fiscals i l'estudi de les actuals aportacions del Govern d'Espanya a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Tercera fita, exigir de forma immediata al Govern d'Espanya la convocatòria de la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda, amb la qual es tractaran les línies estratègiques que hauran de determinar el nou REB.

I la quarta fita, construir la proposta del nou règim especial entorn als objectius de l'establiment d'exempcions fiscals, el reconeixement de la doble insularitat, el replantejament del descompte de resident i la definició d'una estratègia per a les empreses que aposten per la internacionalització.

Quatre fites, quatre passes, senyores diputades i senyors diputats, que volen marcar el camí cap a un nou règim especial per a Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de fixació de posicions, té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom, em sap greu que el Sr. President no hagi pogut assistir a aquest debat tan important per a la nostra comunitat autònoma, m'hagués agradat que hi hagués estat perquè a més a més em referiré a ell.

Règim especial balear, una altra sorpresa per a mi, i ja en duc bastants, la primera notícia que vaig tenir d'aquest tema va ser un dia que estàvem preparant el plenari de la pròxima setmana i a la Comissió d'Economia hi anava aquest REB, jo estava centrat en el tema el pacte econòmic i el Sr. Barceló em va dir, Miquel, ves alerta perquè això és important, i jo el vespre ho vaig estudiar i vaig quedar astorat.

L'Estatut de 2007 a la disposició addicional sisena estableix que s'ha de fer una modificació de la llei especial balear, és a dir un nou REB. A la disposició transitòria novena de l'Estatut de 2007 s'estableix que en previsió que és una llei complexa, que pot dur feina i això, que durant aquest temps hi haurà inversions estatutàries durant set anys, hi haurà inversions que s'han denominat estatutàries.

L'Estatut va entrar en vigor dia 1 de març de 2007, la Comissió d'Economia era dia 6 de març de 2014, és a dir dia 1 de març de 2014 hauria d'haver estat aprovada la modificació de la Llei de règim especial, el nou REB, som davant un flagrant i groller incompliment estatutari i no de qualsevol llei, eh?, estam parlant de la primera de les nostres lleis, la llei de lleis, la llei fonamental nostra, això que el Tribunal Constitucional ha denominat el bloc constitucional, ni més ni manco, un incompliment de l'expressió i del mandat popular.

Davant això, ens vàrem reunir el Grup MÉS i vàrem decidir que el nostre portaveu Sr. Barceló interpel·làs directament el Sr. President, cosa que va fer dia 25 de març. Bé, em sap realment molt de greu que el Sr. President no sigui aquí, que aquest tema no el motivi prou, el tema del règim econòmic balear, això que afecta els nostres empresaris, els ciutadans de les Balears, si podem exportar més o menys, això no li interessa prou com per assistir a aquesta moció, sí en canvi el vàrem veure motivat pel debat d'IB3 de la setmana passada, què hi farem?, hi ha temes importants i temes importants i aquest es veu que no deu motivar prou el Sr. President.

Idò bé, el Sr. President dia 25 de març de 2014 anuncià en aquesta cambra i de forma solemne que havien encarregat un estudi a la UIB, set anys després, i res de res, disset dies després de complir el termini de la previsió estatutària ens anuncien solemnement que ara ho estudiaran. La gent no ho pot entendre, a això, a una persona normal i corrent del carrer li dius això i diu, què passa aquí?, disset dies després?, i s'anuncia solemnement, què en direm?, suspès, suspès per incompareixença, cert que ara promet que estudiarà, però és que no s'ha presentat a l'examen!

El cert és que havent-se d'aprovar aquesta llei abans de l'1 de març de 2014, no ha estat aprovada i som -repetesc- davant una llei, la de l'Estatut, una llei fonamental, la llei de lleis que forma part del bloc constitucional.

Responsabilitats, anem per parts, és evident que la primera i més greu responsabilitat és de l'Estat que no ha complert amb la modificació d'aquesta llei, corresponia a les Corts; tampoc no s'han efectuat les inversions estatutàries i aquí, ara una altra cosa que em sorprèn, no he acabat d'entendre aquest argument de com que el pacte de progrés no ho va fer bé, que pot ser, no sé què s'han de destinar 150 milions a una cosa que no estava prevista, ara no hem de demanar aquests doblers. Miri, jo..., bé, si no ho va fer bé, no ho va fer bé, però que ara no ho demanem

em resulta paradoxal, no? Per tant, la primera i principal responsabilitat en aquest tema serà del Govern de l'Estat, en aquest cas tant va ser del PSOE com del PP.

Segona responsabilitat, la segona responsabilitat serà del pacte de progrés, eh?, ja que durant quatre anys va fer poc o res o molt poc i aquí també el nostre grup parlamentari haurà d'assumir la nostra part de responsabilitat.

Tercera responsabilitat, la d'aquest govern i el seu president i la responsabilitat és notable, eh?, notable!, ja que en el seu termini es complia..., és quan es complia el termini en el seu mandat, en aquest moment i no ha fet res de res. Pitjor, no només no han fet res de res, sinó que l'anunci set anys després que ara ho estudiarem em sembla -i diguem-ho clar- poc seriós, poc seriós, hagués estat més correcte i honest que hagués vingut aquí el Sr. President i hagués dit, miri, ho hem provat i no ens ha anat bé, no hi ha doblers a Madrid, haurem de pressionar més, haurem d'esperar un poc, dir la veritat, això l'hagués honorat molt, l'hagués honorat molt venir aquí i dir, escolti, és que no em fan cas o haurem seguir pressionant a Madrid o a Madrid no hi ha doblers o és un tema que incomoda molt, dir la veritat, ara intentar distreure la gent amb aquest conveni d'estudi em sembla una forma no correcta de fer política -em sembla una forma no correcta de fer política. Demanam sinceritat, honestedat i seriositat.

A més a més aquest incompliment d'aquesta llei no és per un tema menor, és pel règim econòmic... règim especial balear, és el nostre estatut econòmic, és l'eina clau de l'economia balear, tracta ni més ni manco del tema de transports, d'infraestructura, telecomunicacions, energia, medi ambient, turisme i pesca, quasi res! És bàsic per impulsar aquest pacte social per al nou model econòmic que nosaltres volem empènyer i en aquest moment, en què som conscient que s'ha produït la pitjor temporada turística a l'hivern, seria absolutament necessari disposar d'aquestes eines per poder tirar endavant i fer aquest canvi de model econòmic que entenem que la societat està demanant.

El tema fiscal, una última consideració, a la Comissió d'Economia a la qual vaig anar dia 6 de març, el representant del Partit Popular va dir que no faria cap proposta fiscal perquè això aniria en contra d'una directiva europea, he agafat el *Diari de Sessions*, i no va citar aquesta directiva europea i no la va citar perquè no existeix. No existeix aquesta directiva europea, es tracta d'un tema polític, de voluntat política, de tenir força política.

Miri, durant anys i panys tots els governs de Madrid han defensat amb tota contundència i amb fermesa el règim fiscal basc i navarrès fins al punt que hi ha una sentència de l'11 de setembre de 2008 del Tribunal Europeu de Justícia, a la qual en seguiran diverses, on es determina que la capacitat normativa basca sobre l'impost de societats, ni més ni manco, on fixa tipus i contingut diferent de la resta de l'Estat, s'adequa a la normativa comunitària, i estam parlant d'un territori que no està envoltat de la mar, no són ni unes illes i la Unió Europea li reconeix aquesta capacitat normativa per fixar un règim fiscal propi, ni més ni manco!, i defensat pel Govern de Madrid.

Quins són els requisits que estableix el Tribunal Europeu de Justícia?, autonomia institucional, de procediment i econòmica. És clar que és possible fer-ho, i així ho va declarar el Tribunal de Justícia europeu, simplement es tracta de tenir força i voluntat política, la força que aquí no veim on s'invoca una directiva que ni tan sols existeix, per no demanar un tracte fiscal adequat per als nostres empresaris, els nostres ciutadans, un tracte fiscal absolutament necessari per a la nostra economia insular o doble insular.

I permetin-me que acabi amb un recurs, una metàfora que sovint us, és clar deim, no demanarem això perquè no ens ho donaran, miri, depèn de l'objectiu que es fixi cadascú, vull dir, hi ha el conte africà que hauran sentit d'aquell nin que cada vespre sortia a fora vila del poble i agafa i tirava pedres a la lluna, pam i pam, tothom se'n reia d'aquell nin, tothom se'n reia d'aquell nin perquè tirava pedres a la lluna i deien aquest al·lot és boig, fins que un dia un altre nin li va demanar, i tu, per què tires pedres a la lluna?, tanmateix no hi arribaràs mai, i ell va dir, és veritat, no hi arribaré mai, però som el nin que tira les pedres més enfora del poble. Si no apuntam enfora, si nosaltres ja ens tallam les nostres pròpies previsions, evidentment no arribarem enlloc.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de fixació de posicions del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, avui tornam a debatre una qüestió que ja és recurrent, que és repetitiva, l'hem debatuda en nombroses ocasions en aquest parlament, a comissió, plenari, és un tema en el qual el Sr. Marc Pons, precisament, està molt capficat, en aquesta qüestió, ja ens hagués agradat que hagués tingut aquesta mateixa insistència, la mateixa diligència a l'anterior legislatura, però en qualsevol cas i per tranquil·litzar-los a tots, a diferència del Govern del pacte, que va ser incapaç de negociar un nou REB per a Balears, aquest govern presentarà un nou règim especial balear dins aquest any 2014. Aquest és el compromís del Govern i aquest és el compromís del nostre grup parlamentari.

Tenim com tots sabem un REB aprovat en la Llei 30/98, un règim especial que tots..., jo crec que tots així ho consideram, que no és suficient, que ha complert les expectatives posades en ell i per tant, tots tenim la convicció que aquest REB s'ha de reformar i s'ha de millorar, però també vull deixar molt clar que el fet que aquest REB no sigui suficient, que sigui necessària la seva reforma, no és una qüestió que ens afecti només avui, que sigui una qüestió d'ara, és una qüestió que ve de fa anys i el govern anterior, si tan necessària era aquesta reforma, hagués pogut aprovar un nou REB i no ho va fer.

De fet, l'Estatut d'Autonomia va establir a l'any 2007 que el REB del 98 fos reformat dintre dels següents set anys i per tant, com a molt tard, s'havia de tenir un REB dins l'any 2014. Aquest REB s'hagués pogut aprovar l'any 2008 o el 2009 o el 2010 o el 2011 o el 2012 o el 2013, s'hagués pogut reformar fa molts d'anys, la mateixa necessitat que hi ha ara de modificar-lo hi era fa quatre anys i hem de recordar que el pacte de progrés precisament durant el seu govern va prometre en innumerables ocasions que farien un nou REB i varen passar els quatre anys de legislatura i no el varen fer i aquest govern, el compromís és que el presenti dins l'any 2014.

Posem exemples, dia 12 de desembre de 2007, el president Antich deia en un dinar, en el *Encuentro 2007 de la economía balear*, que va organitzar el Foro de la Nueva Economía, deia: "reformar la Llei de règim especial de Balears, el REB, i aconseguir millores per a l'arxipèlag és una gran assignatura pendent de les nostres illes", al 2007 ja era una gran assignatura pendent per a les nostres illes. Un any després, dia 21 de desembre de 2008, el mateix president Antich després d'una reunió del consell polític del PSIB parlava que l'elaboració d'un nou sistema per compensar la insularitat era prioritari, era prioritari el 2008, finals de 2008. Un any després, 14 de desembre de 2009 el president Antich tornava a parlar del REB, aquesta vegada era durant la IV Conferència de Presidents i deia en una roda de premsa "he demanat que es pugui negociar tot d'una que sigui possible la nova llei del REB per combatre la insularitat".

Deia el Sr. Marc Pons en la interpel·lació de fa quinze dies que el temps era impecable i efectivament és així i va ser impecable amb el govern del pacte en l'anterior legislatura, varen transcórrer els quatre anys de legislatura i allò que era prioritari que havien de fer, allò que era tan important per al nostre desenvolupament econòmic no es va fer, ni tan sols varen ser capaços d'encarregar un estudi, com ara sí ha fet aquest govern, per determinar aquests efectes de la insularitat, qüestió prèvia i imprescindible per poder elaborar una proposta solvent i rigorosa. Varen tenir quatre anys i no han fet res, ni tan sols encomanar un estudi i ara es queixen que aquest govern encarregui un estudi, és que és incompreensible.

I quan ja acabava la legislatura, dia 19 d'abril de 2011, encara era president el Sr. Antich i anunciava una nova proposta de REB i el Sr. Manera destacava la viabilitat i el caràcter realista i amb els peus en terra de la proposta del nou règim especial i varen dir, crec que ningú no l'ha vist, que tenien un document, un document amb dotze propostes concretes. Va ser curiós perquè precisament el PSM va criticar aquesta proposta per considerar que aquestes mesures s'havien d'haver negociat durant la legislatura i no anunciar-se al final.

És a dir, el document de les propostes, d'aquestes dotze propostes concretes del Sr. Manera, del Sr. Antich, no es varen negociar, no ja amb el PP que això era evident que no negociaven res mai amb el PP, és que no negociaven ni amb el PSM, ni amb el seu govern! Com poden venir aquí a donar lliçons de negociar, de consensuar, d'espais de diàleg -aquesta frase tan "progre", espais de diàleg, que no sabem què és, reunions, no?, reunions- si una vegada més es demostra que vostès no negociaven res mai, no negociaven ni amb vostès mateixos?

Li diré més, Sr. Pons, i al Sr. Mas també, moltes vegades darrere aquestes propostes de consens i de diàleg només s'amaga un objectiu que és torpedinar, paraitzar i alentir les tasques del govern i en aquesta estratègia no hi entrarem -en aquesta estratègia no hi entrarem.

Després coneixem que dia 11 de juliol de 2011, quan ja el Sr. Antich era senador autonòmic, demanava un gran acord sobre el nou règim especial de Balears i deia després d'una reunió que va fer amb els senadors i diputats del PSIB: "en molt poc temps presentarem una proposta d'un nou REB de cara a negociar-la amb la resta de formacions de les Illes a fi d'arribar a un pacte abans que el 2014 s'acabi el termini contemplat al nou estatut d'autonomia", en molt poc temps presentarem un nou REB, algú ha vist aquest document del Sr. Antich?, Sr. Conseller, a vostè li ha arribat a la conselleria... perdó, a la conselleria aquest document del Sr. Antich?, Sr. Pons, si vostè té el document del Sr. Antich, presentí'ns-lo, l'estudiarem o el negociarem. Algú sap quines propostes fa el Sr. Antich?, jo els en diré una: una proposta que sí que ha fet el Sr. Antich i l'ha presentada i s'ha aprovat per unanimitat al Senat, una proposta calcada, *copiar y pegar*, d'una proposta que va fer la diputada nostra la Sra. Assumpció Pons. Aquestes són les propostes que presenta al Senat el Sr. Antich, les propostes del Partit Popular i que molt bé va defensar la nostra senadora autonòmica Maria Antònia Garau, o sigui, és que vostès no tenen propostes de REB, les úniques propostes que presenten són les del Partit Popular.

Mirin, davant aquestes ganes de sortir a la fotografia, d'omplir titulars, de farem un nou REB i no el fan, davant aquests resultats nuls de l'anterior legislatura es contraposa la feina rigorosa, silenciosa i pacient d'aquest govern. Aquest govern ha aconseguit, sense renou, augmentar -per posar un exemple- la partida de descompte aeri per als residents als pressupostos generals de l'Estat, una partida que va ser molt qüestionada des del Govern central, que es volia limitar i fins i tot reduir i que, no només no ha estat així gràcies a aquest govern, sinó que es consolida i s'augmenta aquesta partida.

Una altra mesura és el fet, per exemple, i això ho va dir la darrera vegada fa quinze dies, que el Govern de l'Estat havia aprovat un règim especial per a Balears d'energies renovables, una qüestió que el Sr. Pons, una vegada més, tampoc no ha dit res, ni el Sr. Mas, no reconeixen quan les coses es fan ben fetes. En fi.

Una tercera línia d'acció és la política d'inversions públiques enfocades a donar valor afegir i millorar la competitivitat dels nostres sectors productius: inversions en depuració d'aigües, en I+D+I, en energies renovables.

Una quarta mesura és, per exemple, haver encarregat a la UIB un estudi omnicomprensiu, un estudi integral sobre el fet insular, cosa que vostès, en quatre anys, van ser incapaçs de fer; un estudi que no existia i que, com he dit, és imprescindible per tenir totes les dades de cara a fer aquest nou REB.

I una cinquena mesura, haver creat una comissió, en el si del Fòrum Balears Competitiva, per tractar conjuntament amb la societat civil i els sectors empresarials, aquesta qüestió.

En fi, crec que de quatre anys de no haver fet res a tres anys de fer tot açò ja hi ha una diferència que és abismal.

En qualsevol cas, una qüestió que m'agradaria precisar i és la qüestió de les millores fiscals per a Balears i l'establiment de sancions fiscals. Tant de bo que açò fos possible, tant de bo poguéssim tenir una fiscalitat més favorable per a les nostres empreses, tant de bo poguéssim tenir exempcions fiscals per als nostres autònoms.

Sr. Pons i Sr. Mas, qui va dir que açò no es podia fer, perquè hi havia una directiva europea que ho impedia, va ser el Sr. Manera, el guru econòmic del PSIB. Bé, jo ho vaig dir perquè ho havia dit el Sr. Manera, no, no, no, escolti, el Sr. Manera va dir, en diverses ocasions, hi l'hemeroteca i ho poden consultar, que deia que no afegien, per exemple a les dotze propostes, al document de dotze propostes del Sr. Manera, no afegien res en temes fiscals i exempcions fiscals. Per què? Perquè, segons ell, hi havia una normativa europea que ho impedia, açò ho deia el Sr. Manera. Per tant, el Sr. Pons, el qual també forma part del vell PSOE, juntament amb el Sr. Manera, doncs que li demani a ell, que li demani a ell i que surti de dubtes, és a dir que no presentí propostes que el seu guru econòmic doncs diu que són impossibles.

En qualsevol cas, i nosaltres ja faríem referència als punts en concret, faríem unes esmenes *in voce* als punts 1, 2, 3 i 5, el punt número 4 directament és impossible d'esmenar i per tant hi votariem en contra.

En el primer punt nosaltres el modificariem i quedaria llegit d'aquesta manera: "El Parlament de les Illes Balears expressa la necessitat de fixar com a objectiu essencial per al 2014 la modificació de la Llei 30/1998, de règim especial de les Illes Balears, que sigui fruit d'un ampli acord econòmic i social". La proposta nostra és aquesta.

El segon punt: "El Parlament de les Illes Balears constata que, transcorreguts set anys des de l'aprovació de l'actual Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears encara no disposa del càlcul dels costos derivats de la insularitat, i felicita -hi afegiríem- i felicita l'actual govern pel fet d'haver encarregat aquest estudi a la UIB."

El tercer punt: "El Parlament de les Illes Balears constata que des de l'any 2009 no s'ha convocat en cap ocasió la Comissió mixta d'Economia i Hisenda i insta el Govern d'Espanya i el Govern de les Illes Balears a acordar la convocatòria de la Comissió mixta d'Economia i Hisenda, amb la finalitat de tractar, entre d'altres assumptes d'especial importància, el nou règim especial per a les Illes Balears". Aquí, a més és una modificació, en lloc d'"al llarg de tota la legislatura" posar "des de l'any 2009".

I el punt número 5: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a tenir en compte els eixos de treball per a la confecció del nou règim especial de les Illes Balears que sigui fruit de l'acord amb els agents socials i societat civil en el si del Fòrum Balears Competitiva".

Aquestes serien un poc les propostes que nosaltres faríem i les esmenes que faríem.

I ja per acabar, Sr. Pons, Sr. Mas, poden estar segurs que intentarem que aquest nou REB sigui el més dialogat i consensuat possible, tant amb els sectors productius com també amb vostès, i per açò, tant de bo que siguin capaços de deixar el no a tot, aportin idees concretes, ens tregui el Sr. Pons aquest document de dotze propostes i venguin amb un to constructiu, tothom els ho agrairà.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup proponent, el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La feina silenciosa i rigorosa feta al llarg de tots aquests anys es posa en evidència amb la mateixa feina silenciosa i rigorosa de les esmenes del Sr. Camps, que ni tan sols les ha pogut presentar. Arriba el darrer dia, *in voce* intenta colar aquí, fora de termini, estam com en el REB, han fet feina durant tres anys, han fet un desastre d'esmenes i han arribat al darrer minut, fora de temps, *in voce*, per intentar dur-nos..., açò és: seguim amb la mateixa dinàmica, no hi ha ni feina ni planificació per part del Govern, i ara veim que tampoc per part del grup parlamentari.

(*Remor de veus*)

S'ha debatut molt en aquesta cambra sobre el tema del REB, és cert, des del Partit Socialista hem duit moltes iniciatives; quina ha estat la resposta que hem tingut fins ara per part del Govern? Ens les han rebutjades totes, totes les iniciatives que hem plantejat les han rebutjades totes, sempre amb el mateix argument, que el Govern feia molta feina, moltíssima. I què ha resultat quan ha arribat que feia molta feina, i no dins el 2014, que el mes de març del 2014 es conseller es va comprometre que hi hauria un nou REB, i som l'abril.

I què va fer el president Bauzá, que ara el tenim aquí davant i per tant li recordarem? Fa tres setmanes va pujar aquí i va dir: al·lots açò està aclarit, ara encarregarem un estudi. Per tant, durant tres anys no havien fet res, ens havien enganat fins ara i

ara s'han decidit a encarregar un estudi, que també li deim: està mal encarregat, perquè només estudia els costos derivats de la insularitat. I l'anàlisi sobre la fiscalitat clar que l'hauria d'estudiar, si el conseller ni tan sols va ser capaç de poder-nos dir quants de doblers l'Estat dóna a la comunitat autònoma de les Illes Balears en concepte de REB, d'insularitat, a dia d'avui, si ni tan sols tenen aquest càlcul fet. I el temps passa i el temps passa.

I dins aquesta legislatura, dins aquesta legislatura no, dins aquest any, dins aquest any no hi haurà un nou règim especial. I jo li deman: per què me l'he de creure a vostè, Sr. Camps, si quan escoltàvem el Govern i el mateix conseller ens deia que de manera immediata convocaria fa sis mesos els grups de l'oposició, per dialogar, açò que vostè ara tant menysprea, per dialogar, i durant sis mesos no ens ha convocat ni una sola vegada? Per què hem de creure el Govern si va afirmar que el març del 2014 segur que hi hauria un nou règim especial i resulta que el març del 2014 l'únic que han fet ha estat decidir-se a encarregar un estudi? No hi ha temps material perquè hi pugui haver realment un bon estudi pactat, tancat, tramitat i aprovat, que doni resposta a les necessitats dels ciutadans de les Illes Balears.

Poden complir un expedient, poden complir un expedient però hi perdrem tots, perquè serà un mal expedient, perquè no seran capaços de convèncer el ministre Montoro.

Les declaracions del president Antich respecte del president Bauzá; sap quina és la diferència? Que el president Bauzá les fa quan ja s'ha acabat el termini dels set anys i el president Antich les fa quan encara falten quatre anys perquè s'acompleixi el termini. Què deia l'Estatut d'Autonomia, perquè no és cert el que vostè explica? L'Estatut d'Autonomia deia que durant set anys arribaran aquí inversions estatutàries; la legislatura passada van arribar, des que vostès hi són ja no arriben.

I dins aquesta legislatura pertocava tenir un nou règim especial i durant tres anys vostès no han fet res. El Sr. Mas, faig meves les seves paraules: Sr. President, avui li han posat un zero, i se'l mereix, per no haver fet la feina que s'havia compromès que faria. En tres anys, el Partit Popular, el Govern del president Bauzá no ha iniciat les tasques en matèria de règim especial i per açò mateix nosaltres, Sr. President li dúiem una proposta.

Li dúiem una proposta que començava, primer de tot, per crear un grup de feina on hi hagués totes les forces polítiques. Açò ara que pretén esmenar el Sr. Camps, vol un acord de tothom sense l'oposició, vol un acord de tothom sense que ningú, tota aquesta gent que representen, una part important de la ciutadania de les Illes Balears, hi pugui participar, açò és la primera esmena que ens fa ara *in voce*, el conseller Camps. I nosaltres li diem no, agafin un altre camí, perquè aquest no donarà resultat, per tant convoquin les forces polítiques.

La segona, encarreguin a la UIB un estudi com pertoca, i no només els costos d'insularitat, sinó, a més a més, l'estudi de millores fiscals i les aportacions que el Govern d'Espanya fa en aquests moments a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

La tercera, que no n'ha parlat d'açò, a bé, sí, l'esmena, li demanam que convoqui la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda, perquè dins aquesta...

(Remor de veus)

..., perfecte, que siguin, que siguin...

LA SRA. PRESIDENTA:

No es pot intervenir.

EL SR. PONS I PONS:

... que siguin capaços de convèncer el Sr. Montoro perquè convoqui la Comissió Mixta, han estat tres anys que no han tengut ni la fortalesa de dir-li al Sr. Montoro: Sr. Montoro, convoqui la comissió. Tres anys. La legislatura passada sí que es va fer, i què es va acordar a la legislatura passada, a la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda: es van acordar inversions estatutàries. Se'n recorden? No, es van reunir dues, es van reunir tres vegades, es van reunir tres vegades, es va acordar el nou sistema de finançament, una segona reunió, el Sr. Marí. I aquesta? Ni l'han poguda convocar.

(Remor de veus)

Per tant, no, un zero, i perden, a més a més, per 3-0, tres la legislatura passada, amb acords molt importants, cap aquesta.

I què n'hi haurà de reunió de la Comissió Mixta Bilateral aquesta legislatura?

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Perquè no s'han pogut comprometre a açò vostès avui, eh! Ni a açò no s'han pogut comprometre. Per tant, ens n'anam preocupats, molt preocupats.

Sí que depèn de vostès, sí que depèn de vostès, depèn de la seva autoritat de plantar-se davant Madrid i dir: ens hem de reunir de manera urgent i convoquin aquesta...

(Remor de veus)

Si no són capaços d'aconseguir açò, no hi haurà nou règim especial; si no són capaços d'aconseguir que el ministre Montoro convoqui la Comissió Mixta Bilateral no hi haurà nou règim especial.

I la quarta fita, la darrera passa de totes -i ja acab, Sra. Presidenta-, demanàvem construir aquesta proposta damunt quatre idees: l'exempció fiscal; el reconeixement de la doble insularitat de la qual no n'ha parlat per a res, Menorca, Eivissa i Formentera; el replantejament del descompte de resident, amb l'objectiu d'afavorir també els nous residents, i la definició d'una estratègia per a les empreses que aposten per la internacionalització.

Aquest era i continua sent el nostre plantejament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Ens votaran que no a tot açò, però ni tan sols constataran, el Partit Popular ni tan sols constatarà allò que va afirmar el president Bauzá: que no hi ha ni estudi a dia d'avui fet, que no hi ha ni estudi a dia d'avui fet i que la Comissió Mixta Bilateral encara no s'ha reunit. Contra açò, fins i tot, vostès avui votaran en contra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Entenc que no s'accepta cap tipus d'esmena *in voce*, per tant passam a la votació. Votam.

Queda rebutjada la moció, per 34 vots en contra i 25 a favor.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 4810/14, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adopció de mesures tendents a garantir l'especial protecció que ha d'oferir-se a fills menors de víctimes mortals de violència de gènere.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de dues proposicions no de llei.

En primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 4810/13, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adopció de mesures tendents a garantir l'especial protecció que s'ha d'oferir a fills menors de víctimes mortals de violència de gènere.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar la proposició no de llei, té la paraula el Sr. Miguel Jerez, per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular porta avui a plenari, en aquesta cambra, una iniciativa parlamentària que va presentar el passat 8 de maig de l'any 2013, prop d'un any fa que vàrem recollir la necessitat de donar resposta a la situació de vulnerabilitat i desemparament en què es troben fills menors, fills de mares mortes com a conseqüència de la violència de gènere i de pare agressor. Es tractava d'una mesura que es reclamava des de diferents sectors socials i que el Govern d'Espanya es va comprometre a atendre a través del conegut com Estatut de la víctima del delictes.

Un any és molt de temps, però des de llavors fins avui el debat que ens porta aquí no ha perdut vigència, no ha perdut actualitat sinó tot el contrari, divendres passat el Consell de Ministres aprovava l'avantprojecte de llei orgànica de protecció de la infància en el qual evidentment es recullen mesures d'auxili relacionades amb el menor, com a víctima de la violència de gènere. No obstant això, creim que continua essent necessari insistir en aquesta qüestió a fi que es reculli la major de les precisions, una situació que mereix una molt especial atenció per part dels poders públics; com dic, aquesta iniciativa es va promoure i es manté amb el propòsit que dins les reformes legislatives anunciades pel Ministeri de Justícia del Govern de la Nació es valori la necessitat d'incorporar mesures i mecanismes de correcció, per evitar que menors que pateixen situació d'orfanat, orfanat absoluta, provocada per la mort de la mare a mans del pare agressor, rebin una especial protecció davant la situació de desemparament i vulnerabilitat a la qual estan destinats, essent, a més, que l'autor del delictes es troba a la presó preventiva i privat de la pàtria potestat des de l'inici de les actuacions, com a conseqüència de l'existència d'indícis raonables de criminalitat.

Tot i que podem pensar que aquesta iniciativa es justifica i es motiva per ella tota sola, que sí, la veritat és que existeixen altres raons que obliguen a defensar-la irremediament, per tal d'acomplir els tractats internacionals subscrits per Espanya, especialment la Declaració universal dels drets del nin, aprovada per l'Assemblea de les Nacions Unides i la Convenció dels drets del nin l'any 1989. Aquests texts internacionals consagren que el nin ha de figurar, en totes les circumstàncies, entre els primers que rebin protecció i auxili, així com que els nens, temporalment o permanentment privats del seu medi familiar, tenen dret a la protecció d'assistència especial per part de l'Estat.

No deixa de ser cert que la legislació actual és limitada en els reconeixements a favor d'aquests menors els quals pateixen, d'un costat, la privació física de la mare, a mans del pare en presó preventiva, ja que, per exemple, no contempla, com a possible pensió especial d'orfanat, per atendre les necessitats del menor, davant dels supòsits referits, doncs fins que recaigui sentència definitiva i ferma, la qual condemni l'agressor, no es veurà incrementada, no es veurà incrementada la pensió d'orfanat en la mateixa quantitat que li correspon al pare en relació amb la seva pensió de viduïtat, si atenem precisament la legislació en matèria de Seguretat Social.

No obstant això, molt recentment i per a l'esperança dels que vivim convençuts de la necessitat de regular aquesta qüestió, es pronuncien els tribunals. Els plantej un cas: una menor, la mare de la qual va ser assassinada pel seu marit, rebrà pensió d'orfanat absoluta, absoluta, malgrat haver-la sol·licitat abans que fos dictada sentència condemnatòria ferma, no perquè l'ordenament jurídic ho digui de forma expressa, sinó perquè ho ha declarat una sentència pionera dictada per un jutge del Social a la província d'Almeria. La sentència assenyalava que a efectes pràctics és com si la menor, des del seu naixement, sols hagués tengut un progenitor, ja que el pare mai, el pare mai no es va ocupar de la seva filla, i era la mare l'única que complia les obligacions que li imposa la pàtria potestat. Doncs bé, l'Institut Nacional de la Seguretat Social li va concedir una pensió d'orfanat simple, la qual suposa, en el millor dels casos, una percepció de 250 euros i li va negar la condició d'orfanat

absoluta, mantenint que l'únic supòsit previst legalment per a l'increment d'aquesta pensió és quan el progenitor supervivent hagués perdut la condició de beneficiari de la pensió de viduïtat, en ser condemnat per sentència ferma per la comissió d'un delictes dolós d'homicidi o lesions.

No hi ha dubte que aquesta sentència és contrària a la postura que manté l'Institut Nacional de la Seguretat Social que defensava que l'únic cas previst a la disposició addicional primera de la Llei de protecció integral contra la violència de gènere, procedia l'increment només en aquest cas de la pensió d'orfanat. D'aquesta forma, el jutge, amb interpretació dels convenis internacionals als quals he fet referència, subscrits pel Govern d'Espanya, fa cas d'aquests convenis per a la protecció del menor i resol que es considera en el dret nacional que existeix una veritable llacuna.

No hi ha dubte que la sentència posa de manifest, una vegada més, les deficiències en l'aplicació de la Llei de violència de gènere, llei que presenta, com dic, deficiències a la pràctica. Totes aquestes situacions ens permeten aprofundir, aquesta és una més, en una proposta o en una idea per tal d'atorgar als jutges, durant la fase d'instrucció de la causa penal, la possibilitat de tramitar peces separades, sota el seu control, de manera que una vegada constatada l'exigència d'indícis racionals de criminalitat contra el pare homicida, comuniqui a les administracions la defunció de la víctima, amb la finalitat que s'iniciï la tramitació urgent, amb la finalitat que s'iniciï la tramitació urgent de les pensions d'orfanat, o bé que sigui consignada judicialment i de forma cautelar la pensió de viduïtat de l'homicida.

Però no només, precisament, aquest és el cas al qual hem de prestar especial atenció, n'hi ha d'altres també de situacions de desemparament i vulnerabilitat com a conseqüència de la violència de gènere que pateix el menor, que també a qualque moment hauríem d'atendre, no només són càrregues familiars sinó que també hi ha una sèrie de càrregues importants de caràcter fiscal, atesa la situació de dependència en la qual es troba el menor que ha estat desamparat de mare, perquè ha mort, i de pare perquè està dins la presó.

I parl precisament d'aquells menors que es veuen obligats a pagar un impost de successions i donacions, que no poden; parl de menors que es veuen obligats a pagar un impost municipal de béns immobles, que no poden; i veng a parlar d'aquells menors que es veuen obligats a pagar una sèrie de càrregues que vénen sobre ells precisament per una situació desgraciada, no buscada, i que s'ha produït de forma tràgica en el si familiar.

I dit això, i en relació amb la lògica protecció que mereixen els menors, crec que també s'hauria d'ofrir aquesta protecció quan precisament no és només la mare qui falta, sinó que també quan es dona la circumstància inversa, també quan es dona el decés, la defunció víctima de violència de gènere del pare a mans precisament de la mare.

I dit això vull també fer una reflexió abans d'acabar la meua intervenció. Com saben vostès avui els models de família s'han ampliat, els models de família són més amples, en alguns casos ja no és el pare, la mare, el fill o la filla; podem parlar de segones i podem parlar de terceres parelles. La realitat de la família és extensa i seria en aquest sentit interessant que aquesta proposició no de llei que avui debatem en aquest parlament anàs encara, si és possible, una mica més enfora, una mica més enllà i que no es limités només, únicament i exclusivament, a reconèixer la mort de la mare, perquè l'agressor pot ser una altra persona que precisament no tenguí la condició de pare, si precisament ha conviscut de forma permanent amb la víctima i de forma continuada amb la víctima, atorgant al si familiar una sensació, una aparença de família i d'absoluta normalitat, en què cada u es reconeix potser com a pare, com a mare o com a fill encara que biològicament no ho siguin. Per tant crec que seria interessant reflexionar sobre aquesta qüestió perquè és necessari ampliar-ho en aquests termes i atorgar màxima protecció als menors quan es produeixin precisament aquestes situacions.

I en relació amb les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, he de dir a la Sra. Cristina Rita que el Grup Popular en aquesta intervenció no s'hi pronunciarà, i no ho farà fins que vostè no tenguí l'oportunitat de poder explicar-les en aquesta tribuna, que serà a continuació, però sí que li puc avançar que han estat objecte de profunda anàlisi i han estat objecte de profunda consideració, amb la finalitat de procurar millorar la nostra proposta, si és que és veritablement possible.

I acab. Esper que aquesta iniciativa, totalment pacífica i que respon a una qüestió d'estricta justícia social, sigui aprovada avui en aquesta cambra per unanimitat, perquè entenem que en cap cas, mai, mai, no hem de deixar en situació de desemparament els més fràgils, els nens que no tenen culpa de les desgràcies del seu entorn, que tenen tota una vida per davant, plena d'oportunitats, de somnis, d'il·lusions, d'esperances i també, per suposat, d'expectatives.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substiuieix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez.

(Alguns aplaudiments)

Per part del Grup Parlamentari Socialista s'hi mantenen les esmenes RGE núm. 4664 i 4665. Per defensar-les té la paraula la diputada Cristina Rita i Larrucea.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. Per desgràcia hem de debatre aquesta proposició no de llei sobre protecció de fills menors de víctimes mortals de violència de gènere en un context luctuós: la mort d'un infant de 19 mesos i les ferides molt greus al seu germà per part de son pare en el que se suposa que és un cas de violència de gènere, ja que en ocasions, ja ho saben, els menors són utilitzats com a instruments de violència contra les dones, fa que a la força estigui condicionat aquest debat per l'estat anímic que comporta per a aquells que tenim encomanada la fixació de posicions, encara que no condiciona, evidentment, el vot del nostre grup, que ja havia de ser positiu abans de conèixer la notícia.

No és aquest, per desgràcia, un fet aïllat. L'any 2011 la violència de gènere es va emportar la vida de cinc infants; l'any 2012 van ser sis; l'any 2013, vuit. Però no solament l'estadística de la pèrdua de vides innocents és la que ha de merèixer la nostra atenció, perquè 42 menors van quedar orfes l'any passat, també per motiu de violència de gènere; aquest any ja n'hi ha 12. I encara diré més: el 76,9 de les dones que compten amb mesures de protecció per violència de gènere tenen fills menors, i segons el Consell General del Poder Judicial, amb dades dels anys 2005 al 2012, només se suspèn el règim de visites en el 3% de les ordres de protecció com una mesura annexa, malgrat que ho permet la llei. És a dir, l'any passat es van dictar poc més de 21.000 ordres de protecció, i només en 710 casos es va suspendre el règim de visites, un 3,1%. Açò vol dir que una xifra aproximada de 15.000 dones amb una ordre de protecció, dones maltractades, víctimes de la violència masculista, van haver de deixar que els seus fills i filles passessin un temps o fins i tot convisqueessin amb son pare maltractador, i estem parlant d'aquelles dones que han denunciat i que tenen ordre de protecció.

Però cada any estan baixant les denúncies i, conseqüentment, les ordres de protecció. Açò és molt preocupant, perquè pot indicar que les dones no aprecien que després de la denúncia comenci un camí per a una vida millor. Hem d'aconseguir, doncs, que a les dones els pagui la pena posar una denúncia, perquè és bo per a elles i també repercuteix en la protecció dels seus fills.

Atès açò nosaltres pensam que la millora de la situació no radica només en les lleis sinó també en els recursos invertits. Amb açò no deim que no s'hagi de legislar i que les lleis s'hagin d'avaluar i s'hagin d'adaptar als temps i a les circumstàncies. La Llei integral contra la violència de gènere que s'ha citat aquí ja té deu anys, i el marc legal que tutela l'interès i la seguretat dels fills i les filles menors hauria de ser reforçat i ampliat després de comprovar la variada casuística que s'ha produït al llarg d'aquests anys. Però la realitat és que la protecció a les víctimes i als fills i les filles de les dones víctimes de la violència de gènere, que també ho són, s'ha de basar també en una qüestió de recursos, i que aquí hem denunciat en diversos ocasions han disminuït des que governa el Partit Popular.

Però no per aquest motiu deixarem de votar favorablement tota aquella iniciativa que signifiqui augmentar la protecció dels menors contra la violència. I és també per açò que hem registrat una esmena que l'únic que pretén és donar una redacció més contundent a la proposta del Grup Popular. La proposició que tenim damunt la taula insta el Ministeri de Justícia del Govern de la nació a valorar -diu-, dins en aquest moment l'anunciada reforma de l'estatut de la víctima, l'adopció de mesures tendents a garantir l'especial protecció que ha d'oferir-se als fills menors de víctimes mortals de violència de gènere i pare agressor durant el temps que transcorre entre la comissió del delicte i la sentència ferma, i açò davant la situació de desemparament i vulnerabilitat en què queden aquests menors. Bé, és una proposta que el representant del Partit Popular ja ha explicada a bastament, i jo no hi insistiré perquè estam d'acord amb tots els arguments. Però nosaltres pensam que s'ha d'instar el ministeri no només a valorar si ho fan o no, sinó a fer-ho, a fer directament aquelles reformes que es pensi que facin falta, o que siguin necessàries per garantir aquesta protecció.

Tot açò va en la línia de les mesures que el nostre partit a nivell nacional havia proposat per arribar a la màxima protecció dels fills i les filles menors exposats a la violència de gènere. Precisament amb la intenció de reformar la Llei integral contra la violència de gènere, el nostre grup en el Congrés dels Diputats va presentar una proposició de llei que plantejava diverses reformes que afectaven des del Codi Penal fins a la Llei Orgànica del Poder Judicial, el Codi Civil, la Llei d'enjudiciament civil i d'enjudiciament criminal, totes elles en la línia d'assegurar un pronunciament exprés del jutge sobre la necessitat d'adoptar mesures específiques respecte del règim de custòdia, visites, cura i educació dels fills i les filles, etc. Lamentablement el Grup Popular no va actuar com nosaltres ara, sinó que va votar en contra de la proposta perquè -va dir la seva portaveu- ja s'estaven elaborant projectes de llei que abordaven la qüestió de manera més incisiva.

El nostre grup al Congrés també proposava el que (...) la nostra segona esmena: que s'estableixi un sistema específic d'atenció pedagògica i educativa per als fills i les filles de les víctimes mortals de la violència de gènere, amb l'assignació, quan sigui necessari, de professorat de suport per al reforç educatiu. Aquesta esmena va adreçada, com no podia ser d'altra manera, al Govern de les Illes Balears perquè és el que té les competències en matèria educativa. Pensam que s'ha de mitigar en allò que sigui possible la repercussió d'aquest fet, aquesta circumstància, en la seva vida futura i en el seu desenvolupament acadèmic, que es veu, evidentment, clarament afectat.

Aquests projectes dels quals parlava la portaveu del Grup Popular quan va argumentar en contra de la nostra proposta eren l'avantprojecte de l'estatut de les víctimes de la violència, al qual avui es fa referència a la proposició no de llei, i també l'avantprojecte de llei de protecció de la infància, del qual ha parlat el Partit Popular i que justament divendres passat el Consell de Ministres coneixia l'informe. Aquest avantprojecte, segons ha publicat el mateix Consell de Ministres, suposa un conjunt de mesures que volen actualitzar la legislació espanyola, en consonància amb la normativa internacional, a la jurisprudència espanyola, com s'ha comentat aquí, i també l'europea, així com també a les recomanacions del Comitè dels drets del menor de Nacions Unides de 2013, en relació amb el

dret superior per al menor, i modifica, entre altres, encara que molt lleugerament, la Llei Orgànica 1/2004, integral contra la violència de gènere. No ho analitzarem aquí perquè no sabem encara com entraran definitivament al Congrés, i ja seran els nostres representants allà que ho facin.

Aquestes dues iniciatives legislatives van també en consonància amb l'Estratègia nacional per a l'eradicació de la violència contra la dona, que diu en el número 123 de l'apartat de mesures de seguretat i justícia de l'objectiu 3, d'atenció als menors i a les dones especialment vulnerables a la violència de gènere, impulsar la prohibició d'atorgar als agressors la guarda i custòdia individual o compartida en casos de violència de gènere, així declarats en virtut d'una sentència condemnatòria o per l'existència d'indícis racionals de tals delictes.

Tot açò està molt bé, però tal com hem nosaltres dit al llarg de la nostra intervenció no tot és qüestió de lleis i no tot és qüestió de documents si no van acompanyats de recursos, perquè si no és així normalment no són efectius. De fet és contradictori que l'avantprojecte d'estatut per a les víctimes del delicte faci un esment molt important a les oficines d'assistència a les víctimes i que a les Illes Balears s'hagin eliminat pràcticament de la nostra geografia des que governa el Partit Popular. Els nombres són ben explícits: a nivell nacional s'han retallat més d'un 28% els pressupostos de la lluita contra la violència de gènere i, a les Illes Balears, un 20% entre 2011 i 2013, que de cap manera no s'han vist compensats per l'augment del 2,7% en el 2014. I l'Estratègia nacional per a l'eradicació de la violència contra la dona 2013-2016, que anunciava un pressupost de més de 1.500 milions, aquests milions, les proporcions d'aquests milions no s'han vist reflectides en el que pertocava en els pressupostos de 2014.

En resum, nosaltres votarem a favor de la seva proposta, però em permetran també que expressi aquest escepticisme, perquè sense pressupostos per als jutjats de violència de gènere, sense pressupostos per a les oficines de les víctimes, sense pressupost per a les campanyes de prevenció; amb reformes legislatives com la de l'administració local, que treu competències als ajuntaments en aquest sentit i és un atac a la línia de flotació de la xarxa de serveis contra la violència de gènere; o la reforma laboral, que dificulta la mobilitat geogràfica de les dones; o simplement escoltant les denúncies dels professionals dels Cossos i Forces de Seguretat, que diuen que un sol agent és l'encarregat de la seguretat de fins a 200 dones; o dels professionals de l'advocacia, que han constatat que el nombre de denegacions d'ordres de protecció ha pujat un 40%, i l'arxiu de les denúncies en algunes localitats oscil·la entre el 70 i el 90% dels casos, poc es pot fer.

Arribats a aquest punt, i per finalitzar, quedarem, per tant, a l'espera de què passarà amb els avantprojectes que hem mencionat; també a l'espera de veure l'autèntica voluntat del Partit Popular amb l'augment de les partides per lluitar contra la violència de gènere; i continuarem estant vigilants i ho denunciarem les vegades que faci falta. I finalment quedam també a l'espera que siguin aprovades aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments)

Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bon dia a tots i a totes. Gràcies, president. Aquesta proposició no de llei que avui debatem es va registrar fa un any, pràcticament, falten dies, i tot i que hi ha hagut iniciatives en aquest parlament, tant a plenari com a comissions, per temes de violència masclista, és interessant crec sobretot perquè reflexionem, perquè des que es va registrar aquesta proposició no de llei a avui que s'ha debatut hi ha hagut 32 dones assassinades l'any 2013, des que va registrar, de maig a desembre 32 dones l'any 2013, en total 54 dones assassinades a mans dels seus homes, de les seves exparelles, el 2013, i el que duim de l'any 2014 hi ha 22 dones, n'hi ha més d'una per setmana que per violència masclista són assassinades. Per violència masclista vol dir per ser dones i perquè les seves parelles sentimentals no les consideren subjectes sinó objectes; és a aquesta cosificació de les persones, i has de fer el que jo et digui perquè ets meva, etc., etc.

Per tant estam davant un problema molt important i que efectivament qualsevol iniciativa que s'hagi de dur a aquest parlament tindrà el nostre suport sempre que sigui positiva, com és aquesta proposició no de llei.

La major part de les víctimes dones de violència masclista en el conjunt de l'Estat espanyol està entre els 21 i els 40 anys, vull dir que són dones joves. El 70% són espanyoles; l'any 2013 n'hi va haver dues a Balears, i en el que duim d'any n'hi ha hagut una, ja, a la nostra comunitat. I una cosa que ens ha de preocupar molt, crec, és que manco del 50% havien denunciat el maltractament, tot i que hi havia maltractament anterior. Els agressors el 70% són espanyols, i l'edat està entre 31 i 50.

I tot i aquestes xifres -parlam de 54 dones assassinades l'any 2013, 22 assassinades el que duim de l'any 2014- hem de dir que hem avançat en aquest tema. Aquest tema fa vint anys era de l'àmbit privat, i ara és de l'àmbit social; hi ha un rebuig social molt ample, jo sempre he pensat que l'elevat nombre de suïcidis posteriors a l'assassinat té a veure amb aquest rebuig social, els suïcidis dels agressors, que està al voltant d'un 19% de tots ells. S'han fet polítiques públiques importants, s'ha legislat en aquest tema; s'han format els treballadors públics de tota casta, des de professionals sanitaris, professionals educatius, professionals de policia tant municipal com nacional, en aquests temes; s'han fet campanyes de conscienciació, es donen prestacions socials a les víctimes, es donen prestacions econòmiques. I han passat de ser una cosa silenciada i de l'àmbit privat a ser una cosa pública i de l'àmbit social, i sobretot rebutjada. Però tenim un nombre elevat de víctimes, tan elevat que és impossible no prestar-hi atenció, i com deia la Sra. Rita no només prestar-hi atenció amb legislació sinó amb recursos.

I això va ser, aquesta visualització de la dona víctima de violència masclista, va ser una lluita que va començar sobre l'any 74 i s'ha anat aconseguint. I a partir de l'any 80 es va començar a parlar també d'una víctima que no només era la dona sinó que eren els seus infants, els menors; a partir dels anys vuitanta es va començar a prestar atenció als menors que vivien la violència masclista; ja no hi havia una víctima que era dona sinó que també hi havia altres víctimes que eren els fills de les dones, unes víctimes que per una banda, d'una forma molt macabra, a vegades són assassinats pels mateixos pares perquè és la forma de fer mal a la dona, i ho diuen el moment en què són detinguts o ho diuen el moment que s'entreguen: "He matat els fills d'aquesta dona perquè volia fer-li mal a ella". El darrer cas que tenim, que ja hi ha hagut verbalitzacions per part del presumpte assassí que és que era una forma de fer-li mal a ella, i maten els seus propis fills o els fills de la seva parella.

Després hi ha hagut sempre, de vegades, víctimes físiques, perquè ells són de vegades també víctimes del maltractament físic. I després són víctimes psicològiques, perquè veure maltractament a ca teva de forma permanent és un maltractament psicològic i és un ambient de violència permanent.

Es calcula que hi ha uns 800.000 menors que són víctimes de la violència o bé física o psicològica, però sempre psicològica. I d'aquests, un 85% són testimonis directes de la violència que l'home infringeix en aquest a la dona, i un 66 la pateixen directament, vull dir que reben aquesta violència física. La violència psicològica insisteix sempre la reben.

I efectivament, de la violència més dura que es pot fer, a part que et matin, és quedar-te orfe, quedar-te orfe de mare, perquè el teu pare o el company d'aquesta dona ha assassinat la teva mare. I com deia la Sra. Rita, l'any 2013 hi ha hagut 42 infants orfes de mare per assassinat, per violència masclista, i el que duem de l'any 2013, 2014, disculpin, en duem 12.

Les conseqüències que pateixen els menors de violència masclista ja estan més que senyalitzades, ja estan més que estudiades, ja ningú no les posa en dubte: les mínimes, amb trastorns emocionals, són ansietat, ira, aïllament social, baixa autoestima; conseqüències de caràcter físic són el retardament en el creixement, els problemes del son, trastorns alimentaris, trastorns psicossomàtics; en temes cognitius hi ha retardament del llenguatge, dèficit d'atenció, rendiment escolar baix; en conducta hi ha agressivitat, crueltat amb els animals, una de les característiques que surt molt en tots aquests menors, manca d'empatia social, conducta desafiant, etcètera.

Què s'ha de dir si tot això són símptomes o indicadors de maltractament psicològic o maltractament físic, què s'ha de dir dels efectes que generen sobre un infant en què el pare hagi matat la mare; el pare que t'ha de protegir, el pare que t'ha d'estimar és qui mata la teva mare. És una elaboració emocional realment complicada, perquè, per altra banda, hi ha el vincle amb el pare que encara existeix, per tant és una cosa prou complicada. I en molts de nins de 12 i 13 anys hi ha, que és molt mal d'elaborar, un sentiment de culpabilitat perquè hagués pogut fer qualque cosa per salvar la mare, sobretot en infants a partir de 8 o 9 anys. Per tant, hi ha un component emocional realment difícil d'elaborar.

I un dels moments més delicats per a aquesta elaboració, que és quan s'hauria de tenir més cura, és quan es produeix el fet, quan es produeix l'assassinat i en el procés judicial.

Per tant, aquesta PNL va dirigida a millorar aquests dos moments i nosaltres donarem el nostre vot favorable. Vostès demanen, o demanam ara, si és ja per unanimitat, més garanties jurídiques per al menor, més protecció socioeconòmica, a través, per exemple, que puguin cobrar la pensió d'orfandat, i més acompanyament emocional.

Són menors que en el millor dels casos van a una família extensa, poden anar als padrins, als germans o als oncles o, si no, són tutelats i per tant són retirats de tota la seva comunitat, si vivien a una casa, si vivien a un barri, doncs són retirats d'allà, se'ls tutela o se'ls desplaça a una família extensa.

Per tant, vostè el que demana és agilitació en el procés penal; dret a ser informat, la informació és bàsica perquè aquests menors sàpiguen el moment i com succeeix el procés; acompanyament emocional durant tot el procés judicial; protecció econòmica a través de l'orfandat i bonificació o reducció d'imposts.

N'hi pot haver un altre, això és un tema que s'ha d'estudiar, nosaltres estam d'acord que s'estudiï que després les que siguin positives s'apliquin, com és la proposta del Partit Socialista. Nosaltres, en aquest sentit, també recordar que a la passada legislatura, a proposta del BLOC i aprovat per tota la cambra, per tots els grups parlamentaris d'aquell moment, vàrem modificar el dret civil per successió indigna, perquè les víctimes o els agressors, amb condemna ja ferma, no poguessin cobrar la viduitat de la que havien assassinat o havien agredit, una vegada que aquesta dona hagués mort. Vull dir que jo crec que aquest parlament sempre ha estat sensible a aquests temes i sempre s'ha aconseguit aquesta unanimitat.

Donarem suport, per tant, a aquesta proposició no de llei perquè, a més a més, pensam que l'administració ha de ser dirigida a conscienciar sobre aquest problema, però, una vegada que les dones han denunciat, hi ha d'haver sistemes de protecció d'aquestes dones, no les podem deixar totes soles, i sobretot, en el cas que n'hi hagi d'assassinades els seus fills que queden desemparats.

El que li demanaria, i vostè ja n'ha fet una introducció, és, *in voce*, una modificació *in voce* al punt de la proposició no de llei, de llevar "el pare agressor" o "i pare agressor", perquè d'aquesta manera quedaria complet el fet que "garantir especial protecció que s'ha d'oferir a fills menors de víctimes mortals de

violència de gènere", perquè de vegades pot ser el pare biològic o de vegades és, com vostè mateix ha dit, per a tot el tema de tipus de famílies que hi ha en aquest moment, pot ser el seu padrastre, pot ser el company sentimental de la mare durant molt de temps i tal vegada el tema d'orfandat no li pertoca, però tota la resta de mecanismes el podrien beneficiar. Per tant, si demanam "el pare agressor" tendríem un ventall de protecció molt més ample, no el pare només biològic, sinó també el company sentimental de la mare.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup presentant per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades, Sr. Miguel Jerez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Portaveus, en primer lloc, he d'agrair el to dels distints portaveus en aquesta matèria, agrair l'amabilitat i el respecte amb el qual hem tractat aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular, entenc que no podia ser d'una altra manera, i pens que hem fet una radiografia perfecte de quina és la situació, de quina és la problemàtica. I crec que hem tengut protagonistes d'excepció, especialment per la Sra. Fina Santiago, i ho dic perquè és una gran coneixedora d'aquesta matèria i és una persona que, en aquest sentit, ha aportat dades aquí importants, i possiblement, com a consellera, ha viscut situacions veritablement problemàtiques, relacionades amb la protecció dels infants i amb la protecció dels menors.

En relació amb aquesta qüestió i en aquest parlament he de dir que, afortunadament, durant els darrers anys en temes de violència de gènere hem estat coincidents; record com el Grup Parlamentari Popular va portar també a una comissió un tema relacionat amb la victimització secundària, en la qual tampoc no vàrem tenir cap tipus de complex ni de condicionament a l'hora d'instar l'Estat que incidís sobre aquesta qüestió, per tal que la víctima també, el menor, fos protegida a l'àmbit processal i fos protegida a l'àmbit penal. Per tant, crec que avui ens hem de congratular tots.

I entrant al capítol de les esmenes que ens han presentat avui aquí, dir-los que acceptarem la primera esmena que ens presenta el Grup Parlamentari Socialista, perquè entenem que no s'allunya, no separa de l'esperit que planteja el Partit Popular, el Grup Parlamentari Popular, sinó que manté ferma aquesta voluntat d'instar també que dins aquest àmbit es modifiqui la legislació per a la protecció dels més vulnerables.

I dins aquest marc, també hem d'acceptar l'esmena *in voce* que ens proposa el Grup Parlamentari MÉS, perquè és cert, ho he dit i ho reiter, que els models de família han canviat, s'han ampliat, la convivència permanent i estable, situacions d'afectivitat quan hi ha menors també han de ser recollides en aquesta qüestió i, per tant, amb independència que sigui el pare, sigui la mare, sigui el fill o no, i amb independència d'aquesta relació de consanguinitat, si la convivència és permanent i estable amb condicions d'afectivitat, la consideració cap al menor i la protecció cap al menor ha de ser precisament exactament la mateixa.

I en relació amb la segona esmena que ens presenta el Grup Parlamentari Socialista, dir-li que sense cap dubte, sense cap dubte també serà objecte d'aprovació, perquè està clar que la violència de gènere i els efectes que produeix la violència de gènere als menors i als infants té incidència a altres àmbits, té incidència a l'àmbit també escolar, té incidència a tots els àmbits on es projecta la vida d'aquesta persona i d'aquest menor, la motivació, la iniciativa, l'interès per continuar amb l'aprenentatge, les relacions amb els companys i també els nivells d'autoestima han de protegir-se per mantenir-se sempre a un bon nivell, perquè resultar veritablement afectats i de quina manera. Ho ha comentat molt bé la Sra. Santiago.

Per tant, des d'aquest àmbit també hem d'extremar el zel i extremar la màxima protecció i activar una atenció pedagògica dins l'àmbit escolar per garantir, com dic, insisteix una vegada més, aquesta protecció, perquè pens que des dels poders públics no hem de permetre segons quines situacions. Possiblement l'infant, el nin, hagi perdut la seva mare, però el que no podem fer és permetre que el nin, l'infant, renunciï als seus somnis, el fill i l'infant, el nin possiblement hagi perdut el seu pare, però el que no hem de permetre és que el nin, l'infant renunciï a totes les oportunitats i a totes les possibilitats que la vida li ofereix.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Abans de passar a la votació, s'han acceptat les dues esmenes del Grup Parlamentari Socialista i també he vist que el Grup Parlamentari Popular ha acceptat aquesta modificació de l'esmena 4664 que ha fet *in voce* la Sra. Santiago.

Just demanar al Grup Parlamentari Socialista si els sembla bé que es llevi aquesta expressió "pare agressor".

Els sembla bé. D'acord. Idò passam a la votació.

Seria per assentiment, per assentiment. Idò, per tant, queda aprovada la proposició no de llei presentada, per assentiment.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 4228/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a dret universal a rebre atenció sanitària.

A continuació, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 4228/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a dret universal a rebre atenció sanitària.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la proposició no de llei, té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tots i a totes. La Constitució Espanyola, en el seu article 43, reconeix el dret a la protecció de la salut dels ciutadans, i la Llei general de sanitat ens diu que són titulars del dret a la protecció de la salut i a l'atenció sanitària tots els espanyols i els ciutadans estrangers que tinguin establerta la seva residència en el territori nacional. Així, el dret a la protecció de la salut, reconegut a la Constitució, es va interpretar com a un dret a rebre atenció sanitària enfront de la malaltia. Així mateix, la Llei general de salut pública de l'any 2011 promou el funcionament coordinat de les estructures assistencials i de salut pública per presentar la salut poblacional basada en actuacions tant a nivell col·lectiu com individual.

Evidentment, assenyalen un compromís d'equitat en salut i de reducció de desigualtats en salut.

I també hem de recordar que el nostre Estatut d'Autonomia, en el seu article 25.1, diu que la comunitat autònoma garanteix el dret a la prevenció i a la protecció de la salut mitjançant un sistema sanitari públic de caràcter universal.

Ara fa precisament dos anys que una decisió del Partit Popular a nivell d'Espanya va realitzar un canvi de model sanitari, de manera unilateral, i que ha romput un dels consensos bàsics que han guiat la política sanitària del nostre país, que és la universalitat de l'atenció sanitària.

El Reial Decret 16/2012 va regular, entre d'altres coses, la condició d'assegurat i beneficiar als efectes de l'assistència sanitària a càrrec de fons públics mitjançant el Sistema Nacional de Salut, i va definir aquesta condició d'assegurat i beneficiari i especifica en els diferents supòsits que no contempla les persones estrangeres residents a Espanya en situació irregular, i aquestes, per decisió del Partit Popular, queden expressament excloses. Podríem dir que el PP les ha tret del Sistema Nacional de Salut.

El PP fa dos anys que va decidir reduir la despesa en sanitat perquè ells consideren que això és una despesa, quan realment és una inversió, perquè salut, les decisions econòmiques condicionen amb altres qüestions la salut de la població. Sostenibilitat, som el país europeu amb menys despesa sanitària i les Illes Balears una de les cueres en pressuposts en salut, ara enguany, poc més de mil euros per càpita.

El PP també va modificar altres coses, va introduir modificacions en el copagament farmacèutic, que ara paguen els pensionistes, un de cada cinc d'aquests no retira tots els seus medicaments i això afecta especialment persones amb malalties cròniques, malalties rares o que pertanyen a col·lectius vulnerables, i, entre d'altres coses, perquè la continuïtat del tractament depèn de la seva capacitat de renda. Situació aquesta, de precarietat econòmica, que suposa una barrera a l'accés dels medicaments; de fet, recordar que Càritas ha triplicat les ajudes econòmiques a les despeses per medicaments, i que enguany el conjunt dels ciutadans de les Illes Balears han pagat 17,5 milions complementaris per copagaments farmacèutics.

Evidentment, aquest canvi de model també ha suposat altres coses, com pèrdues de qualitat i podríem parlar de les demores quirúrgiques.

Però aquest Reial Decret Llei 16/2012 és un canvi de model sanitari, el qual fins ara era universal, públic, finançat per impostos i equitatiu, i per tant suposa una agressió a la sanitat pública del nostre país, perquè suposa passar d'un sistema de drets a un sistema d'assegurament, una passa enrera on l'atenció sanitària es té com a una contraprestació pel cotitzat, no com si es consideràs un dret d'un ciutadà. I aquesta decisió té repercussions en cohesió social, en salut pública, perquè, entre d'altres coses, romp l'equitat, introdueix barreres a l'accés i deixa desprotegits col·lectius vulnerables.

Això ho diem nosaltres, però evidentment també ho ha reconegut la Defensora del Poble, la qual va enviar un escrit a la Conselleria de Salut de les Illes Balears i va emetre una sèrie de recomanacions, entre d'altres, li demanava que assegurés l'accés efectiu a la salut de tots els ciutadans, perquè hi havia col·lectius vulnerables que no eren atesos. Evidentment, aquesta recomanació de la Defensora del Poble no ha estat atesa per la Conselleria de Salut, la qual practica política d'oïdes sordes.

El Tribunal Constitucional, el Consell d'Estat han dit que exclou col·lectius de ciutadans espanyols i immigrants no suposa un estalvi rellevant en termes de reducció de dèficit, però que probablement el seu impacte sí que té una afectació en termes de salut de manera important, suposa un risc en salut pública, perquè afecta el conjunt de la salut de la població, perquè aquesta no s'aconsegueix només amb activitats individuals sinó també amb col·lectives. Per tant, treure del Sistema Nacional de Salut persones suposa posar en risc la salut pública de la comunitat.

Sabem que la Conselleria de Salut va retirar 20.000 targetes sanitàries el primer any i a nivell d'Espanya 900.000. Són persones que ja no tenen assistència sanitària normalitzada, a les quals se'ls exigeix un compromís de pagament i que han desaparegut dels centres de salut i dels hospitals. Aquí ho han denunciat Metges del Món i Amnistia Internacional, qüestionant que varen exposar personalment al Sr. Bauzá i al Sr. Sansaloni, els quals també feren oïdes sordes.

Precisament, el Comitè sobre drets econòmics i socials i culturals de Nacions Unides, l'OCDE, han manifestat públicament la seva preocupació, com ho han fet els professionals sanitaris, les organitzacions col·legials sanitàries, les ONG d'àmbit sanitari social, organitzacions sindicals, partits polítics, tothom s'ha declarat en contra d'aquesta normativa. La quantitat d'articles científics que posen arguments sanitaris són multitud.

Un fet que, a més, seria mereixedor de veure l'efectivitat d'aquests canvis que s'han produït dins el model sanitari, i aquí hem tengut, que sabem que el PP ha votat en contra que s'avaluï l'impacte en salut d'aquest reial decret, incomplint, fent-se insubmisos de normativa estatal i autonòmica que demana que s'avaluï l'impacte en salut.

Desgraciadament, aquesta decisió política ha tengut conseqüències en salut, ho hem recordat avui matí, Alpha Pam va morir aquí a Mallorca, perquè no tenia atenció sanitària normalitzada, no tenia targeta i es va morir tot sol, d'una malaltia infecciosa, fàcilment diagnosticable i fàcilment tractable. Amb una atenció sanitària normalitzada aquest senyor no s'hagués mort, es va morir perquè no tenia targeta sanitària i perquè no tenia atenció sanitària normalitzada, no tenia centre de salut, no tenia metge de família, no tenia infermera assignada. I resulta molt difícil diagnosticar malalties infeccioses sense tenir accés a la salut pública. No tenen tampoc prestació farmacèutica i no gaudeixen de prevenció ni de promoció de la salut. Es pot vacunar una d'aquestes persones? No, si no paga.

Per tant, tenim un escenari on diverses institucions del país, el conjunt de l'àmbit sanitari que ha reconegut que atenen milers de persones sense atenció sanitària normalitzada. I amb la finalitat de donar compliment al que estableix el nostre Estatut d'Autonomia i en compliment de la legislació abans referida, nosaltres duim aquí una iniciativa que pretén que es doni, com a mínim amb caràcter provisional, i per proporcionar als professionals de la sanitat pública uns criteris uniformes d'actuació, que aquesta situació de milers de ciutadans de les Illes Balears no pot continuar.

El Grup Parlamentari Socialista rebutja el Reial Decret Llei 16/2012 i demana la seva derogació. Ja sabem que el PP, tots i cadascú de vostès aquí i a Madrid s'hi oposen, però mentrestant el que volem és que es posi fi a les pràctiques de facturació per atenció a urgències, que es garanteixi de manera efectiva l'atenció sanitària a menors i dones embarassades, i que es posin en marxa mesures d'accés al Servei de Salut i de prestació farmacèutica a totes aquestes persones immigrants excloses del Sistema Nacional de Salut; que tothom tengui accés a una atenció sanitària normalitzada.

I és ben hora d'introduir unes instruccions que modifiquin aquestes situacions, el Partit Popular ha aconseguit el contrari del que predica: en aquest país s'ha romput l'equitat, hi ha més desigualtat territorial, en funció d'on visquis tindràs o no tindràs aquesta atenció sanitària i farmacèutica. El PP ha provocat desigualtat territorial.

I evidentment, coneixem i coneixen vostès el que han fet determinades comunitats autònomes, com Astúries i Andalusia, i nosaltres volem que es faci el mateix, aquestes comunitats autònomes, fruit de les seves competències, amb provisió de serveis sanitaris, com té la comunitat autònoma de les Illes Balears, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, ha d'acabar.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... han posat en marxa unes instruccions per garantir a les persones immigrants en situació irregular i sense recursos que resideixin a la comunitat autònoma el mateix dret a la cobertura sanitària que l'establerta per al conjunt de ciutadans, i ho han establert a través d'unes instruccions que són efectives i són reals.

I també demanam que el Parlament insti el Govern d'Espanya a recuperar per llei la universalització.

Si ho han fet altres comunitats autònomes, les quals tenen les mateixes competències que les Illes Balears, només demanam al Partit Popular que sigui valent, que accepti i reconegui la realitat que vivim i doni passes com han fet altres comunitats autònomes per donar assistència sanitària normalitzada als ciutadans que viuen en el seu territori.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de fixació de posicions. Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Fa dos anys, aquesta contrareforma sanitària, perquè això no era una reforma, no era per millorar-la, des que s'ha produït aquest reial decret la sanitat pública ha empitjorat en molts dels seus indicadors. I de rerafons nosaltres sempre mantenim que hi ha la voluntat per part del Partit Popular d'anar passa a passa per privatitzar la sanitat pública; l'objectiu que tenen és canviar la mentalitat de les persones i continuen un estricte manual de la FAES de com ho ha de fer.

El primer que han de dir, com volen canviar la mentalitat de les persones, el primer que han de dir als ciutadans és que la sanitat és insostenible, cap argument, contundent, cap. Per què no és insostenible la despesa militar, que cada any creix? La despesa militar cada any creix i en canvi això no és insostenible, en canvi, la sanitat pública, que era un dels serveis més ben valorats per tots els ciutadans, aquesta sí és insostenible. Cap document anterior a l'any 2012 expressava això, ni tan sols en el programa del Partit Popular hi ha aquesta afirmació, sí que ho parlaven de la Llei de dependència, però de la Llei de sanitat o del sistema sanitari no en parlava.

Com canviar aquesta mentalitat? Comencin, que s'acostumin a pagar el que no pagaven: els pensionistes paguen, la targeta sanitària es paga, determinats medicaments per als crònics es paguen, abans no es pagaven, aquest canvi de mentalitat va cap aquí. Els acostumin a conviure amb la sanitat pública i amb la sanitat privada, cada vegada hi ha més espais compartits amb la sanitat pública i amb la sanitat privada,

externalització de serveis. Llits tancats a la pública, però es manté la concertació sanitària privada, no es contracta gent per poder atendre..., personal, gent, em refereixo a personal sanitari, per atendre aquests llits buits, s'estimen més la concertació de la privada. Facci la sanitat més barata, la sanitat pública més barata, mil treballadors sanitaris acomiadats, més barata la sanitat pública; congelació de sous, més barata la sanitat pública; no substitució de baixes ni vacances. Acostumin que la sanitat pública no pot ser d'alta qualitat, les llistes d'espera ho reflecteixen clarament.

De fet, la sanitat pública era dels serveis més valorats i el darrer any i mig a totes les enquestes del CIS surt que és la quarta preocupació dels ciutadans, després de l'atur, la corrupció, els polítics, la sanitat pública.

Facin visibles els col·lectius que són generadors de despesa, vostès ho han fet, els crònics i les persones majors. I excloguin col·lectius, excloguin col·lectius, la idea principal és que la sanitat pública no pot ser per a tothom, excloguin col·lectius i vostès han començat a excloure col·lectius, excloure col·lectius com el conjunt de persones immigrades de la nostra comunitat autònoma que no tenen situació regular administrativa. Han canviat, efectivament, canvien la mentalitat de la gent, això és seriós, vagin a la FAES i els explica el manual de com ho han de fer, intenten canviar la mentalitat de les persones perquè la sanitat pública no sigui com nosaltres la coneixem i com nosaltres la defensam.

Aquesta és una PNL que va en el darrer sentit, el de l'exclusió de col·lectius. I què ha passat en el conjunt de l'Estat espanyol des que es va aprovar aquest reial decret? Dues interlocutòries del Tribunal Constitucional que diuen que es pot mantenir la targeta sanitària a les persones que es troben en situació irregular administrativa, perquè la Constitució diu que és universal la salut pública i la sanitat i que tots els estatuts de les diferents comunitats autònomes així ho reflecteixen. Perquè afecta la salut pública, perquè no tenir control de les malalties infeccioses no només afecta la sanitat individual, la salut individual, sinó també la salut públic. Perquè el Govern no ha donat cap dada sobre el que s'estalvia, i això és important, perquè la Interlocutòria del Tribunal Constitucional ho ressalta diverses vegades, tot i que se li ha demanat el Govern de l'Estat ha estat incapaç de justificar què s'estalvia. Perquè les comunitats autònomes tenen transferències de les competències de l'organització del sistema sanitari. Tot això a dues interlocutòries del Tribunal Constitucional.

La Defensora del Poble els ha dit que és una mesura incorrecta i abusiva. La Unió Europea els ha dit que és una mesura discriminatòria. Diverses comunitats autònomes han mantingut la targeta sanitària a les persones immigrants en situació irregular: Navarra, Andalusia, Astúries, Galícia, Catalunya, País Basc, del Partit Popular, del Partit Socialista, nacionalistes, de diversa, aquí no, el Sr. Rajoy i el Sr. Bauzá no volen donar targeta sanitària a les persones en situació d'irregularitat.

Això passava en el conjunt de l'Estat. Què passava a la nostra comunitat autònoma? 20.000 targetes donades de baixa a l'1 de setembre del 2012, de les quals se'n retornaren 4.000, segons el conseller, i es mantenen unes 16.000 persones fora del sistema sanitari normalitzat, perquè és important, normalitzat. 16.000 persones que tenien targeta se'ls ha llevat, que tenien dret a tenir targeta, se'ls ha aplicat amb caràcter retroactiu una llei que els perjudica. A part d'aquestes 16.000, hi ha totes aquelles que mai no havien sol·licitat targeta sanitària, les quals també tenien dret perquè vivien a la nostra comunitat autònoma i tots els que han vingut, però 16.000 persones que tenien targeta i se'ls ha llevat.

Defunció d'una persona, n'Alpha Pam, de tuberculosi, que no tenia targeta, que no es va atendre com a una altra persona amb targeta, que no es va atendre com a una altra persona amb targeta sanitària, i sempre tindrà el dubte que si hagués tengut targeta sanitària hagués tengut una altra assistència sanitària i tal vegada en aquests moments Alpha Pam seria viu. I si la seva malaltia hagués estat tan avançada hagués mort a un hospital atès, però es va morir a ca seva, tot sol, de tuberculosi. Considerat per Metges del Món el cas més greu de la retirada de la targeta sanitària, entre d'altres coses el propi Govern reconeix que sols va poder iniciar l'activació del protocol de tuberculosi una vegada realitzada l'autòpsia del Sr. Alpha Pam, perquè -i són paraules textuais- "no tenia identificació nominal correcta de la persona". Si hagués tengut identificació nominal correcta de la persona, s'hagués activat el protocol de tuberculosi.

1.860 menors sense targeta sanitària, el que es tradueix sense targeta normalitzada. Tenim un govern que els vol donar anglès, un anglès normalitzat, però els exclou de la targeta sanitària, això és el surrealisme de la política, els volen tenir a anglès, però no poden tenir targeta sanitària, 1.860, dels quals molts han nascut aquí, però com que el seu pare està en situació d'irregularitat se'ls lleva la targeta sanitària.

Incompliment de l'atenció amb urgència, confirmat pel conseller, que hi va haver durant un temps cobrament de factures que no corresponien, de fet hi va haver i tot una dimissió o un cessament d'un gerent, concretament de l'Hospital d'Inca, perquè es va cobrar això.

Incompliment del compromís assumit per tres consellers que ha tingut aquesta legislatura, de constitució d'un grup de treball sobre assistència sanitària a persones que no tenen condició d'assegurat, no s'ha constituït, els tres consellers ho varen prometre.

Tal com el Govern Rajoy, el nostre govern no sap el que s'estalvia amb la retirada d'aquestes targetes sanitàries, no es disposa de la quantificació econòmica sol·licitada, ens diu el conseller per escrit. No sabem el que s'estalvia, l'argument principal, que és estalviar doblers, no ens diu quants, perquè no ho saben, perquè no hi ha estalvi, perquè els atenen a urgències. És una decisió política, és pura voluntat política, no hi ha estalvi, vostè m'ho diu: no tenim quantificació econòmica sol·licitada.

No es du registre de les medicacions de les persones sense targeta sanitària. Això és un exemple de bona gestió? Això és un exemple de control de la salut pública? No sabem quines medicacions donam a les persones que no tenen targeta sanitària?

Això és el que ens contesta vostè a una pregunta: "Segons Farmàcia, Inspecció Mèdica gestiona l'accés a la medicació a aquells que no tenen targeta sanitària individual a través dels hospitals. Consultats amb la Inspecció, s'informa de la falta de registre que identifiqui totes les prescripcions dels no finançats". Donem medicaments i no tenim registre de quin medicament donam, una altra de les formes de manca d'atenció normalitzada.

Insistesc, això és un bon exemple de gestió? Un bon exemple de control de la despesa de la salut pública?

Nosaltres el varem informar, el vàrem avisar, i també tenim la resposta, ja fa un any, està modificat tot el sistema informàtic per poder atendre les persones en assistència sanitària sense targeta? I vostè ens va contestar que sí. Idò això no ho té. Ho modifiqui, ja que avui parlem d'aquest tema.

I dos anys després, el PP nacional i el PP de les Illes Balears és incapaç de donar un argument raonable per mantenir aquesta exclusió, cap. La sostenibilitat del sistema que vostès mantenen és absurda, els atenen per urgències, i vostè sap que l'atenció d'urgències és més cara, més preventiva i manco eficaç. És pura voluntat política no tornar aquestes targetes sanitàries, és que no hi ha cap argument.

I ens diran que els atenen, hem arribat a un nivell de civilització suficient, tant de bo, que perquè si una persona ve amb un atac d'apendicitis el curarem, o si un infant ve amb 39 de febre li farem una exploració mèdica, hem arribat a aquest nivell de civilització en aquestes illes que no els negarem això. Però qualche argument per tornar, perquè es retirin aquestes targetes sanitàries, per donar a aquests ciutadans que viuen aquí, molts dels quals han treballat i han contribuït a aquesta riquesa, retirar-los aquesta targeta sanitària? Només existeix la voluntat política.

Ho fan perquè realment..., perquè no els dóna la gana donar-la, no sé si és perquè volen fer vostès punts a Madrid.

Sr. Conseller, vostè serà el conseller que va expulsar, va expulsar, 16.000 persones del sistema sanitari normalitzat, aquest serà el seu llegat i per això se'l reconeixerà. Nosaltres li demanam que torni la targeta sanitària, que torni a la universalitat.

Donarem suport a la proposició no de llei del Partit Socialista i l'únic que li demanam, *in voce*, és que llevi l'expressió en el primer punt "i sense recursos", perquè pensam que les persones immigrants en situació irregular no és necessari que tinguin els recursos per tenir una assistència sanitària normalitzada.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de fixació de posicions del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Catalina Palau, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Un dia més l'oposició ens ve a qüestionar la reforma sanitària que nosaltres consideram ineludible. Quan el Partit Popular ha assumí la responsabilitat de governar tant a l'Estat com a la majoria de les comunitats autònomes, inclosa la nostra, es trobà amb un malalt completament ple de tubs i a punt de morir, ingressat a la UVI, aquest malalt era el Sistema Nacional de Salut, ferit de mort per un forat de més de 16.000 milions d'euros. La supervivència de la sanitat pública estava clarament en perill, l'administració presentava uns comptes desquadrats, el dèficit estava desbocat, la prima de risc estava en estat de xoc, els organismes internacionals i cercles financers estrenyien la corda, les xifres d'atur disparades i la població espanyola instal·lada en el desànim i en el desconcert més absoluts.

Aquesta era la fotografia nítida del nostre país fa dos anys. I l'esquerra, absolutament culpable d'aquest caos, ens reitera cada dia que el que s'havia de fer era mirar cap a un altre caire i xiular i esperar que tot caigués a trossos. Però el Govern del Partit Popular va optar per afrontar la realitat i actuar amb responsabilitat i evitar que la xarxa sanitària pública espanyola desaparegués i que deixàs de complir les exigències de qualitat de la Unió Europea.

El Partit Popular va aplicar un tractament de xoc que ha evitat que la nostra sanitat es precipitàs pel camí de l'abisme, aquest tractament que ha evitat la mort del malalt ha estat el Reial Decret 16/2012, el qual ha reformat la sanitat pública espanyola i ha garantit la seva sostenibilitat. Un reial decret que ha permès un pla de pagaments a proveïdors de 17 milions d'euros, el 73% dels quals han anat a sanitat; que ha permès que el Fons de Liquidesa Autònomic es dotàs amb 18 milions d'euros el 2012 i amb 23 milions d'euros el 2013, uns doblers que també han anat a liquidar factures pendents; que ha permès que des del 2011 es reduís en més de 10 milions el deute sanitari.

Avui ens tornam plantejar el tema de la universalitat del dret de l'assistència sanitària i nosaltres volem precisar un parell de qüestions. Abans de l'aprovació d'aquest reial decret, la sanitat pública espanyola no era universal i el Govern Zapatero condicionava la universalitat a la situació econòmica, es poden imaginar com estaríem ara si continuàs governant l'esquerra en el nostre país, la qual tenia condicionada la universalitat a la situació econòmica. Més de 200.000 persones, espanyols que pagaven els seus impostos, no tenien dret a la sanitat pública i havien de pagar-se el metge quan el necessitaven, parlam de col·lectius professionals com els advocats, els arquitectes, els enginyers, tampoc els aturats de llarga durada hi tenien dret, fins el setembre del 2011, als quals el PSOE també feia pagar el 40% dels medicaments que ara tenen gratuïts.

Ara, en canvi, hi són incorporats tots els espanyols que cobren menys de 100.000 euros, uns espanyols que amb el Sr. Zapatero havien de cotitzar per tenir dret a la sanitat mentre que els estrangers regularitzats només havien d'estar empadronats.

Des de l'aprovació de la Llei d'estrangeria de 2000 els immigrants irregulars o il·legals i qualsevol ciutadà del món tenien accés a la sanitat espanyola amb les mateixes o millors condicions que els espanyols amb la única condició prèvia del seu empadronament. És molt obvi que això havia d'afavorir els abusos, que no era un sistema just ni equitatiu per als espanyols i que tampoc la nostra situació econòmica no s'ho podia permetre, abans tenia més drets un estranger que no hagués regularitzat la seva situació que un espanyol aturat de llarga durada i això en un context de més de 5 milions d'aturats és una situació molt greu que requeria esmenar-se de forma urgent.

Aquesta reforma ha posat ordre i ha posat límit als abusos. L'any 2007 el Govern Zapatero va tenir l'oportunitat de regular i esmenar el turisme sanitari, però va ser negligent i no ho va fer deixant els espanyols en inferioritat de condicions quan viatjam a l'estranger, ens va negar el dret al principi bàsic de la reciprocitat i també segons el darrer informe del Tribunal de Comptes Espanya deixà de facturar a altres països l'assistència mèdica i de farmàcia malbaratant 1.000 milions d'euros.

La intenció d'aquesta reforma no ha estat treure de l'assistència sanitària els immigrants irregulars, sinó frenar els abusos i regular el turisme sanitari. S'ha de distingir entre targeta sanitària i assistència sanitària. La targeta concedeix uns drets fora del nostre país, el dret de la portabilitat que permet accedir a la targeta sanitària europea i ser atès a tot Europa amb càrrec al Sistema Nacional de Salut i aquest era un dels grans problemes, aquest cost ni es facturava ni es cobrava i comportava un dèficit que el nostre sistema no es podia permetre.

El dret a l'assistència sanitària és una altra cosa, amb la reforma cap ciutadà sigui espanyol, estranger o immigrant no es queda sense rebre assistència sanitària. El que s'ha restringit és l'assegurament públic i limitat, ara l'assegurament és només per als espanyols o per als estrangers amb residència legal a Espanya d'acord amb el principi de reciprocitat, però els estrangers que no tinguin residència, ja sigui perquè són turistes o perquè estan en situació irregular, no queden desatesos, sempre tenen garantida l'assistència sanitària els menors de 18 anys, els nens i les embarassades en el part i en el postpart i també les persones sol·licitants de protecció internacional i les víctimes de tràfic d'éssers humans.

Avui s'ha qüestionat el tema dels menors, voldria aclarir que els infants menors de 18 anys són perfectament atesos a la nostra comunitat, se'ls assigna un codi d'identificació pacient autònomic que facilita la seva atenció i la seva adquisició de medicació a les farmàcies. Igualment, tothom rebrà assistència sanitària urgent, ja sigui per malaltia o per accident, fins a rebre l'alta mèdica.

La reforma també ha suposat que molts d'espanyols que mai no havien cotitzat i que per tenir assistència sanitària havien de ser beneficiaris d'altres, ara ja poden ser titulars d'una targeta pròpia individual. És el cas dels majors de 25 anys que mai no havien treballat i que havien de ser beneficiaris dels pares i també és el cas més greu encara de les divorciades i divorciats que mai no havien treballat i que havien de continuar sent beneficiaris de les targetes sanitàries de les seves exparelles per poder tenir assistència sanitària.

Senyors diputats, això és el que passava a Espanya després de vuit anys del govern de progrés Zapatero, un govern que no va pensar mai en tots els espanyols que no tenien dret a l'assistència sanitària, que no pensar mai en el milió i mig de famílies on cap dels seus membres no rebia cap ingrés i que havien de pagar el 40% dels seus medicaments. Ara tot això s'ha resolt i s'ha resolt el turisme sanitari i s'ha resolt que els espanyols tenim els mateixos drets quan sortim fora del país que tenen els estrangers que vénen aquí. S'ha acabat el fet d'estar en inferioritat de condicions.

A Balears a més també queda garantida l'assistència sanitària gratuïta a tota la població amb alguna patologia considerada de salut pública, inclosa la medicació, i també tenen garantida l'assistència sanitària els pacients amb alguna malaltia mental. Mai no s'han donat directrius a la nostra comunitat de no atendre persones amb situació irregular. Els ciutadans en aquesta situació estan ben informats perquè l'Administració autonòmica va elaborar tríptics informatius conjuntament amb les ambaixades i es continua també la tasca dels mediadors culturals.

També vull fer referència a la Unió Europea perquè fa pocs dies s'han donat a conèixer els resultats d'avaluació feta per la Unió Europea sobre la reforma sanitària del ministeri d'Ana Mato. Europa ha dit que és correcta, Europa ha dit que el Reial Decret 16/2012, dos anys després de la seva aplicació ha tengut efectes positius, que aquesta norma garanteix la plena cobertura dels serveis sanitaris amb pressuposts públics i considera suficient que, respecte de la cobertura universal, estiguin garantides l'atenció en casos d'urgència per malaltia greu, l'atenció al part i l'atenció als menors, fins i tot si els ciutadans no estan assegurats. Per tant, Europa avala la reforma sanitària de la Sra. Mato.

Espanya en aquests moments és un dels països d'Europa més solidaris i amb una millor assistència sanitària als estrangers irregulars. Avui ha sortit aquí el tema de França, un país governat per l'esquerra i que està fent retallades molt considerables en matèria sanitària i és que, senyors i senyores, una cosa és governar i tenir responsabilitats i l'altra molt diferent és fer demagògia des de l'oposició.

En definitiva, tenim un excel·lent sistema sanitari, tenim uns grans professionals, tenim uns ciutadans que paguen els seus impostos per a aquest sistema i que només aspiren a rebre la millor assistència possible. Els governs d'Espanya i de Balears tenen l'obligació de mantenir i millorar aquest sistema i amb aquest objectiu treballen cada dia.

La reforma sanitària impulsada ha estat necessària i positiva per garantir la sostenibilitat, i potser sí que té un antecedent en la història de la democràcia del nostre país, a Espanya, és el contingut de l'informe Abril Martorell presentat l'any 91 pel ministre de Sanitat del Govern de Felipe González, poc sospitós de ser del Partit Popular.

Quant al Sr. Alpha Pam, només vull recordar que aquesta persona no va tenir mai targeta sanitària, ni amb vostè, Sr. Thomàs, ni amb aquest govern i que després de vuit anys d'estar irregular al nostre país mai no havia tengut targeta sanitària ni amb aquesta legislació ni amb l'anterior. Només vull destacar el que va esmentar el fiscal en el seu informe quan demanà l'arxiu del cas acusà els querellants d'uns ús maliciós del dret penal per a fins polítics i negà que Alpha Pam fos víctima d'una desassistència mèdica...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sra. Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Ja acab, "*En sus más de 22 años de ejercicio profesional el fiscal que suscribe jamás había asistido a una maliciosa utilización tan evidente de la acción penal para, lejos de descubrir la verdad, perseguir el delito y castigar al delincuente, satisfacer otro tipo de pretensiones perfectamente calificables como políticas*". Després, com saben, hi va haver una interlocutòria de sobreseïment dictat per un jutge que va arxivar la querella.

Per tant, és molt lamentable que vostès, una vegada més, pretenguin fer mèrits polítics aferrant-se desesperadament a la mort d'una persona, molt lamentable i molt patètic, però en la seva línia habitual.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té l'ús de la paraula el grup proponent, el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Palau, amb 32 anys d'exercici professional mai no havia conegut un cas d'un jove sense malaltia de base que es morís per una hemorràgia massiva a nivell pulmonar, i la responsabilitat política d'aquesta mort la tenen vostès que són els que han introduït el canvi normatiu.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

Vostès es varen presentar a unes eleccions electorals amb un frau electoral molt clar: mentides!, i han provocat un canvi de model assistencial que entre altres coses exclou a milers de ciutadans, 900.000 a tot Espanya i 20.000 a les Illes Balears, o han inclòs un copagament als pensionistes, que varen amagar i aquí en seu parlamentària més d'un conseller ho va negar i vostè, Sr. Sansaloni, també.

Problema de finançament a sanitat, sí, a Madrid, a la comunitat valenciana, a totes les comunitats autònomes, problema de finançament, que també el té el Sr. Sansaloni i vostès diuen mentides, la universalitat en l'atenció sanitària la va fer el Sr. Zapatero. Si llegeixen les lleis, llegeixin-les bé, vostès ho saben.

He escoltat aquí un discurs amb moltes frases... que es podria dir que són frases xenòfobes...

(Remor de veus)

...aquí no hi ha dret d'assistència sanitària, aquí no hi ha dret d'assistència sanitària...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Aquí no hi ha dret d'assistència sanitària per al conjunt dels ciutadans que viuen a les nostres terres, i vostès ho saben.

Problema de salut pública atès, i el Sr. Alpha Pam que és?, una malaltia infecciosa fàcilment diagnosticada, tractada i amb un tractament baratíssim, vostès li varen fer por, vostès el varen excloure, vostès el varen malatendre, i això ho sabia el Sr. Sansaloni, que al seu despatx i al despatx del Sr. Bauzá, que veig que riu, també els varen comunicar el que passava, en persona, Amnistia Internacional i Metges del Món i què varen fer?, mirar cap a una altra banda i això continua a la nostra comunitat autònoma, continua.

El comitè de seguiment dels criteris, on és?, quantes vegades s'ha reunit?, mentides, tres consellers han mentit, tres consellers i mentides i mentides. Ara, la darrera mentida que manegen és que Europa diu que sí, la Unió Europea no ha avalat res, no pot avalar res, que un comitè de la Unió Europea s'ha reunit i ha dit que li sembla bé que l'informin, això és el que diu "*La Unió Europea no avala al PP y a Mato*", això és el que diu, no diguin mentides. Volen articles científics?, poden anar a punt net i trobaran xinxers d'articles on els científics espanyols, els sanitaris espanyols diuen que això afecta la salut.

Miri, però, deixem de banda tot això, aquí es du una proposició no de llei que demana que en funció de les seves competències en provisió de serveis sanitaris, sense vulnerar el reial decret, estableixin unes mesures perquè aquestes persones puguin tenir atenció sanitària. Això ho ha fet Astúries, ho ha fet Andalusia, que tenen estatuts d'autonomia semblants al nostre, que tenen les mateixes competències sanitàries i, per què ho fan ells i nosaltres no, si han reconegut que han tret 20.000 targetes sanitàries?, per què no es fa, és així de simple, no volen excloure ningú, tenim un marc legal que ens ho possibilita.

Per tant, comprometin-se a garantir a les persones immigrants en situació irregular que resideixin aquí el mateix dret a cobertura sanitària que té el conjunt de ciutadans i això es pot fer a través d'unes instruccions, ho han fet altres comunitats autònomes, o no, Sr. Sansaloni?, perquè si no coneix el text jo l'hi puc facilitar, són instruccions absolutament legals, si vostès voten que no estan dient que no volen que aquests ciutadans tinguin atenció sanitària normalitzada.

Sra. Palau, coneix vostè alguna persona en aquesta situació que tengui un centre de salut assignat?, coneix alguna persona en aquesta situació que tengui un metge de família assignat?, coneix algú en aquesta situació que tengui dret a una vacuna, per exemple?, coneix algú que tengui dret a prestació sanitària?, perquè jo no en conec cap.

Això és atenció sanitària normalitzada, que és necessària per a la nostra salut individual i per a la salut col·lectiva, 30 i busques persones han hagut de ser estudiades, tractades pel cas d'Alpha Pam, un fracàs en atenció sanitària i en epidemiologia, i Sansaloni ho sap.

Vostès només han de votar això: posar un sistema, que legalment ho podem fer, perquè aquesta gent pugui tenir atenció sanitària. Si avui voten que no queda claríssim que, respecte d'aquestes persones, vostès no volen que tinguin el mateix dret a cobertura sanitària que els ciutadans espanyols i això passa a Astúries...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...i passa a Andalusia, tanta unitat d'Espanya, estan rompent l'equitat, estan fent desigualtats dins la salut d'Espanya.

Per tant, nosaltres apel·lam que vostès vulguin fer el mateix que han fet altres comunitats autònomes i donin aquest dret a cobertura sanitària al conjunt de ciutadans que viuen entre nosaltres, si no, casos com el que hem comentat poden potencialment sortir novament i ho saben, ho saben, però no fan res per evitar-ho.

És molt simple, votin que sí i tots aquests ciutadans tendran el mateix dret a cobertura sanitària que els ciutadans i les ciutadanes espanyols. Ho ha fet Andalusia, ho ha fet Astúries, si vostès no ho volen fer demostren la seva decisió política, que ja varen demostrar en el cas d'Alpha Pam.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat procedim a la votació. Començam a votar.

La proposició no de llei queda rebutjada per 34 vots en contra i 24 a favor.

V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre règim d'incompatibilitats del diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom.

Finalment sotmetrem a la consideració de la cambra l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i Diputades sobre el règim d'incompatibilitats del Sr. Miquel Àngel Mas i Colom.

Sra. Secretària Primera, vol llegir l'informe per favor?

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sí, Sra. Presidenta.

“Informe que emet al Ple de la cambra la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades en compliment de l'establert a l'article 22 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

La Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades en reunió mantinguda dia 11 d'abril de 2014 ha estudiat la declaració presentada pel diputat Hble. Sr. Miquel Àngel Mas i Colom a l'efecte de complir el que disposa el paràgraf segon de l'apartat primer de l'article 8 del Reglament de la cambra referent a l'examen d'incompatibilitats. L'examen s'ha fet de conformitat amb el que estableixen l'article 5 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i les modificacions posteriors i els apartats 2 i 3 de l'article 155 de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general i les modificacions posteriors.

Atesa la normativa abans esmentada aquesta comissió resol informar al Ple de la Cambra que el diputat no està subjecte a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec.

A la seu del Parlament, 15 d'abril de 2014”.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabada la lectura de l'informe, deman a la cambra l'assentiment de conformitat amb aquest informe esmentat.

Hi estan tots d'acord? D'acord.

Idò, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
